

بقیه از صفحه یک

ریشه‌های استعمار در کجا قرار دارند؟

در اقتصاد و مناسبات اقتصادی و در فرهنگ و ساخت اداری استعمارگران، میهن ما را به کمک سربازان خود غارت می‌کردند، بلکه عناصر خائن و خود فروخته ایرانی بودند که در پشت سنگر موسسات و شرکت‌های اقتصادی، با کلاه کارخانجات و تجارتخانه‌ها، مقاطعه‌کاری‌ها، طرح‌های عمرانی، نظامی، و کشاورزی منابع و ثروت طبیعی کشور را می‌ربودند و زمینگشای خلق ما را در شهر و روستا به شدت استثمار می‌کردند. پس ریشه‌های استعمار را باید در برنامه‌ها و تأسیسات اقتصادی، اداری، نظامی و صنعتی جستجو کرد. تأسیساتی که توسط یک طبقه سرمایه‌دار، دلال‌صفت و مشتاق عناصر فاسد و خائن اداره می‌شدند. آیا این ریشه‌ها قطع شده‌اند؟ بحران اقتصادی موجود، بیگاری کارگران و ورشکستگی اقتصادی و تولیدی مستقیماً نتیجه تسلط این گروه‌ها بر اقتصاد و سیاست کشور ما بوده و هست.

اکنون دسته‌های آنان از مراکز اصلی تصمیم‌گیری سیاسی قطع شده است. لکن می‌دانیم که هنوز در مناسبات عمده‌اداری و نظامی کشور نفوذ دارند و هنوز بخش اقتصاد ما در دست‌های آنان است. موسسات بزرگ تولیدی، بانک‌ها و تجارتخانه‌ها و اراضی وسیع کشاورزی در ملکیت و زیر سلطه آنهاست. تا وقتی این نیروها یعنی سرمایه‌داران وابسته به قدرتهای استعماری و نیروهای ارتجاعی که منافعتشان در حفظ مناسبات سابق است بر قدرت و فعالیت دارند، نمی‌توانیم بر بحران غلبه کنیم و سرنوشت خود را بدست‌گیریم، به غارت‌کش و استثمارکارگران و دهقانان پایان دهیم و به استقلال کامل برسیم. ادامه تسلط این نیروها بر اقتصاد و بر سازمان‌های اداری و موسسات تولیدی و تجاری و کشاورزی در دراز مدت به تسلط مجدد آنها بر قدرت سیاسی منجر می‌شود.

اکنون این نیروها می‌کوشند از تغییر بنیادی مناسبات موجود جلوگیری کنند. بحران اقتصادی را که نتیجه تسلط آنهاست و خائنه با آن دامن می‌زنند، بهانه‌ای برای ادامه موجودیت خویش قرار دهند. تجربه نشان داده‌است که با وجود این نیروها و بدست آنان نمی‌توان به شکوفایی و استقلال اقتصادی رسید. حفظ مناسبات اقتصادی و اداری پیشین، جبراً به تسلط سیاسی استعمارگران منجر می‌گردد. شوم سادات و سیاست‌های اقتصادی او بعد از مرگ جمال عبدالناصر باید عبرت‌انگیز باشد. ارتجاع و سرمایه‌داری وابسته و دلال‌صفت و همه نیروهایی که منافع آنها بوسیله انقلاب بخطر افتاده است برای نجات خویش یک راه مشترک دارند که در همه کشورها تجربه شده و میشود و آن مخفی شدن در سنگر مبارزه با کمونیسم است. فراموش نکردیم که استعمارگران همه جنایت‌های خود را به بهانه مبارزه با کمونیسم مرتکب شده و می‌شوند. اشغال سرزمین‌ها، حملات نظامی، کشتار و کودتا و جنایت‌های بیشمار با این بهانه انجام داده‌اند و عوامل دست‌نشانده آنان هم از این رویه پیروی کرده و می‌کنند. مصدق‌ها، آلمده‌ها، سواک‌نوها و بسیاری نهضت‌ها و رهبران اصل هم قربانی توطئه‌های آمریکائی شدند که به بهانه مبارزه با خطر کمونیسم انجام گرفتند. این حقیقت مانع از توجه به سیاست فرصت‌طلبانه بسیاری گروه‌های مارکسیست نمی‌شود. ریشه فرصت‌طلبی گروه‌های مارکسیستی در طول تاریخ ماسا از بدو تولد تا امروز بر کسی پوشیده نیست تنگ نظری چارچوب‌های فکری و بیگانگی اعتقادات و خط‌مشی‌های آنها با واقعیات و با اعتقادات توده‌های مسلمان، و برخورد انحرافی آنان با ماهیت اندیشه‌های اسلامی و همچنین وابستگی بعضی گروه‌های مارکسیستی به سیاست‌های بیگانه در گذشته و حال و عدم درک درست و واقع بینانه شرایط اجتماعی و فرهنگی و تاریخی ایران موجب شده است در تمام مراحل مبارزه ملت ایران برای آزادی و عدالت، از خلق جدا شوند و عقب بمانند و شانس رهبری و کسب قدرت را که سخت بدان پای‌بند هستند از دست بدهند آنها که افکار و عقاید و سازمان‌های خود را در همه حال پیش‌تازی می‌دانند و بقیه را ارتجاعی به خود حق می‌دهند با کمک هر وسیله‌ای. در رأس جنبش‌های خلق قرار گیرند و برای این منظور غالباً "از اصل" هدف وسیله را توجیه می‌کند" استفاده می‌نمایند. برخورد غالب گروه‌های مارکسیست، با انقلاب اسلامی ایران بعد از پیروزی تاکنون از همین مناسبت‌پرورانه گرفته‌است. طرح شعارهایی بر ضد شعارهای انقلاب و تلاش در تضعیف و بی اعتبار ساختن رهبری جنبش و ایجاد تفرقه و تجزیه در بین نیروهای خلقی دامن‌زدن به اختلافات قومی و مذهبی و سبشی دائمی علیه مواضع انقلاب و رهبری آن کیفیت برخورد با مساله ارتش، فرمانروا، و قریب‌گردستان و ترکمن صحرا، مساله حجاب و دهها مسئله نظیر آن، همه بیان‌کننده خصالت فرصت‌طلبی و استفاده از هر وسیله برای رسیدن به هدفی است که با مصالح واقعی خلق و انقلاب سازگاری ندارد.

آنان درست همان راهی را پیش گرفتند که اسلافشان در برابر نهضت جنگل و در برابر نهضت ملی ایران پیمودند و جز شکست برای مردم و انقلاب خلق و پیشانی برای خویش دستاوردی نداشتند. آن‌ده‌ها مارکسیست‌ها که صداقتی دارند، بهتر است به گذشته بنگرند و ارزیابی درستی از حوادث تاریخی بعمل آورند و پاسخ این سؤال را جستجو کنند که در طول هفتاد سال گذشته خلق مستعبد و استثمار از تلاش‌های گروه‌های مارکسیست چه بهره‌ای بردند و آنها تا چه حد مردم را در رسیدن به آزادی و در غلبه بر استبداد، استثمار و استثمار یاری کردند و در جمع‌بندی نهایی نتیجه اقدامات آنها بود و یا به زبان ملت ما بوده است و این سؤال را که چرا در این هفتاد سال نتوانستند سهمی واقعی در پیش‌تازی مبارزه بدست آورند. اما بسیار از کسانی که در مقابل مارکسیسم موضع می‌گیرند اصالت مردمی و صداقت انقلابی ندارند. بطور مثال، قدرتهای ارتجاعی را بنگریم که چگونه با این شعار ماهیت پلید و ضد مردمی و سیاست‌های خائنه خویش را از مردم خود پنهان می‌کنند و خلق‌ها را فریب می‌دهند و با ترساندن از خطر احتمالی و شبح وهم‌انگیز کمونیسم موجودیت خویش را تثبیت می‌نمایند. فاسدترین و ضد مردمی‌ترین حکومت‌ها، بیشتر از هر کس سنگ سیار را با کمونیسم را به سینه می‌زنند، به حکومت سعودی - به سادات و ملک حسر، به ملک حسن و سلطان قابوس و شیوخ دست - نشانده و به حکومت‌های نژاد پرست و فاسد در آفریقا و دیکتاتورها در آمریکای لاتین نگاه کنیم که چگونه مبارزه اصیل خلق‌های خود را به بهانه مبارزه با کمونیسم سرکوب می‌کنند.

خطر کمونیسم تا چه حد واقعیت ...

راستی تا چه اندازه خطر کمونیسم در کشور ما واقعیت دارد؟ و درست تر آنکه بهرسم زمینه‌های رشد و نمو کمونیسم در کجاست؟ آیا برداشته‌ای که بعضی محافل درباره خطر آن برای می‌اندازند تا چه حد با واقعیت‌ها سازگاری دارد؟ چرا بعضی می‌گویند چنین وانمود سازند که مانع اصلی پیروزی انقلاب و تکامل آن و انجام تغییرات بنیادی در کشور، این گروه‌ها هستند؟ در انگیزه فرصت‌طلبی بسیاری از مارکسیست‌ها تردید نیست. آنها بی‌میل نیستند که انقلاب اسلامی ما در انجام رسالتش شکست بخورد. زیرا پیروزی انقلاب اسلامی دلیلی است بر پلطان نظریه‌ها و نارسائی‌های کامل مبانی فکری و اعتقادی آنان و تأییدی است بر برتری و پیش‌تازی ایدئولوژی اسلامی و اندیشه‌های توحیدی در مبارزه با دشمنان بشر و گشودن راه آزادی انسانها.

فراموش نکنیم که قدرت کمی و کیفی جنبش اسلامی در دو دهه اخیر مستقیماً نتیجه پیش‌تازی آن در صحنه عمل و اندیشه در مبارزه با دشمنان مردم و عوامل بدبختی، فقر و بی‌عدالتی و استثمار بود، و اگر در این مدت اندیشه و جریان‌های غیراسلامی ضعیف و به انزوا رانده شدند بخاطر آن نبود که کسی با آنها مبارزه کرد، بلکه دلیلش این حقیقت بود که مسلمانان مبارز و پیگرجوی و متفکران آزاده مسلمان، و روحانیون مترقی اندیشه‌های انسانی و پاک توحیدی را تبلیغ کردند و با ایمان تمام در صف مقدم مبارزه علیه رژیم طاغوتی جای گرفتند و سرانجام جنبش را به پیروزی رساندند.

هر وقت نیروهای مسلمان در مبارزه با دشمنان مردم از خود ضعف و سستی نشان داده‌اند و هر وقت افکار و عقاید اصیل اسلامی از دسترسی مردم بدور مانده و چهره مسخ شده‌ای از اسلام معرفی‌گرفته است، افکار و احزاب و جریان‌های سیاسی - فکری انحرافی رشد و توسعه یافته‌اند. سال‌های بعد از شهریور ۱۳۲۰ را بیاد آوریم که در غیبت یک جنبش اصیل اسلامی و در غیبت اندیشه‌های درست توحیدی از صحنه پیگار افکار و عقاید و عمل اجتماعی محرومان جامعه، نیروهای پیشرو به احزاب و عقاید دیگر پناه آورده‌اند.

قابل تعمق و دقت است که استقبال مردم و بخصوص قشرهای جوان و پیشرو از آن مکتب‌ها و احزاب علیرغم انحرافات، اشتباهات و حتی خیانت‌های رهبران آنان و عجزشان در رهبری درست و پیروزمند مبارزات ضد استعماری و ضد استبدادی ملت، همچنان ادامه یافت. زیرا این نیروها راهی دیگر در رهبری فکری و سیاسی دیگری پیش‌روی خود نمی‌دیدند. اندیشه‌ای نبوده که ثابت کند قادر به گشودن مشکلات اجتماعی و فکری مردم است. قدرتی در صحنه نبود تا در مبارزه با دشمنان آنها پیشگام باشد. اما از لحظه‌ای که اسلام تولد تازه‌ای یافت جنبش انقلابی اسلامی نسج گرفت - دیدیم که میلیون‌ها مردم بخصوص قشرهای پیشرو و جوان جامعه بسوی آن شتافتند و هر پیروزی - بر ایمان آنها بدرستی و برتری آن افزود.

اکنون انقلاب اسلامی در برابر ریشه‌های استعمار، ظلم، استثمار، فقر و محرومیت، و راه بیشتر در پیش ندارد. یا همانند گذشته در برکندن آنها و مبارزه قاطع با عوامل دشمن پیشگام باشد و ناپسندگی فکری و عملی خود را برای غلبه بر مواضع آزادی، عدالت، برابری، رفاه،

و شکوفایی فرهنگی و اقتصادی عملاً ثابت کند، که در اینصورت جایی برای فرصت‌طلبی و سبشی باقی نمی‌ماند و عناصر متفرقه و تفرقه‌افکن - دستاوردی جز رسوائی و بیگانگی و جدائی از مردم نخواهند داشت البته لازم است که در صورت ادامه فعالیت‌های نفاق‌افکنانه با افشاکاری صحیح و منطقی ماهیت فرصت‌طلبانه آنها به مردم نشان داده شود و تبلیغات مسموم آنها خنثی گردد. مردم هوشیار ایران نشان دادند که در قضاوت نهایی خطا نمی‌کنند و دوست را از دشمن باز می‌شناسند آنها بیدریغ از کسانی که صمیمانه در راه آنان فداکاری کنند حمایت می‌کنند.

راه دوم، آنستکه جبهه‌اصلی را ترک کند بجای مبارزه با ریشه‌های استبداد و استثمار یعنی ارتجاع، سرمایه‌داران دلال‌صفت و خائن و مناسبات غیر توحیدی، در ارتش و ادارات و سازمان‌های اقتصادی و اجتماعی، به شاخ و برگ‌ها بپردازد و معلول را هدف قرار دهد و پشت سر مبارزه با کمونیسم، هر صدای امیل و انتقاد و اعتراض صادقانه را خاموش و نیروهای اصیل انقلابی را معرض حمله قرار دهد و آزادی را به نفع خویش بیابان رساند. رشد هر نوع جریان و اندیشه انحرافی معلول شکست در طرح و پیشبرد اندیشه و راه درست است. بجای جنگیدن با معلول باید زمینه‌های رشد انحرافات را نابود کرد. حوادث گردستان و گنبد ثابت کرد که ضعف و تأخیر در حل ریشه‌های مسائل مردم، میهن به فرصت‌طلبی و تفرقه‌افکنی گروه‌های پاد شده می‌دهد، اگر انقلاب چنانکه باید خواستهای برحق مردم را بلافاصله مطرح و مورد نظر قرار می‌داد، دست قتل‌وآلها و زمین‌خواران و مزدوران رژیم پیشین را کوتاه و اراضی غصب شده را بین دهقانان تقسیم می‌نمود، اگر حق پامال شده برادران کرد و ترکمن و عرب و بلوچ... را به آنها باز می‌گرداند و برسمیت می‌شناخت و به آنها کمک می‌کرد تا سرنوشت خویش را در چارچوب امت واحد اسلام و جمهوری اسلامی بدست گیرند، و ارزش‌های اصیل فرهنگی خود را زنده کنند، هرگز آن مصائب پیش نمی‌آمد و انحرافات رخ نمی‌داد.

اگر انقلاب با قاطعیت دسته‌های سرمایه‌داران بزرگ و خائن را از ثروت‌ها و موسسات تولیدی قطع کند و به کارگران و تهیدستان و کارکنان فرصت دهد تا خود اداره امور کارگاه‌ها را در دست گیرند و به کارشناسان دلسوز امکان دهد تا بر طبق طرح‌های درست امور تولید را سامان داده برنامه‌ریزی کنند، استثمار و بیگاری و فقر ادامه نمی‌یابد و موقعیت برای قدیم با انقلاب فراهم نمی‌شود و کارگران دلبخواه هوشیار ما هم چنان در سنگر انقلاب اسلامی باقی می‌مانند.

برادران و خواهران رزمنده و انقلابی ما هشدار باشند که رسالت آنها در پاسداری از انقلاب صرفاً از طریق مبارزه با ریشه‌های استعمار، استبداد و ظلم و استثمار تحقق می‌پذیرد و به انجام می‌رسد.

فرماندوم بزرگ و تاریخی نشان‌دهنده انقلاب اسلامی تا چه اندازه در دل‌های مردم جای دارد و بالاتر از آن وقایع گردستان و سرانجام انتخابات شورای شهر سنج‌ج ثابت کرد که خطر موهومی که آن‌اندازه بزرگ جلوه داده می‌شود، تا چه حد ناچیز است و جزئی. علیرغم شرایط غیر عادی که زمینه را برای دخالت‌ها و تبلیغات سوء فراهم کرده بود باز هم انقلاب اسلامی پیروز شد. زیرا این فرصت پیش‌آمد که برادران کرد ما از زبان نماینده انقلاب آیه‌الله مجاهد طالقانی تأییدی بر خواست‌های خود بگیرند و با مواضع اصیل انقلاب اسلامی آشنا شوند. مگر نه آنستکه بیشتر از ۹۸ درصد مردم به اسلام و انقلاب ایمان دارند، پس چه جای ترس از کمونیسم است که موجب شود، نیروی ذهنی و انسانی ملتی را بیش از اندازه به آن مشغول کنیم، و از دشمنان اصلی و رو در رو غافل باشیم.

برادران و خواهران مسلمان رزمنده نباید فراموش کنید که عوارض استعمار، ارتجاع و سرمایه‌داران همانند گذشته و مانند همه‌های دنیا پشت سنگر مبارزه با کمونیسم موضع می‌گیرند تا احساسات اسلامی مردم را برانگیزانند و خود را با آنها در یک صف و یک جبهه و مدافع انقلاب جلوه دهند و با این کار موضع‌گیری و افشاکاریهای منطقی گروه‌های اصیل را مخدوش سازند. گذشته از این بسیاری از جوانان ما که مجذوب اندیشه‌های کمونیستی هستند وقتی با اسلام راستین آشنا شوند و پیشگامی آن را در برقراری یک نظام آزاد و عادلانه ببینند، چنانکه بارها رهبر انقلاب امام خمینی گوشزد کردند، به آغوش اسلام برمی‌گردند.

اگر عوامل ارتجاع و استثمار موفق شوند خطری را که معلول وجود پلید و حاکمیت ضد مردمی آنها است، علت و هدف اصلی معرفی کنند، توانست‌اند موقعیت خود را در لباس انقلاب حفظ کنند و سرانجام سلطه سیاسی استعمار را بازگردانند و بالاخره خطر رشد و توسعه و سرانجام تسلط کمونیسم را تشدید کنند.

لطفاً وجوه نشریات امت را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس و روزولت واریز نمایید.

"نگاهی احمالی به تجربه شیلی و سرنوشتی حکومت ملی آئنده"

مقدمه

آنچه تاکنون در باره اهمیت استراتژیک منطقه خلیج و بخصوص کشور ما ایران و منابع برپای نفتی و غیره آن گفته و نوشته اند و همه کم و بیش از آن مطلعیم از یک طرف و علم به این حقیقت که شاهرگ حیاتی خلیج و منابع نفتی آن تاکنون همه در جهت تقویت و مستحکم کردن پایگاههای امپریالیسم و ادا به سلطه آن بر خلقهای منطقه، بکار گرفته شده است، از طرف دیگر، کافی است تا در باره ارزیابی نقش استعمار جهانی و خوار خارجی و دسیسه های آن سادماندیش نباشیم. وقایعی که امروز در مبین مادر جریان است بدون شک خلق الساعه و بدون رابطه و سابقه تاریخی با آنچه در سایر کشورهای تحت السطه به هنگام ظهور حکومت های مردمی رخ داده است، نمی باشد.

از همین روست که ضرورت شناخت و مطالعه تحولات انقلابی خلقهای دیگر و علل شکست یا پیروزی آنها به عنوان یکی از فوری ترین مسائل در دستور کار نیروهای آگاه و مسلمان خلق ما قرار می گیرد. ضرورتی که با توجه به وقایع یکماهه اخیر کشور خودمان اهمیتی دوچندان پیدا می کند.

یکی از این تحولات تلخ اما درسی آموز تجربه شیلی در دوران حکومت ملی سالوادور آئنده است. البته قصد ما این نیست که جزئیات تجربه شیلی را مورد بررسی قرار دهیم یا شرایط آنرا کاملاً با شرایط ایران یکسان بگیریم. منظور تنها مطالعه و شناخت برخی شیوه های است که "سی. آی. ا." با همکاری مستقیم دولت آمریکا و ارتجاع داخلی برای سرنوشتی حکومت ملی آئنده و دولت "اتحاد مردمی" او بکار گرفت تا با شناخت این شیوه ها بتوانیم در مسیر مخالف آن گام برداریم.

در باره تاریخ کودتا *

سیاست ارتجاع برای سرنوشت کردن دولت "اتحاد مردمی" عوامل بسیاری را درهم آمیخته بود. از ابتدا میسر بود که یک دخالت نظامی را پیش بینی کنیم اما همچنین روشن بود که چنین دخالت نظامی تنها تحت شرایط معین اقتصادی و اجتماعی می توانست تحقق پذیرد و در عین حال چنین راهی پرخرج ترین شیوه انجام یک کودتا بود. کارشناسان امپریالیسم ترجیح می دادند که دولت "اتحاد مردمی" به مرحله ای از هرج و مرج اقتصادی و سیاسی برسد که دخالت نظامی غیر ضروری گشته و سوسیالیسم برای سالها در شیلی بی اعتبار گردد. تاکتیکهایی که در شیلی بکار گرفته شد متعدد و مطابق با تحول شرایط بودند. اما همواره این تاکتیکها در سطوح سیاسی، اقتصادی و فرهنگی بطور همزمان بکار گرفته شدند.

اگر ارتجاع بلافاصله پس از انتخاب شدن آئنده کاری از پیش نبرد به این دلیل بود که اقداماتی در سطح روستاها متمرکز گشته و در توده های مردم شیلی نفوذ نکرد و بدین ترتیب یک کودتای "پارلمانی" از ابتدا ممکن نبود. اگرچه در زمینه سیاسی از تاکتیکهای "قانونی" اختلال و صانیت از انجام رای گیری در پارلمان و اقدامات دیگر در دادگاهها و دستگاههای اجرائی، به منظور به انزوا کشاندن دولت آئنده استفاده شد. اما بطور همزمان اختلال در مکانیسم اقتصادی - تولید و توزیع، خرده فروشی و تجارت خارجی - شدیداً بکار گرفته شد. سرمایه داران وابسته که کارخانه ها شان در معرض خطر ملی شدن قرار گرفته بود، از وارد کردن مواد خام و لوازم یدکی خودداری کرده و بدین ترتیب به بازار بیکاری دامن زدند. به همراه اینها اعتصابات و خرابکاریهایی که همه در یک جهت متمرکز شده بودند نیز به هرج و مرج اقتصادی و سیاسی دامن زدند.

در این میان تروریزم هم نقشی فعال داشت. در زمینه تبلیغاتی نیز بعضی مطبوعات مانند "ال مویکوریو" و رشوه های کلان "سی. آی. ا." به این روزنامه ها (مدارکی که بعدها توسط واشنگتن پست و ساندی تلگراف و بعضی روزنامه های دیگر غربی منتشر شد از جزئیات این رشوه ها پرده برمی دارد.) جنگ روانی را مبنی بر اینکه حکومت آئنده قصد سانسور مطبوعات را دارد، شروع کردند. و البته مطبوعات غربی برادر! هم بیکار ننشسته تبلیغات شدید می کردند.

ارتجاع با استراتژی دوگانه ایجاد شرایطی که دخالت نظامی را توجیه کند و در عین حال امیدواری به اینکه هرج و مرج موجود به کار گرفتن چنین شیوه پر خرجی را غیر ضروری کند، تلاشهای بسیاری را برای ایجاد تحریک آغاز کرد.

۱- ارتجاع بارها سعی کرد دولت را مجبور کند که از حدود اختیارات قانونی خود بفراتر رود و بدین ترتیب راه را برای توجیه سیاسی و ایدئولوژیک دخالت نظامی، در جواب استفاده غیرقانونی دولت از قدرت، هموار کند.

۲- ارتجاع سعی کرد که دولت "اتحاد خلقی" آئنده را محصور به قطع رابطه با ایالات متحده کرده و بدین ترتیب او را "مستول" بحران اقتصادی و انزوا سیاسی هرقی کرده و در عین حال نقش جناح راست را نیز مخفی نگاهدارد.

۳- ارتجاع سعی کرد که دولت آئنده را وادار به ترک برنامه انقلابی اش کند. در این زمینه ذکر این نکته ضروری است که در شیلی ما با یک پدیده قابل تعمق روبرو هستیم به این ترتیب که بین "عملکرد" و "ساختار" اقتصادی جامعه، تضادی وجود دارد که دائماً روبروند بود. از آنجا که آئنده از طریق پارلمانی و از راه انتخابات به قدرت رسیده بود، کلیه سباده ها و بنیادهای اقتصادی و سیاسی جامعه دست نخورده باقی مانده و آئنده بعنوان یک طرفدار عدالت اجتماعی و سوسیالیسم از طریق همین سباده ها سعی در ارائه برنامه های انقلابی و در راستای عدالت اجتماعی داشت. کاسترو نیز قبلاً گفته بود "که آئنده ریاد روی دیکراسی و پارلمان تکیه می کند" و بنظر می رسد که این ارتجاع و ضدانقلاب بود که بواسطه سرمایه داران کارخانجات "سی. آی. تی. تی." و کارشناسان "سی. آی. ا." از این دیکراسی سود برد. برای مثال صد انقلاب از طریق آوردن دمکرات مسیحی ها بدرون پارلمان و نهایتاً شرکت دادن آنان در امر تصمیم گیری توانست جناح چپ را دچار عرقه و شکیات فلج کند.

۴- ارتجاع تلاش کرد آئنده را وادار به استعفا کند، که در این صورت او را از پایگاه مردمی اش جدا می کرد (البته این هرگز اتفاق نیفتاد) و با او را بر مسند قدرت نگاهدارد اما تحت سلطه نظامی (مانند اروگوئه) - به این منظور همه نوع فشار برای درهم شکستن تحمل جناح های افراطی راست و طرفداران چپ افراطی آئنده وارد آورده شد. این تاکتیک در مورد طبقه متوسط و جناحی از کارگران موثر افتاد، اما در مورد جناح چپ عقیم ماند.

و این قابل تعمق است که استراتژی دخالت نظامی در حالی خط مشی غالب ارتجاع شد که محبوبیت آئنده در حال افزایش بود. ژنرال پینوشه خود به "لوس پابلوس تایمز" گفته بود که تصمیم رسمی کودتا در روز ۲۸ می ۱۹۷۳ گرفته شد، اما همچنین می دانیم که طرح ریزی کودتا در ماه ژوئیه یا اوت ۱۹۷۲ (۱۰ ماه قبل) شروع شده بود. (برای توضیح بیشتر به مقاله "ساندی تایمز مورخه ۲۲۷ اکتبر ۱۹۷۴ رجوع شود) یعنی همزمان با انتخابات منطقه ای که در آن کاندیداهای حزب کمونیست در مقابل "اتحاد راست" به پیروزی رسیدند یعنی همزمان با آخرین تلاش ارتجاع برای رسیدن به قدرت از راه "قانونی". در مارس ۱۹۷۳ زمانی که ارتجاع نتوانست اکثریت پاپ را در پارلمان بدست آورد تا آئنده را سرنوشت کند راه را برای ژنرال پینوشه باز گذارد تا دست به آزمایش کودتایی در ۲۹ ژوئن ۱۹۷۳ بزند. (۴ ماه بعد) این کودتای اولیه عمدتاً بدلیل رهبری وفادار نیروهای مسلح (ژنرال براتاز) نافرجام ماند.

عوامل خارجی که سرانجام پس از سه سال شرایطی را که دخالت نظامی در آن قابل توجیه بود خلق کردند نیز از اهمیت بسیار اساسی برخوردارند. جدا از عوامل متعدد اقتصادی مانند تنزل شدید قیمت جهانی مس (محصول عمده شیلی)، در زمینه "مرفا" نظامی نیز، دولت آئنده در اوت ۱۹۷۳ از طریق سازمانهای اطلاعاتی اش متوجه شد که نیروهای بیزینسی مستقر در بلوی در نزدیکی مرز شیلی متمرکز شده بودند، و اینکه نیروی هوایی آمریکا نیز حضور خود را در بلوی (کشور هم مرز شیلی) وسیعاً افزایش داده بود. همچنین نیروی دریایی ایالات متحده نیز در فاصله کمی از مرز شیلی آماده بود. خیانت شخصی ژنرال پینوشه که تا به آخر از اطلاعات دولتی مخفیانه مطلع بود نیز قابل اغماض نیست. بهرحال پس از ایجاد شرایط مناسب بواسطه تاکتیکهای مختلف اختلال پارلمانی، هرج و مرج اقتصادی، اعتصابات، دخالت نافرجام نظامی و تروریزم، راه برای یک کودتای رعب انگیز نظامی باز شد که برای همیشه به عمر حکومت و شخص سالوادور آئنده پایان داد.

* این مقاله با استفاده از کتاب درسهایی از شیلی به تالیف جان گیتینگز تهیه شده است.

بقیه از صفحه اول: خلق مسلمان کرد...

قیامهای متعدد کردها با خونین ترین سرکوبها روبرو شدند. روشنفکران تبعید یا در زندان، دهقانان آواره و مردم پریشان و زیر سایه ترس ما موران ساواک و ارتشیان بسر میبردند. وقتی صور انقلاب دیده شد، برادران ما در کردستان همانند دیگر بلاد ایران زیر پرچم قائد کبیر امام خمینی بیا خاستند و پرچم قیام علیه استبداد محمد رضا شاه را برافراشتند. رشد احساسات خاص قومی و آثار تهاجم فرهنگی و استضعاف رژیم طاغوتی زمینه مناسبی برای فعالیت و تحریکات مزدوران رژیم و عوامل امپریالیسم و فرصت طلبها فراهم کرد.

از قبل پیشبینی میشد که پس از پیروزی سریع انقلاب مزدوران امپریالیسم برای برانگیختن جنگهای داخلی به تحریک در میان اقوام و طایفها خواهند پرداخت و اختلافات قریه ای و مسلکی و مذهبی را دامن خواهند زد. از این رو مزدوران ساواک و جاسوسان آمریکا، بسوی سرزمینهای برادران ما در کردستان، ترکمن صحرا و بلوچستان و خوزستان روانه شدند و بیشتر به کمک فتوایها و ملائیک و سران فراری ارتش و سرمایه داران خاش به تحریک و سیمانی پرداختند.

از فرصت طلبها هم انتظار اتحاد چنین سیاست تحریک آمیزی میرفت. این دسته که بدلیل ضعف تئوری و بارشایی در پیش ایندولوری و شناخت غلط و اقصیات از قافله انقلاب عقب مانده اند و پایگاه مردمی ندارند، این مناطق را برای فعالیت و تحریک و بدست آوردن پایگاه مساعد دیدند. گرفتن قدرت از پیششار انقلابی اسلامی برای آن گروهها اهمیت درجه اول دارد. پس باید انقلاب اسلامی شکست بخورد تا زمینه برای پیشگامی آنها فراهم شود. اما غافل از اینکه شکست انقلاب اسلامی شکست همه ملت و از جمله آنهاست و بسپوده تصور میکنند جانشین پیششار انقلابی مسلمان خواهند شد.

خواست برادران کرد خواست همه ملت ایران است

دولت از آغاز چنانکه در خور یک دولت انقلابی است با خواستهای برحق برادران ما در کردستان و ترکمن صحرا برخورد نکرد. در حالیکه انقلاب اسلامی بهتر از هر مکتب و جریان اجتماعی دیگری پاسخگوی خواستهای آنان است. تأخیر و عدم قاطعیت از جانب سبب بروز حوادث ناگواری شد و فرصت طلایی بدست مزدوران رژیم گذشته و امپریالیسم و فرصت طلبها داد. اما خلق مسلمان کرد خیلی زود به حقایق آشنا میشود و اکنون قادر است دشمنان خود را در هر چه رمای بشناسد. ضمن ادامه مبارزه برای بدست آوردن حقوق و خواستهای برحق خود با هشیاری تمام علیه تحریکات ضد انقلاب ایستادگی میکند و دست رد بر سینه تجزیه طلبی و فرصت طلبی میزند. خلق مسلمان کرد با تأکید بر وحدت و پیوستگی نام خود با امت اسلامی خواهان خودمختاری در چارچوب جمهوری اسلامی ایران است.

خلق مسلمان کرد خواهان رفع انواع ستمها و تبعیضهایی است که قرنیه توسط نظامات طاغوتی بر روی رفته است. خلق مسلمان کرد خواهان مبارزه با همه عوامل ضد انقلاب و فرصت طلبی است و با قاطعیت هرنوع اتهام تجزیه طلبی را رد و انکار میکند.

در انتخابات اخیر برای تشکیل شورای ستندج هشیاری انقلابی برادران کرد ما ثابت گردید.

بر دولت است که با شیوهای انقلابی در پاسخ گفتن به خواستهای برادران مسلمان ما اقدام سریع بعمل آورد. دست فتوایها و زمین داران بزرگ و ما موران رژیم سابق و فرصت طلبان را از سرزمین قهرمان پرور کردستان قطع کند. اعتبار کافی برای انجام اصلاحات فوری در اختیار نمایندگان واقعی خلق مسلمان کرد بگذارد.

عدم قاطعیت دولت در مورد کردستان

مبارزات هزاران نفر از برادران کرد ما در سنج برای وصول به خواستهای است که باید فوراً مورد بررسی قرار گیرد. برادران مسلمان کرد ما در قطعنامه های خود با تأکید وفاداری خود را به انقلاب اسلامی و رهبر و قائد بزرگ آن امام خمینی ابراز داشته اند. آنها هر نوع اندیشه تجزیه طلبی را محکوم و فعالیت و تحریکات فرصت طلبها را بشدت مورد حمله و اعتراض قرار داده اند. آنها خواهان وحدت و اتحاد بین همه برادران کرد و همستگی با دیگر مردم مسلمان ایران اند. آنها ضمن احترام به آزادی عقیده و رعایت حق مسلم همه افراد در بیان عقاید خود با ترور فکری و سیاسی و شانتاز از جانب گروههای غیرمسئول و فرصت طلب و با تحریکات مزدوران رژیم سابق مخالفت کرده اند.

ما قویاً از دولت می خواهیم تا با سرعت نسبت به انجام تقاضای برادران مسلمان ما در کردستان اقدام کند. با صراحت و قاطعیت نظر انقلاب اسلامی را در مورد حق خودمختاری آنها در چارچوب جمهوری اسلامی و امت واحد اسلامی ایران اعلام کند.

خواست برادران کرد ما خواست همه ملت ایران است. خواست برادران ترکمن، بلوچ و عرب است.

دولت باید سریعاً در تصفیه ادارات و موسسات دولتی از عناصر ناپاک و وابسته به رژیم سابق اقدام کند. دولت باید نسبت به تقسیم اراضی فتوایها و ملائیک و غاصبین اراضی بین دهقانان زحمتکش فوراً اقدام کند.

دولت باید اعتبار لازم برای انجام برنامه های رفاهی و اصلاحات فوری در اختیار نمایندگان واقعی و شوراها بگذارد و به دهقانان کک کند تا زمینهای خود را کشت کنند.

وحدت نیروهای انقلابی مسلمان ضامن پیروزی ماست

به پاسداران انقلاب

فرازیداری

ای پاسدار
در منتهای سردی شب
بهرن خانه‌ی تن خود ایستاده‌ای
با پلکهای خسته
پرستارانه
تا شهر زخم خورده
از دستبرد مرگ بیاساید

بیداری تو از بلندی ایمان می‌آید
و از صداقت و العزم
و قصه‌ی شهادت تو
همچون شهاب توده
بی ادعاست
صدا و عکس ندارد
تاریخ و ویژه‌نامه ندارد

ای نور چشم
ای خوب
ای برادر
ای بیدار
تیر هوایی تو در شب
خواب مرا چو می‌شکند
بی اختیار دعوات می‌گویم
ای پاسدار انقلاب رهایی
ای پهلوان تنها
خداست در تنهایی
خداست
در رهگذار خصم شبانه
خداست در همه حال از بالا نگهدار

ظاهره مغار زاده
آسند ۵۷

سوره‌ی والعزم

بنام خدا

بمناسبت ۱۱ اردیبهشت روز کارگر

ای کارگر
ای سرنوشت‌ساز
ای آنکه سال‌ها
رو پای پرپر تو را
شاهد بودی
ویران شدی، تا شاد
بر گام خود بهشت بسازد
و قانون گشای شاهی
حلقوم بیگانه ترا
با دست‌های شوم خود
بفشارند!!

و عدالت را
بر سکوی قضاوت ننگین‌شان
بر چوب سود دار بپایزند
غارت شدی - و تنها
ایمان خویش را مالک بودی
بر تو هزار تنهت از ما
در این بهار فتح و ظفر...
ما دامنی پر از گل پیروزی
بر همت بلند تو می‌پاشیم
ای در نماز روز و شب من
ای کارگر، برادر خوب
با دشمنان بگو

در سال‌های بیداد
- ای مقیم، بر مسند کدام مقام
در اوج زور و زر بودید؟.....
و زیستن را، تفسیرتان چه بود؟.....
ایکه، زیانتان کلید فریب است
ایکه، دهانتان
دروازه‌ی ریا
و ثروت،
با واژه‌ی ریا
شمر بلندتان
- ای بردگان ظلم
- ای مردگان قون
ای سرسپردگان
صف‌های بی فواصل ما
بشتی است بر دهان شما
ای آنکه با قلم
شمیر در رکاب دشمن خونخوار می‌زی
جهت عیب، بگوب
طبل تپی را
ای دایه‌ی گریه‌تر از مادر.....
اما برادر
ما در کنار هم
نابود می‌کنیم
بنیاد این حقیرتر از هبجان
- من تکیه
بر شانه‌ی ستر تو دارم
تو تکیه بر صداقت من کن
- تا گوه‌های با عظمت را
در پشت خویش
حایل نموده باشیم
- ای کارگر
صف‌های ما فشرده‌تر و بی نفوذ باد
- و تکیه دست‌های من و تو
در هم فروروند
و متحد شوند
محکمترین
زنجیرهای محکم عالم را
خواهند ساخت

ما در کنار هم
شبه‌های ژرف را
شبه‌های خوف را
شبه‌های شور و شوق شهیدان را
- شبه‌های انتظار یتیمان را
شبه‌های بهنجاری،
شب را
- با خنجر جهاد، پرده دریدیم
تا آفتاب صبح سعادت را
بر ریشه‌های شب گره کردیم
- ما - محراب عاشقان حقیقت را
بس خالخانه سجده نهادیم
- ما پا بپای هم
میخندان سود قرون را
در گرمی تبلور (تکبیر) ذوب نمودیم
- اینک بگوب مشت
بر سینه‌ی تکیه‌ی دشمن
این گرگ تیرخورده، این
روپاه حیل‌گر
- با او بگو
- در سزمین ما که زنانش
با پاکی و نجابت (زهرا)
- و همت و شجاعت (زینب)
پیمان بسته‌اند
- و مردانش، در عرصه‌ی تجلی وحدت
خون حماسه‌ساز حسینی
در رگشان جاری است...
- جولانگه قبیله‌ی شیطان نیست
این خطه جای لانه‌ی جفدان نیست
- ای کارگر بگو

ما از صفوف پاک شهیدان
ما از حریق باغ شقایق
- با قلب تکه تکه رهیدیم
- ما پایای هم
از لاله‌زار زاله خمیدیم
- تا گریلای سرخ وطن را
به سزمین سبز بدل کردیم
- و سوگ بهنجاریت مان را
- در وادی همیشه بهار آن، دفن نمودیم
- آگاه و هوشیار
- سر بر محراب اعتقاد خویش نهادیم
- ای خواهر، ای برادر زحمتکش
- ای خوب - ای حبیب خدا
- این افتخار، نسل ترا بس
که نازنین (پیامبر) ما
بوسه به پهنه‌های دست تو میزد...
و تو - برادر - رسالت خود را
هرگز سیر ز یاد
- چرخ عظیم مبین خود را
باردگر سریعتر از پیش
- در کارخانه‌ات
این خانه‌ی خدا
با گردش مدام
بچرخان.....

سپیده کاشانی
فروردین ۵۸

ارتش اسلامی

اگر رژیم افراد مزبور را جدا از مردم و همراه با قطع رابطه کامل
سیاسی، عاطفی و فکری با جامعه نگهداری نمی‌کرد هرگز قادر نبود
آنها را این چنین علیه خلق برانگیزاند و بکار گیرد - افراد ارتش دور
از مردم بگرو و تحت تأثیر تلقینات و آموزشهای حساب شده دولتها
قرار می‌گیرند - حقایق خارج از صافی منافع و مصالح قدرت‌های مسلط
می‌گذرد و به‌گونه‌ای تفسیر می‌شود که نتایج موردنظر را در ذهن و
اندیشه و رفتار افراد بجای گذارد.

قدرتهای امپریالیستی و در دو دهه اخیر بخصوص آمریکا سعی
کردند قشرها و طبقات بالای جامعه را که در رأس قوای تصمیم‌گیری و
اجرایی و انتظامی قرار داشتند از زمینه فرهنگ ملی و اسلامی خویش
جدا کرده و در چارچوبهای فرهنگ استعماری و معرفی سرمایه‌داری
فالبیریزی کنند برای این منظور فرهنگ و ارزشهای اصیل ملی و مذهبی
را نزد آنها خوار و بی‌مقدار و ارتجاعی و خرافی و ظاهری با علم و تمدن
و ترقی جلوه دادند و تمسک به ارزشهای فرهنگ تحمیل شده و تقلید
از سرمشقهای وارداتی را شرط پیشرفت و اخذ درجه و اشغال مقام
قلنداد کردند.

در نظام ارتش اسلامی جدایی بین نیروهای مسلح و مردم وجود
ندارد - مردم خود مجاهد و رزمنده و پاسدار مسلح سزمین و ارزشهای
خود هستند - کسی که در همه حال در کنار مردم بسر می‌برد کار
می‌کند و در تولید و خدمات اجتماعی شرکت دارد - در ارزشها و
اعتقادات و فرهنگ در غم و رنج و شادی مردم سهیم است. وقتی
اسلحه بدست می‌گیرد نمی‌تواند به دشمن مردم تبدیل شود - پیوند
عاطفی، عقیدتی بین او و مردم بقدری قوی و نیرومند است که اجازه
سواستفاده به فرماندهان نمی‌دهد تا اسلحه او را علیه برادرانش
بکار گیرند.

۳- برخورد مقطعی با ارتش
در شماره آینده

در اسلام

کار.

مالکیت می‌آورد

نه «زور»

يَسِّرْ لِلْإِنْسَانِ الْإِسْلَامَ

مواضع فکری سیاسی جنبش مسلمانان مبارز

بسم الله

مقدمه

ریشه های انقلاب اسلامی ایران

انقلاب اجتماعی به معنای دگرگون شدن همه نهادها و عنصرهای یک جامعه و برقراری اسباب و مناسبات تازه در تمامی زمینه های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است. انقلاب هرگز نمی تواند به تغییر روشها که هدف اصلاحات اجتماعی است اکتفا کند. به عنوان نمونه در جامعه انقلابی توحیدی بجای پول و قدرت که ریسنا و معیار ارزشهای اجتماعی در حواص طاعتی است، کاروتقوی مینافزار میگردد. انقلاب به معنای یک پدیده دائمی، تحول تکاملی انسان و جامعه انسانی بسوی الله را میسر می سازد و هیچ نظام یوای اجتماعی از دستخوش تأثیر آن مصون و در امان نیست.

مصادیق کامل چنین اندیشه های سخنان پیشوایان امام علی ابن ابی طالب است که هنگام بدست گرفتن رهام امور است در مدینه فرمود "هو الذی یمنه بالحق لتبلیب لبلیة و لتفر بلن غریله و لتسلطن سوط الغدر حتی یعود انسلکم انکم و انکم انسلکم".

"بغدائی که محمد را بحق مبعوث کرد درهم آمیخته شود و غریبال گردید و ربر و رو شود همانند برهم ردن کفگیر در دیگ طعام، تا آنکه پست ترین شما جای بلندترین شما و بلندترین شما جای پست ترین را بگیرند."

جنبش های رهایی بخش مردم ایران بعد از طی نشیب و فرازهای بسیار سرانجام در پانزده سال اخیر به یک مرحله انقلابی وارد شد. ظلم و ستم استبداد و سطره استعماری بیگانه و غارت کشور و استثمار رحمکنشان همراه با اختناق بیرحمانه مردم، تضاد بین خلق و رژیم طاعتی حاکم را به اوج رسانید. چنانکه مشیت الهی ایجاب می کند اولین شرط اساسی برای بروز دگرگونی و انقلاب در جامعه ما فراهم گردید. بمصادق آیه "و ما کما مهلکی القرای الا اولها هلها ظالمون" قصص ۵۹.

"ما جوامع را بی آنکه اهل آن ستمگر باشد نابود نمی سازیم." ظلم آنچنان همواره را فرا گرفت که چاره آن جز بوسله نابودی کامل رژیم و سران جبار و جنایتکار آن میسر نبود. اما بارهم به اقتضای سنت الهی در تاریخ رواج ظلم به تنهایی نمی توانست عامل بروز یک انقلاب گردد. زیرا باتوجه به این حقیقت که تازیانه عذاب الهی و شلاق مرگ بر نظامات ستمگر و حامیان آنها در این دنیا به دست مردم فرود می آید "فالتوهم بعدیهم الله بایدیکم و یغزهم و یصرکم علیهم و یشف صدور قوم مؤمنین." توبه ۱۴.

"با آنها بجنگید خدا آنها را بدستهای شما محازات می کند و خوارشان می کند و شما را علیه آنها باری می دهد. و قلوب مؤمنان را آرامش می بخشد."

لازم بود ابتدا موجبات قیام مردم فراهم آید. برای آنکه مردم علیه نظامات ستمگر قیام کنند و به مصداق آیه "بل نقذف بالحق علی الباطل فیدمغه" فاذا هو ذاهق.

حق را بر باطل می گویم تا نابود شود پس آنگاه باطل نابود شدنی است. دشمن خود را بشنشد و علل ظلم و فساد و انحراف و مرگ را دریابد و هم به مسئولیت و توانائی خود برای مبارزه با باطل مؤمن گردد. لازم است صفوف حق از باطل جدا شود و مردم ایمان آورند به این که بنا بر اراده خدا باطل هرچقدر نیرومند باشد سرانجام محکوم و مغلوب حق است. باید پرده ریا و تزویر از چهره عوامل ظلم و فساد دشمنان حق برداشته شود و تاروپود اوها و خرافه ها و باورهای غلط و اندیشه های شرک که ذهن و اندیشه مردم را اسیر و در زنجیر کرده است اهرم بهاد و مردم با حقایق آشنا شوند. آنگاه که به نیروی خود واقف شدند و برسالت خویش ایمان آوردند و راه خود را بسوی حق و آزادی و عدالت شناختند با خیزشی عظیم و بورشی ناگهانی دشمن را از پای درآوردند و نظام شرک را در یک برهه کوتاه از زمان فرو ریختند و نابود سازند.

مسئولیت آگاهی دادن و انداز و هدایت و رهبری مردم (تاس) را در طول تاریخ بدبران بر عهده دارند و تا آنها بوظیفه خود عمل نکنند و توده را روشنائی و بیداری نبخشند و متحد و بسیج نکنند، انقلاب رخ نمی دهد.

"ما اهلکنا من فریه الا لیهامدرون" شعرا / ۲۸، "جامعه ای را نابود نساختیم مگر آنکه در میان آنها بدبران قیام کردند." ضرورت قیام و تلاش بدبران که پیشروان فکری مبارزه هستند از آنجاست که برطبق سنت دیگر خداوند در تاریخ "انقلاب بدسالم آگاه شدن بوده وقوع پیدا می کند"

"ذلک ان لم یکن ریک مهلک القری بظلم و اهلها غافلون" "به این دلیل که پروردگار جامعه را که مردمش در غفلت و ناآگاهی بسر میبرد نابود نمی سازد."

انقلاب ایران همانند دیگر انقلابات تاریخ برطبق سنت های خداوند تکوین یافت، رشد کرد و به پیروزی رسید. همراه با تشدید ظلم و فساد و رواج فرهنگ شرک، کار بدبران آغاز گردید. در دهه های چهل و پنجاه هجری شمسی سه جریان در بیداری و بسیج و سرانجام قیام مردم نقش اساسی داشتند.

اول

جریان فکری - سیاسی که در نتیجه استادگی و مبارزه مرحمت تازه مذهبی و روحانیون مبارز و مترقی برهبری امام خمینی ظهور کرد و گسترش یافت، اقیام و مبارزه امام وقتی آغاز شد که مبارزه سیاسی آزادخواهان به بن بست رسیده بود و پیشروان مبارزه و احزاب صحنه را یکی پس از دیگری ترک کرده بودند. مجاهدتها و روشنگریهای امام و مقاومتهای متقابل رژیم منجر به قیام پانزده خرداد و سرکوبی بیرحمانه و کشتار وسیع هزاران نفر از مردم مبارز و از جان گذشته ما در تهران و شهرستانها گردید. امام خمینی از ایران تبعید شد. اما برهم مقاومت و بهکار را زمین ننهاد و در نقش مرجع مذهبی بعنوان مجسم مقاومت و قهر انقلابی خلق با استنادی بی نظیری همچنان برهبری سیاسی مردم پرداخت و با روشنگریها و افشاگریها و هدایت های آشتی ناپذیر خود کوره مبارزه را روشن نگاه داشت و یک لحظه اردمیدن در آن باز نایستاد تا سرانجام آنرا به پیروزی رهنمون شد.

دوم

وقتی بعد از سرکوبی قیام تاریخی ۱۵ خرداد مبارزه سیاسی به بن بست رسید و رژیم آخرین آثار آزادی و حاکمیت قانون را از بین برد و کمترین محالی برای مبارزه سیاسی و مسالمت آمیز و قانونی باقی نگذاشت. هنگامی که جریان های فکری و سیاسی موجود در صحنه عجز خود را از رهبری مبارزه و گشودن راه حل مسائل سیاسی و انقلابی ایران ثابت کردند، گروهی از جوانان مبارز و پیششار و مجاهد با طرح و اقدام به مبارزه مسلحانه سد سکوت و بن بست سیاسی حاکم را شکستند و با فداکاری و تحمل شکنجه و استقبال از مرگ و شهادت، افسانه "فریه ناپذیری رژیم را باطل کردند و روح امید و شهادت و مبارزه جوشی و مقاومت در برابر دشمن را در دل های مردم دمیدند. جهاد مسلحانه بعنوان راه اصلی مبارزه با رژیمی که کمترین حقی برای مردم قائل نیست و به عنوان شیوه برخورد نهائی حق و باطل و بهویژه تکیه ای که مجاهدین بر جهان بینی توحیدی و اصول فکری و اجتماعی اسلام داشتند، جوانان مسلمان و متعهد را بسوی خود جلب کرد و عامل مؤثری شد در رشد زمینه های انقلاب، هیچکس نمی تواند و نباید که ارزش آن فداکاریها و آن جهاد مسلحانه را در تکوین زمینه های ذهنی انقلاب اسلامی ایران نادیده بگیرد.

سوم

انقلاب فرهنگی که از سالها قبل توسط متفکران مسلمان آغاز شده بود و در این مرحله در نتیجه موضع گیری انقلابی، مرجعیت مذهبی امام خمینی و تلاشهای روشنفکرانه روحانیون مترقی وارد مرحله تازه ای میشد با کار روشنفکران مسلمان و مجاهد ما در زمینه شناساندن جهان بینی توحیدی و مکتب اصیل اسلام به نسل جوان، عمق و ابعاد تازه ای یافت. جدا کردن جنبش و رفتار اسلامی درست از جنبش و رفتار

اسلامی منح شده همانگونه که در رفتار و عمل رهبر و مرجع مجاهد و مقاومت و بهکار مبلغین مذهبی مترقی و مبارز و مجاهدین مسلمان ما انعکاس یافت در نوشته ها و گفتار معلمان و متفکران پیشرو در هر صحن دید و مضارب توده، بخصوص نسل جوان قزاق گرفت و یک علیان و تحول فکری و احساسی پدید آورد. احساس و بیش توده نسبت به مسئولیت های انسانی و اسلامی دگرگون گشت و جوانان روشنفکر ما به جنبش تازه ای از اسلام و مکتب توحید دست یافتند و در پرتو این جنبش تازه شخصیت و تولد جدیدی پیدا کردند. پیشگام این تحول و انقلاب فکری در سالهای آخر دهه چهل و آغاز دهه پنجاه هلم و متفکر مجاهد برادر دکتر علی شریعتی بود. وی با شمشیر قلم و ریان نیز و اندیشه برنده و نافذ خویش پرده تزویر از چهره فرهنگ شرک پس زد و پوستین وارونه شده اسلام را بصورت اصل خود بازگردانید. چهره های تابناک و انسانی قهرمانان و پیشوایان مذهبی را از گرد و غبار میخ و دگرگونی زدود و به نسل ما فرصت داد تا بی مانع و ردای به گوهر پاک توحید و خوشنیت اصل خویش باز گردند. تلاش نعره بخشوی انقلاب فرهنگی را به اوج رسانید. در نتیجه این روشنگریها زمینه ذهنی انقلاب اجتماعی ما بر پایه جهان بینی توحیدی و مکتب اسلام فراهم گردید. مجموعه این عوامل تضادهای عینی، سیاسی و اقتصادی را در قالب عالم اسلامی ذهنیت بخشید و راه حل آنها را بر پایه مسئولیت های اسلامی هر مسلمان، بصورت نفی کامل رژیم سلطنتی و نظام طاعتی و استقرار کامل نظام اسلامی فرا راه مبارزان خلق ما قرار داد.

ویژگیهای انقلاب ایران

هر انقلابی در عین حال که تابع سنتها و قوانین عام است که نمونه آن در مقدمه آمد دارای ویژگیهایی است که از شرایط خاص اجتماعی و فرهنگی آن جامعه ناشی میشود چند ویژگی عمده انقلاب ایران که اهمیت اساسی دارند عبارتند از:

اول - مبانی فکری انقلاب

پایه فکری انقلاب، جهان بینی توحیدی و نظام اسلامی است که به خلق مستضعف ایران در مبارزه علیه رژیم وحدت بخشید که به آنها نیروی ایمان و انگیزه مقاومت و شوق جهاد و شهادت داد که با نفی کامل همه مظاهر رژیم (سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی) ماهیتی انقلابی به جنبش بخشید که نسل جوان و پیشرو ما را با یک ایدئولوژی انقلابی در برابر رژیم مسلح کرد. سرانجام طرحی برای استقرار یک نظام نوین در اختیار گذاشت.

دوم - کیفیت و مشخصات رهبری

ادغام رهبری مذهبی و سیاسی (که ناشی از جدا نبودن دین از زندگی در پیش اسلام است) در یک مرکزیت و اینکه امام خمینی با تقوی، ایمان، صداقت و زهد انقلابی خویش و همچنین مقاومت، ستیزه جویی، سازش ناپذیری و درایت و غرمدندی بصورت مظهر قهر انقلابی خلق علیه رژیم و پیشوا و مرجع واقعی امت در رأس جنبش قرار گرفت، عامل بزرگی شد در بسیج مردم و اتحاد و همبستگی آنها علیه دشمن، این کیفیت رهبری نه تنها جبران ضعف سازمانی و تشکیلاتی جنبش را در حرکت آوردن توده نمود، بلکه مبارزه را انگیزه ای قوی بخشید. بطوریکه مبارزه و جانبازی و فداکاری برای مردم یک ضرورت نبود که یک وظیفه مذهبی و رسالت انسانی و راهی برای رسیدن به رستگاری و وصول به مقام والای شهادت به شمار می رفت.

سوم - وضعیت نیروی پیششار جنبش

استقرار رژیم پلیسی و سالها اختناق و سرکوبی فرصت نداد تا تشکیلات و سازمانهای حزبی اصیل و مردمی بشکل مؤثر و با دوامی در ایران پا گیرند. این شرایط بویژه بعد از ۱۵ خرداد ۴۲ بطور جدی تری مانع از رشد و توسعه تشکیلات پیششار و مردمی گردید. مبارزان دلیر از جان گذشته جنبش در سخت ترین شرایط پلیسی دور از چشمهای مأموران دستگاههای جاسوسی دشمن کار میکردند در حالیکه خطر بازداشت و شکنجه و قتل و اعدام سایه به سایه آنها حرکت میکرد.

هر چه مستحکم تر باد وحدت خلقهای امت اسلامی ایران

به طرف جامعه توحیدی بدون تردید خطرانی جدی دربر دارد. ضرورت تداوم خلافت انقلابی در مرد فرد مردم ایجاد می‌کند، کار تصفیه دستگاههای اجرائی از عناصر ناپاک و تعبیر مناسب استبدادی و غیر اسلامی بی‌وقفه ادامه باید و مردم بطور وسیعی در جریان پیشرفت کارها و بحث در باره مسائل جاری انقلاب و طرحهای قانون اساسی و اجرای آزمایش بعضی پیشنهادات آن، شوکت داده شود، تا رفته رفته پایه‌های بنای فرهنگ انقلاب اسلامی بی‌ریزی شود و هرگز فراموش نکنیم که هدف عمده ما استقرار نظام و ارزشهای توحیدی اسلام در شخصیت افراد و در نظام اجتماعی است، لذا هیچ فرصتی را برای ایجاد این تغییرات از طریق مشارکت دادن مردم در تصمیم‌گیریها و اقدامات اساسی نباید از دست داد.

یکمک این اقدامات است که شور و هیاساری انقلابی توده کماکان در سطح بسیار بالایی نگهداشته میشود. فروکش کردن آگاهی و شور انقلابی خلق - جنبش را از بزرگترین عامل پیش برنده‌اش محروم میسازد.

موضع ما در برابر ضد انقلاب

جنبه ضد انقلاب مشکل است از: مزدوران و عوامل رژیم سابق، امپریالیسم آمریکا و وابستگان به آن، ارتجاع و فرصت‌طلبان که در مجموع در ضدیت با انقلاب ممانع مشترک دارند و در این راه تلاش می‌کنند.

در سرکوبی مزدوران و عوامل رژیم، پاسداران و دادگاههای انقلابی تلاش گران‌فروزی انجام داده‌اند. بازداشت و محاضرات حیانتکاران و خائنین و مزدوران رژیم سابق با موفقیت پیش می‌رود. لازم بیادآوری است که هنوز هم بزرگترین و فوری‌ترین خطری که انقلاب ما را تهدید می‌کند از جانب آمریکا و مزدوران استعمار است که با انواع توطئه‌چینیها و دامن زدن به آشوبها و اختلافات و جنگهای داخلی سعی دارد انقلاب ما را از درون مزلانی سازد. و ضربه سختی را که انقلاب ایران بر منافع حیاتی آن وارد ساخته است، بنحوی حیوان سازد. توطئه‌های جدید کارتر در خاورمیانه و بازش خیانتکارانه سادات با اسرائیل جزئی از یک توطئه آمریکائی علیه خلق فلسطین و انقلاب ایران است. ما نقشی را که استعمار بیگانه در منحرف ساختن نهضت مشروطه‌خواهی و شکست نهضت ملی ایران بازی کرد فراموش نمی‌کنیم. استعمار توسط عوامل خود و یکمک طرحهای پیچیده‌ای می‌کوشد زمام انقلاب را از دست مردم و رهبری اصل آن خارج سازد و نیروهای ارتجاعی و عوامل دست‌نشانده خود را بر آن مسلط سازد. دشمن می‌کوشد با ضربه زدن بر وحدت رهبری، انقلاب را از مهمترین پایه حیاتی آن محروم سازد.

آنها می‌دانند که در شرایط حاضر اگر امام خمینی نتواند با رهبری بی‌اعتبار گردد تشتت و نفاق و چنددستگی به آسانی زمینه را برای تسلط ارتجاع و یا عناصر فرصت‌طلب مساعد می‌نماید.

آمریکا وقتی نتوانست ارتش را یکپارچه در مقابل انقلاب وادارد، سعی کرد نفوذ و تسلط خود را در آن حفظ کند و آنرا حتی المقدور دست‌نخورده نگاه دارد تا در آینده به عنوان پایگاهی برای تسلط بر انقلاب از آن سود جوید. تصفیه ارتش از عناصر مزدور و نامطمئن و تغییر مناسبات و روابط دولتی و بیرونی آن چنانکه بسیار کم پیشرفت کرده است، توطئه امپریالیسم را خنثی و نقش بر آب خواهد ساخت. ما در بنایه اخیر، موضع خود را نسبت به ارتش صریحاً اعلام کرده‌ایم. تبدیل ارتش بیک نیروی در خدمت انقلاب با تغییر سریع مناسبات استبدادی و استعماری حاکم بر آن و هم‌چنین ادامه تصفیه از عناصر نامطمئن و سیاسی کردن هرچه وسیعتر و عمیق‌تر آن امکان‌پذیر است. در آنصورت این نیرو قادر خواهد بود از انقلاب در برابر توطئه‌های ضدانقلاب حمایت نماید.

امپریالیسم بسرکردگی آمریکا با دامن زدن به تناقضات و اختلافات قومی و مذهبی و مسلکی سعی در تضعیف انقلاب و تجزیه کشور دارد. آنها نه‌فقط به مزدوران ساواک و جاسوسان سیا و عوامل فرصت‌طلب چشم امید دوخته‌اند بلکه روی قدرتهای ارتجاعی در داخل کشور و در منطقه هم حساب می‌کنند. برخورد قاطع و انقلابی با خواستههای برحق همه اقوام مختلف و شرکت دادن دادن همه قشرهای خلقی‌های ایران در تصمیم‌گیری و تعیین سرنوشت کشور در چارچوب نظام اسلامی و با حفظ وحدت رهبری و همراه با آن افشاگری وسیع در باره توطئه‌های بیگانه و سوءاستفاده عناصر فرصت‌طلب به مصداق آیه "ان کید الشیطان کان ضعیفا" جلوی اجرای نقشه‌های ضدانقلابی امپریالیسم را خواهد گرفت. آمریکا و متحدین استعمارگرش تسلط کامل بر اقتصاد و فرهنگ و سیاست ما بدست آورده بودند.

صحنه نابور کنند و در نتیجه انقلاب از باری مؤثر بسیاری از فرزندان بی‌یام و نشان خود محروم است. فرصت نداد تا تشکیلات اصیل بوجود آید و رشد کند و همه مبارزان اصیل و مسلمان را در صفوف خود جای دهد در نتیجه مبارزهای شناخته شده و مورد قبول عام برای ارزیابی صلاحیت افراد و میزان صداقت و اصالتهای در اختیار مردم سمیت و از این روزه‌بینه برای رشد و نمو شخصیت‌های فرصت‌طلب، ریاکار و منطاهر، منافق و انقلابی نما مساعد است.

موضع جنبش در برابر دولت موقت انقلاب

باتوجه به ویژگی انقلاب و چگونگی پیروزی آن لازم بود بلافاصله بعد از پیروزی یک شورای رهبری انقلاب به انتخاب امام از عناصری که دارای بنیاد انقلابی و ایمان و آگاهی اسلامی و تجربه مبارزه و کار با مردم دارند، مسئولیت تصمیم‌گیری را زیر نظارت مستقیم ایشان بدست گیرد و با قاطعیت با مسائل گوناگون انقلاب برخورد کند و دولت موقت مجری فرامین و تصمیمات شورای رهبری انقلاب باشد.

یک شورای واقعی انقلابی می‌توانست نه‌فقط کار انتقال قدرت از رژیم سابق بلکه انجام تغییرات اساسی و اولیه در نهادها و مناسبات نظام پیشین را هم بر عهده گیرد و علاوه بر مبارزه با ضدانقلاب و سرکوبی کامل آن و تصفیه ارتش و سازمانهای اداری پایه‌های اساسی نظام اسلامی را بنیان نهد. شورای رهبری انقلاب بریاست امام می‌توانست در نقش مجلس نمایندگان خلق تصمیمات قانونی به‌منظور تغییر ربرنهادهای سیاسی - اقتصادی و فرهنگی جامعه اتخاذ کند و چهارچوب‌های پیشین را درهم بشکند و دشمن را از پایگاههای خود در ساخت سیاسی - اداری - اقتصادی و فرهنگی جامعه محروم نماید و با اینکار از تشکیل شتابزده مجلس نمایندگان بی‌نیاز گردد.

در شرایطی که هنوز مناسبات رژیم طاغوتی با برجاست در شرایطی که هنوز بسیاری از مردم فرصت آگاه شدن بر سیمارهای تشخیص و انتخاب نمایندگان واقعی خود را بدست نیاورده‌اند و اکثریت خلق از یک شکل اصیل حزبی محروم‌اند و هنوز سربازان و افراد ارتش و بسیاری کارمندان دولتی و قشرهای وسیعی از دهقانان به اندازه کافی با ارزشهای انقلاب آشنا نشده‌اند، و در حالیکه هنوز عناصر ضدانقلاب و مزدوران رژیم سابق، امپریالیسم، ارتجاع و فرصت‌طلبان بشدت فعالند انتخاب نمایندگان واقعی مردم که مظهر و نماینده راستین انقلاب اسلامی باشند، دشوار و تقریباً غیرممکن است. تحقق این منظور احتیاج به فرصت دارد که ضمن آن انقلاب فرهنگی ادامه و گسترش یابد توده‌ها در شکل‌های اصیل و انقلابی سازمان یابند و با موازین فکری نظام اسلامی آشنا گردند و در شوراهای اسلامی که در تمامی سطوح تشکیل میشود به شور و تصمیم‌گیری بپردازند و از این راه تدریجاً قدرت و حاکمیت خود را بر سرنوشت کشور اعمال نمایند. تنها پس از این تجربه ضروری و سازنده است که تشکیل مجلسی از نمایندگان واقعی ملت ممکن میگردد و در این فاصله مراجعه به آراء عمومی برای تصویب نظام جمهوری اسلامی چنانکه انجام شد - مطلوب می‌باشد.

هم‌چنین قانون اساسی باید با فرصت کافی در معرض قضاوت عموم و بحث و شور در شوراهای اسلامی خلق گذاشته شود و حتی بعضی بخشهای آن در عمل تجربه و آزمایش شده و سپس برای تصویب از جانب مردم یا مجلس مؤسسان آماده گردد.

اکنون چنانکه از آثار و ظواهر امر پیداست ما از یک شورای انقلابی و فعال و پیشرو که نقش رهبری و تصمیم‌گیری خود را با قدرت و قاطعیت اجرا کند، محروم هستیم. در حال حاضر وظایف دولت موقت به انتقال قدرت از رژیم سابق و استقرار قدرت انقلاب و سرکوبی ضد انقلاب محدود شده است. گرچه بدلائلی که گذشت این دولت دارای خصلت‌های انقلابی نبوده، از انسجام لازم برخوردار نیست. اما در برابر وظایف حساسی که بر عهده دارد باید در برابر ضد انقلاب مورد حمایت قرار گیرد. ما ضمن حفظ آزادی عمل خود در بیان ضعفها و نارسائیها و ارائه طریق هر اقدامی که دولت را در انجام وظائفش در برابر ضد - انقلاب ضعیف کند محکوم می‌کنیم. در عین حال معتقد نیستیم که تا انتقال قدرت بیک دولت دائمی، باید از انجام هرگونه اقدامات تغییر انقلابی پرهیز کرد برعکس فکر می‌کنیم انجام بعضی تغییرات بنیادی که در این مرحله هم مقدور است و هم دشمن را از مواضع و پایگاههای خود محروم میکند و مردم را در پیوند عمیق‌تری با رهبری انقلاب قرار میدهد ضروری می‌باشد. بعلاوه تأخیر در انجام تغییرات انقلابی نه تنها روحیه گذشت و ایثار بلکه هیجان خدمت و سازندگی را که در جریان انقلاب رشد کرده از قشرهای ستمدیده مردم بازمی‌ستاند. یکی از اهداف اصلی انقلاب تغییر مبانی ارزشی خلق مسلمان و حرکت مداوم و خلاق جامعه فعلی بطرف جامعه توحیدی است. از این رو توقف یا کندی در این حرکت زبان‌بخش بوده و کاهش شتاب با سرعت حرکت

دهها سازمان و گروه مبارز کشف و نابود شدند و صدها مبارز رزمنده در شکجه‌گاهها و پای چوبه‌دار با در مایر و خیابانها به شهادت رسیدند. تحت این شرایط رشد کمی و حتی کیفی سازمانهای پیشتاز با محدودیت همراه بود. روشنفکران مسلمان و توده آگاه نتوانستند درون سازمانهای خود مشکل شوند. در نتیجه جنبش در داخل از یک رهبری تشکیلاتی گسترده و سازمان یافته محروم ماند از این رو در شرایط سخت اختناق با وجود آنکه توده مردم قهر انقلابی خود را حفظ و با رژیم از در آشنی درسیامده و حمایت خود را از مبارزان پیشتاز خود اعلام نمودند، اما نتوانستند عملاً نقش مؤثری در مبارزه بر عهده گیرند. لذا مبارزان پیشرو در آن سالهای سخت در میدان جنگ با دشمن مردم را نه در کنار که در پشت سر داشتند. در این حال عاملی که مردم را بهم پیوند میداد ایمان مشترک مذهبی و رهبری واحدشان بود. با تشدید فشار اقتصادی - سیاسی بر مردم و ادامه کشتار فرزندان خلق حالت انفجاری جامعه افزایش یافت.

حفظ و گسترش رابطه ذهنی بین مردم و رهبری در خارج از کشور مردم را در حالت هشجاری و آمادگی نگاه میداشت و انتظار آنان را برای آغاز مبارزه تیزتر میکرد. سرانجام وقتی زیر فشار سنگین و توانفرمای قهر توده آثار اولیه شکاف و تزلزل در رژیم مشهود گردید دریای عظیم خشم و مبارزه‌جویی که در پشت آن سد عظیم انتظار رهایی می‌کشید از شکافها براه افتاد.

هدف مشترک مذهبی مردم از یکسو و اعتماد مشترک و عمیق آنها به رهبری واحد و بلامنازع امام خمینی از سوی دیگر سبب وحدت و حرکت دستجمعی مردم و آغاز مرحله جدید از جنبش گردید در حالیکه سازمانهای پیشتاز، زیر ضربات سخت رژیم و نفاق افکنیهای فرصت‌طلبان جان سختی میکردند خلق مسلمان بر رهبری امام مجاهد خود با کوله‌باری از تجربیات ۱۵ سال مقاومت و مبارزه و شهادت فرزندان قهرمان خویش و آگاهی و هشجاری، تهاجم خود را علیه رژیم آغاز کرد. از این پس خلق با همان تور نامرئی اتحاد در حالیکه امام یکقدم پیشاپیش آن حرکت میکرد پیشگام مبارزه شد و این موقعیت را تا پیروزی انقلاب همچنان حفظ کرد. اکنون توده محروم و خلق مستضعف است که صف مبارزه با دشمن را تشکیل میدهد و مقاومت و فداکاری و جانبازی آنهاست که توطئه‌ها، طرحهای فریبکارانه آشتی را یکی پس از دیگری خنثی میکند و راه هرگونه سازش با دشمن را مسدود مینماید. مرد ضد که از مبارزه دست نمیکشد با اعتصاب یا تظاهرات و با شهادت قدرت خصم را متزلزل و در صفوف آن شکاف میندازند. مردم گوش بفرمان رهبر مذهبی - سیاسی خویش همه عادات و محاسبات دشمن را در - هم میریزند، توده‌های چند میلیونی خیابانها را اشغال میکنند و رژیم از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و سیاسی فلج میشود و اکنون نوبت آخرین پایگاه او یعنی ارتش است که بفرمان امام و تحت تأثیر مقاومت خلق شکاف بر میدارد و دست به شورش میزند و ظرف مدت کوتاهی او را وادار به تسلیم و قبول شکست میکند.

نقاط ضعف و قوت انقلاب

جنبش با این ویژگیها، سریع و پیش از موقع به پیروزی میرسد در حالیکه از یک قدرت تشکیلاتی پیشتاز در داخل کشور محروم است. از همین رو قادر نیست به آسانی خلا قدرت را با عناصر انقلابی و ورزیده پر کند ناچار عناصر آزادپخواه که فاقد تجربه و بهشت انقلابی هستند بیشتر مراکز قدرت و تصمیم‌گیری را اشغال میکنند. همین ضعف پیشتاز سازمان یافته مانع از آن میشود که کار تصفیه عناصر رژیم پیشین و درهم کوبیدن ضدانقلاب به آسانی و سرعت لازم پیشرفت کند. مسئولین امور از انسجام لازم برخوردار نیستند و تناقضات موجود تأثیری منفی بر پیشرفت انقلاب باقی میگذارد. در عوض انقلاب از دو عامل پر قدرت و اساسی یعنی رهبری امام و نیروی مردم بهره‌مند است بطوریکه فقط با تکیه به این دو عامل میتوان بر ضعفها و دشواریهای موجود غلبه کرد. تقوی و صداقت و بنیاد انقلابی امام و اعتماد عمیق و علاقه شدیدی وی به توده و عشق پر شورش به اسلام همراه با خصلت‌های مردمی و دفاع همیشگی از مستضعفان یک عامل نیرومند در جهت ادامه حرکت انقلابی و بازدارنده در برابر حرکت‌های ارتجاعی است. پیروزی زور در سبب شد بسیاری عناصر ضدانقلاب در صحنه باقی بمانند و یا در صفوف مبارزان نفوذ کننده سبب شد بسیاری نهادها دست نخورده بمانند و در راه پیشرفت انقلاب مانع و دشواری بوجود آورند، سبب شد نیروهای ارتجاعی و فرصت‌طلبان میدان فعالیت مساعدی بدست آورند، سبب شد تغییرات اساسی و انقلابی در خصلت‌ها و شخصیت همه مبارزان رخ ندهد و بسیاری از قشرهای مردم با همان انگیزه‌ها و علایق سابق در برابر انقلاب قرار گیرند. پیروزی سریع فرصت نداد تا نیروهای اصیل و انقلابی که در داخل کشور و در زیر ضربات پلیس در حال اختناق بسر میبردند در

در جمهوری اسلامی ظلم نیست، فقیر و غنی وجود ندارد،

بنا بر این به اصل فوق یعنی قبول و احترام به ویژگیهای اقوام و ملیتهای امت اسلام و اصل اعطای حق تصمیم گیری در چارچوب اصول اساسی و مصالح مشترک امت، هر قوم و ملیت و هر ایالتی بطور کلی میتواند با حفظ ویژگیهای ملی و قومی و فرهنگی و مقتضیات محلی تصمیماتی که متاثر با موازین اساسی و اصول مشترک نبوده و با مصالح امت واحد اسلامی ایران در تضاد نباشد اتخاذ نماید و حق حاکمیت خود را اعمال کند.

اصول صبا در برخورد با مسئله خودمختاری و حق حاکمیت اقوام و ملیتها برقرار برسد.

اول، تصمیم گیری در چارچوب قوانین اساسی مشترک که اراده و حاکمیت الله شاهی میشود.

دوم، رعایت و احترام به ویژگیهای قومی و فرهنگی و حق تصمیم گیری برای هر قوم و ملیت و ایالتی بر مبنای مقتضیات محلی و شرایطی که با اصول اساسی مشترک و با وحدت است واحد اسلامی ایران مطابقت نداشته باشد.

سوم، قبول حق تصمیم گیری از جانب مردم بر اساس اصل امامت و وراثت مستضعفان.

چهارم، رعایت مصالح و منافع مشترک امت واحد اسلامی ایران و وابستگی متقابل سرنوشت همه اقوام و ملیتهای ایرانی از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی و سیاسی و دفاعی. بر این اساس ایالات و اقوام و ملیتها در عین حال که حق تصمیم گیری در امور داخلی دارند لازم است از یک سیاست خارجی و دفاعی واحد و خط مشی اقتصادی - اجتماعی مشترک پیروی کنند و تابع ضوابط و ضوابطی مشترک فرهنگی اسلامی باشند.

استثمار و سرمایه داری وابسته

اصول اقتصاد توحیدی اسلام بطور قاطع و صریحی با هر نوع مالکیت انحصاری بر منابع تولید و ثروتهای طبیعی مخالفت دارد و کار خلاق و مشقت را مبنای استفاده از حقی میداند که عموم مردم در نعمتهای خدادادی زمین دارند. سهم هر کس در نعمتهای جهان محدود به مقداریست که با کار خویش بدست میآورد و بدان نیازمند است. احتکار و تکاثر و اسراف و تیزیر و کنز مردود است و ربا که بر پایه استثمار و بهره کشی از کار دیگران قرار دارد و برای پول و سرمایه و ابزار کار سهمی اضافه بر ارزش واقعی و ثابت آن در محصول قابل است قویا" تحریم شده است. اسلام در عین حال مانع خلاقیت فردی نشده است و آنرا در چارچوب ضوابط تعیین شده تشویق میکند بنا به آیه "یسئلونک ماذا ینفقون، قل العفو" اصل بر این است که هر کس به میزان احتیاج از نتیجه کار خود بهره مند شود و مازاد بر آن را در راه مصالح و نیازمندیهای جامعه صرف کند. اسلام در این زمینه از کاربرد زور خودداری میکند. زیرا تکامل شخصیت فرد و رسیدن به تقوی و نزدیک شدن به خدا منوط به انتخاب آزاد فسر در موقعیت هائیکست که پیش میآید. در همان حال حفظ مصالح جامعه و ضرورت رفع نیازمندیهای اساسی همه افراد تا آنجا اهمیت دارد که حکومت اسلامی میتواند در مواقع ضروری مازاد بر احتیاج را در اختیار گیرد.

استقلال و رشد اقتصادی

آزاد شدن از وابستگی اقتصادی به امپریالیسم و سرمایه داری جهانی، مستلزم خلق بد از سرمایه داری وابسته داخلی و احیای اقتصاد اصل ملی در زمینه کشاورزی و صنعت است. احیای کشاورزی و دامپروری برای رسیدن به خودکفائی از اولویت خاصی بهره مند است. در این رابطه انحلال و مصادر شرکت های استعماری در صنعت و تجارت و کشاورزی و همچنین بانکهای خصوصی و لئو ساسیات ربوی در امر بانک داری و معاملات باید در دستور کار دولت قرار گیرد. در زمینه صنایع، پی ریزی بنیادی یک صنعت و تکنولوژی اصل که بر پایه منابع و قدرت فنی و انسانی داخلی استوار باشد و ما را از وابستگی به اقتصاد مسلط بیگانه آزاد کند اهمیت اساسی دارد.

در پیشبرد این هدف باید این اصل راهنمای برنامه ریزی صنعتی و تجاری ما باشد که جز در موارد ضروری تنها کالا و محصولی را مصرف کنیم که خود میسازیم. در برنامه ریزی رشد و توسعه اقتصادی بجای وارد شدن در میدان رقابت آزاد سرمایه داری که ما را به جرگه مالک سرمایه دار جهان خوار یا سوسیالیستهای توسعه طلب میاندازد، و نتیجه جدی آن با وابستگی و تحت سلطه بودن است با سلطه جویی. تأمین

درآمدها علیه انقلاب دست به موطئه چینی برسد، نمایند ضد انقلاب با آنها مقابله خواهد شد. از طرف دیگر ارتجاع و مردوران استعمار مایلند که انقلاب را وارد میدان مبارزه با فرصت طلبان کرده. در آن حیطه مشغول دارند. زیرا در این صورت میتوانند مواضع پیشین خود را حفظ کرده، مانع و موقعت ناروای گذشته را از خطر نابودی نجات دهند. و حتی با پیشقدمی در این حیطه که خود به گشودن آن کمک کرده اند رهبری انقلاب را بدست گیرند و انقلابیون اصل را طرد کنند و به آرزوی خود که دمی کردن انقلاب در مرداب ارتجاع و استعمار است دست بیاورند.

در همین جا یادآور می شویم که اولاً، هر موضع استقامتی نسبت به دولت را نباید به حساب فرصت طلبی گذاشت، ثانیاً، مبارزه با ضد انقلاب هرگز نباید بهانه سلب آزادی عقاید و تشکل و بیان قرار گیرد. زیرا احتیاج فکری و سیاسی با اصول آزادی بخش توحیدی مخالف است و جلوی شکوفائی استعدادها و ظهور نظریات و راه حل های کامل و موثرتر را می گیرد و در هر حال به زیان رشد حق است.

وظایف مبوم انقلاب

به اعتقاد ما هدف اصلی انقلاب اسلامی آنستکه جامعه را بسوی استقرار کامل نظام توحیدی پیش براند. اصل تاریخی امامت و وراثت مستضعفان و متقین ایجاب میکند که حاکمیت و مالکیت از قدرت های غیر مردمی سلب گردد، و بنا به اصل حاکمیت و مالکیت الله بدست مردم سپرده شود. حاکمیت الله ایجاب میکند که در همه حال اصول ناشی از اراده و سنن الهی مبنای عمل و تصمیم گیری قرار گیرد. قانون اساسی انقلاب باید بر مبنای این اصول اساسی تدوین گردد. یعنی اعتراف کند به اینکه تنها قوانین الهی و سنتهای لایستغروی معتقد و مینا و معیار قانون گذاری و قضاوت و ارزشیابی و اینکه مردمدست که به وکالت از جانب خدا باید حق حاکمیت الله را اعمال کرده و در چارچوب اصول الهی تصمیم بگیرند. هیچ عاملی نباید این حق را خدشه دار کند و اینکه امت در راه حرکت بسوی هدفهای خود به پیشوا و امامی احتیاج دارد که راهنما و مظهر و مصداق عملی تمام ارزشهای عالی توحیدی می باشد.

اصالت دادن به مردم در تصمیم گیری بر مبنای اصول ثابت الهی و رعایت اصل امامت و وراثت مستضعفان ایجاب میکند که قدرت از طریق شوراهای اسلامی خلقی در تمام سطوح به مردم واگذار گردد. در نظام سیاسی آینده باید تسهیلاتی پیش بینی شود که به کمک آنها تمامی مردم از اصول و قوانین اساسی اسلامی آگاه و با ضوابط و معیارهای انتخاب و تصمیم گیری آشنا باشند و مراجع قدرت و تصمیم گیری در وسیعترین حد ممکن بین مردم توزیع شود و از تمرکز آن در یک یا چند مرکز جلوگیری شود.

تمرکز ثروت و قدرت در دستهای یک فرد یا گروه و یا طبقه به هر نحو که باشد با اصول فوق ضایع بوده و سرانجام به استبداد و استثمار میکشد.

در نظام آینده دولت باید نقش راهنما، نظارت و هم آهنگ کننده داشته باشد. مجلس نمایندگان مردم که مبعوث شوراهای اسلامی خلق در شهر و روستا در محله ها و کارخانه ها و ادارات و ارتش و مدارس و دانشگاهها و مزارع و دهکده ها هستند، عالیترین مقام قانون گذاری و تصمیم گیری محسوب میشود. قوه اجرایی همانند کوه تصمیم گیری در تمام سطوح و بین شوراهای اسلامی خلقی توزیع میگردد و چنانکه گذشت دولت مرکزی در بیشتر موارد به برنامه ریزیهای اساسی و نظارت و راهنمایی و ایجاد هم آهنگی خواهد پرداخت. قوه قضائی باید کاملاً مستقل از قوه مجریه باقی بماند.

موضع جنبش در برابر مسئله خودمختاری اقوام.

مسئله خودمختاری اقوام و ملیتها بر مبنای اصول فوق قابل حل است. قرآن ویژگیهای خاص هر قوم و ملیتی را در داخل امت واحد اسلامی برسمیت می شناسد و آنرا وسیله شناسائی و روابط متقابل بین اقوام قرار میدهد و در همان حال هیچ نوع رابطه ای که بر اساس برتری و سلطه یک قوم یا ملت بر اقوام و ملل دیگر باشد تأیید نمیکند. "انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا" و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عند الله اتقیکم" شما را از یک مرد و زن آفریدیم و بصورت ملل و اقوام قرار دادیم تا یکدیگر را باز شناسید. گرامی ترین شما نزد پروردگار با تقوی ترین شماست."

صربانی که انقلاب بر پایگاههای سیاسی و نظامی آنها وارد میآورد باید با صربه بر پایگاههای اقتصادی و فرهنگی تان دنبال و تکمیل شود. خلق بد از سرمایه داران وابسته به امپریالیسم و قطع وابستگی ارتش، اقتصاد و سایر نهادهای ما از بیگانه و اناعه هرچه وسیعتر فرهنگ انقلابی توحیدی میتواند به عنوان اولین گام مؤثر در این جهت تلقی شود. سیاست اقتصادی کشور باید منحوی تنظیم و اجرا شود که قدم به قدم ما را از وابستگی به قدرتهای سرمایه داری بیگانه آزاد سازد. حفظ با تشبیه این وابستگیها در آینده به بازگشت مجدد سلطه سیاسی و فرهنگی امپریالیسم به صهب ما مبحر خواهد شد.

ارتجاع داخلی منعد طبیعی استعمار و بزرگترین مانع رشد و تکامل نهضت های آزادی بخش در مهبی ما بوده است. هدف اصلی نیروهای ارتجاعی آنست که مساسات پیشین و منافع و امتیازات مادی و غیر مادی خود را در پوشش نظم انقلابی جدید حفظ کند. کاری که اشراقیت بنی امیه در صدر اسلام کردند. در مشروطه باز هم بدست اشراق و عمله استبداد و مالکین و خاصا و مردوران استعمار تکرار گردید و اکنون هم نیروهای ارتجاعی همان راه اسلاف خویش را می پیمایند. آنان رودر روی انقلاب نمی ایستند، بلکه در کنار و پنهانیش آن قرار گرفته آنرا از مسیر تکاملی اش منحرف می کنند. قدرت را تدریجاً از دستهای انقلابیون راستین خارج میسازند و با دم زدن از انقلاب و جانبداری ظاهری از آن، شعارها و اصول انحرافی طرح می کنند. سعی می کنند از تعمیرات بنیادی و انقلابی جلوگیری کرده به انجام بعضی تعمیرات سطحی و روپنائی اکتفا نمایند.

نیروهای ارتجاعی که وابستگان به عوامل زر و رور هستند در پی اندیشه حفظ منافع مادی و سیاسی خویش می باشند - غالب اوقات از پوشش مذهب استفاده می کنند و میخواهند همان منافع مادی و روابط استثمار و مالکیت های انحصاری را در لواء انقلاب اسلامی حفظ کنند مایلند مساسات استبدادی و موقعیتهای برتر و مسلطی را که پیش از این داشته اند در نظام جدید نگاه دارند. ارتجاع اگر هم بخواهد و تکیه بر استعمار نداشته باشد در مبارزه با انقلاب حیرا" به دامن استعمار سیافند و در خدمت منافع آن قرار می گیرند.

فرصت طلبان کسانی هستند که با در انقلاب نقشی نداشته و با نظریاتشان غلط از آب درآمده و در حالیکه پایگاهی در بین مردم نداشته و ندارند به جای برخورد صادقانه با مایل می خواهند قدرت را از انقلابیون راستین بگیرند. بخشی از فرصت طلبان کسانی هستند که در رژیم پیشین از راه خدمت مستقیم و غیر مستقیم به قدرتهای طاغوتی به قدرت و ثروت رسیده اند و بنحوی در غارت کشور و استثمار مردم سهمیه بودند و لذا پیوسته با مبارزه مردم و انقلاب نداشته اند. اما با مشاهده و ظهور آثار پیروزی وارد میدان شده و خواهان سهم در میراث انقلاب خلقند. با طرح شعارهای فریبنده و انتقادهای سچو گانه جنبش را تضعیف و برای خود کسب موقعیت می کنند. بخشی دیگر از فرصت طلبان کسانی هستند که از روی تنگ نظری تنها عقاید و مکتب فکری خود را پیشتر و پیشگام می دانند و ایدئولوژی اسلامی را، به نحوی ارتجاعی معرفی می نمایند. آنان کمتر برخورد صادقانه و آزاد با اسلام داشته اند و غالباً از پشت عینک نظریات کلیشه ای و تقلیدی به آن نگریسته اند و چون نظریات و خط مشی های عملی آنان بیگانه با واقعیات تنظیم و تدوین شده است، قادر نبوده اند تا اثر سازنده ای در پیشبرد جنبشهای اصل و آزاد بخش مردم برجای بگذارند. که به عکس بیشتر نقش بازدارنده و انحرافی داشته با تلاش برای بدست گرفتن رهبری از راهبای غیر اصولی. در راه پیشرفت نهضت و انقلابات، مانع ایجاد کرده اند. جدا از تنگ نظری فکری و برداشتهای کلیشه ای، ریشه دیگر فرصت طلبی را عامل وابستگی و تابعیت کورکورانه از سیاستهای غیر ملی تشکیل میدهد که به سهم خود بخصوص در گذشته در انحراف از مسیر توده و سرانجام کشاندن آنها به موضع فرصت طلبی تأثیر فراوان کرده است. تاریخ معاصر از صدر مشروطه تاکنون مشحون از تجربیات تلخ از این نوع سیاستهای انحرافی و فرصت طلبانه می باشد. دنبال کردن این روشها به جدا شدن این گروهها از توده و از دست دادن پایگاههای مردمی می انجامد و چون از قافله انقلاب عقب می مانند و به انزوا کشیده میشوند، آنان اگر بجای تصحیح نظریات و خط مشی ها، صرفاً برای کسب وجهه و قدرت، دست به دامن فرصت طلبی بزنند، چه بسا که در کنار نیروهای ارتجاعی و وابسته به استعمار و ضد انقلاب قرار گیرند. برخورد با پدیده فرصت طلبی باید بر پایه افنگری استوار باشد. چنانکه تجربیات گذشته ثابت کرده است این روش در صورتیکه همراه با ادامه پیشگامی در حل مسائل انقلاب و مبارزه با دشمن باشد، بسرعت فرصت طلبان را به انزوا می کشاند.

اگر انقلابیون مسلمان همانند گذشته نقش پیشتر خود را حفظ کنند، سمپاشی های مناصر فرصت طلب تأثیری در اذهان توده نخواهد گذاشت بدیهی است اگر اینگونه عناصر رسماً در خدمت ضد انقلاب

همه باید برادر وار با هم باشند.

تشکیل شوراهای مردم فرصت می‌دهد تا بعد از هزاران سال که از جانب رژیم‌های استبدادی مورد بی‌اعتنایی قرار گرفتند، به تبادل نظر آزاد بنشینند و امور خویش را خود سامان دهند. قدرت مردم در درون شوراهای متبلور می‌شود و مسئولیت ساختن جامعه اسلامی آینده و مبارزه با دشمنان رنگارنگ انقلاب و دفاع از دستاوردهای آن مستقیماً به آنها واگذار می‌شود. کار دستجمعی در شوراهای سبب رشد روحیه اشتراک و همدردی و تعاون و همکاری در بین مردم می‌گردد. بیگانگی و جدایی بین مردم و مسئولین امور از بین می‌رود و از سیر آن مردم در جریان کلیه امور سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور خویش قرار می‌گیرند. مستقیماً با سایل دولتی آشنا شده به امکانات و همچنین دشواریها پی می‌برند و با همه توان و ایمان انقلابی خویش در رفع آنها می‌کوشند. در همانحال بر جریان امور مبین خویش و نحوه کار مسئولین، نظارت دقیق و مستمر خواهند داشت. فرصتی که برای تبادل نظر و مشورت در یک محیط برادرانه و در پرتو اخلاق اسلامی در داخل شوراهای فراهم می‌شود، به از بین رفتن خصلت‌های غیرتوحیدی (نظیر خودخواهی، جاه‌طلبی و روحیه سلطه‌جویی...) کمک کرده به امر خودسازی انقلابی و رسیدن به تقوی و زهد اسلامی را امکان‌پذیر می‌سازد. تشکیل شوراهای نباید در سطح ایالتی محدود بماند بلکه موفقیت آن موکول به گسترش آن در تمامی سطوح است. به آن معنا که لازم است بلافاصله امر تشکیل شوراهای محلی، شوراهای کارخانه و کارگاه، اداره و روستا و نظایر آن در دستور کار قرار گیرد. روشی است که شوراهای ایالتی و ولایتی در پیشبرد اهداف خود در صورتی موفق خواهند شد که در چهارچوب ضوابط و قوانین اساسی اسلامی که توسط رهبری انقلاب تعیین می‌شود و همچنین در محدوده مصالح مشترک امت اسلامی ایران، با اختیارات کافی عمل کنند. همکاری همه مردم و در پیاپی آنها نیروهای مبارز و مسلمان در پیشبرد این طرح انقلابی ضرورت تام دارد. جنبش مسلمانان مبارز همه امکانات فکری و انسانی خود را برای تحقق بخشیدن به این تصمیم بزرگ رهبری انقلاب امام خمینی، در اختیار آیت‌الله طالقانی می‌گذارد و از همه سازمانهای مبارز اسلامی دعوت می‌کند به ندای رهبر انقلاب پاسخ مثبت دهند و این فرصت گرانبهارا برای انجام یک تجربه از همکاری و تعاون در پیشبرد یکی از مهمترین هدفهای انقلاب اسلامی غنیمت شمارند. بدون تردید تشکیل موفقیت‌آمیز شوراهای به بسیاری از مشکلات و نابسامانیهای کنونی در گوشه و کنار مملکت پایان می‌دهد و زمینه را برای حرکت سریعتر بسوی استقرار نظام توحیدی هموار می‌کند.

جنبش مسلمانان مبارز ۱۳۵۸/۲/۳

برای

آزادی

شیخ ابوطیر

بکوشیم

شیخ ابوالطیر، عالم مجاهد فلسطینی در سال ۱۹۷۴ بجرم عضویت در ارتش و شرکت در نهضت مقاومت علیه اشغالگران اسرائیلی دستگیر و روانه شکنجه‌خانه‌های صهیونیستی و سپس در مقابل بیدادگاههای فرمایشی محکوم به ۳۷ سال زندان گردید.

ما از همه خواهان و بوادران و نیروهای متروقی و انقلابی و هواداران صلح و آزادی و عدالت خواستیم که از هیچ کوششی در جهت آزادی عالم مجاهد شیخ ابوالطیر فرزند خلیف شیخ عزالدین قسام بنیانگذار جنبش مسلحانه در فلسطین و سایر زندانیان فلسطینی دریغ ننمایند.

لطفاً وجوه نشریات امت را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس روزولت واریز نمایند.

دوم - از ناحیه مبارزانی که اسیر ضعفها و خصلت‌های منفی شخصیت خود هستند. کسانی که بطور حدی در متن مبارزه شرکت نکرده‌اند و با فرصت لازم برای خودسازی و رسیدن به مرحله تقوا بدست نیاورده‌اند. اصل وراثت متقینی مبین این حقیقت است که تنها نیروی شایسته رهبری انقلاب و معماری جامعه توحیدی متقین هستند که از ضعفها و علایق ضد توحیدی و انگیزه‌های ضد اجتماعی شخصی پاک شده‌اند. فعال ماندن محرک‌های شخصی قدرت‌طلبی، جاه‌طلبی، مال‌دوستی، برتری‌جویی در کسانی که داعیه رهبری و به عهده گرفتن مسئولیت‌های حساس دارند باید بعنوان یکی از خطرناکترین سرچشمه‌های انحراف تلقی شود. وجود این محرک‌ها در اشخاصی که نقش حساس در رهبری انقلاب دارند و مسئولیتهایی بر عهده‌شان گذاشته میشود منبع دوم تکوین و رشد ضد انقلاب است. منبع سوم افراد سطحی و ناآگاه از اصول و معیارهای حقانیت، جهل و قشری‌نگری سبب انحراف این افراد و ضدیتشان با انقلاب می‌شود. لذا شایسته است انقلابیون اصول و مسلمانان با شدت تمام با هر نوع قدرت‌طلبی فردی و تسلط و برتری‌جویی شخصی یا گروهی و حزبی مبارزه کنند و در شاه‌آگاهیه‌ها و معرفی معیارها و اصول به مردم از هر کوششی فروگذار ننمایند. انقلاب اسلامی را هر سه منبع فوق از راه منحرف کردند و به شکست کشاندند. هم اشرافیت اموی که بازمانده رژیم پیشین بودند و از تیغ انتقام و قصاص انقلاب اسلامی جان بدر بردند و در لباس تزویر (اسلامیت) به قدرت رسیدند و هم عناصر جاه‌طلب مال‌دوست و خودخواهی نظیر طلحه و زبیر که از یاران انقلاب بودند اما به تقوی نرسیده و بعداً به انگیزه کسب قدرت و مال و رسیدن به جاه و رهبری به رقابت با حق برخاست و سرانجام به دامن ضد انقلاب غلطیدند و علیه حق موضع گرفتند و سومین منبع خطر کسانی بودند که بدلیل جهل و عدم آگاهی از معیارهای حق و هدفهای اصل انقلاب بیراهه را از راه تشخیص ندادند. با وجود داشتن ایمان به اسلام و صمیمیت در گفتار و صداقت در عمل چون شناخت عمیق نسبت به اصول و معیارهای حق بدست نیاوردند و در نگرش با امور سطحی و قشری بودند به سرعت فریب خوردند و بی‌آنکه بخواهند و نفعی داشت باشند و جاه و مقام را طالب باشند، علیه حق موضع گرفتند و چون انگیزه شخصی نداشتند و صادقانه در راه غلط شمشیر می‌زدند، با جان زدند و از هیچ عاملی نترسیدند و لذا بیش از دو گروه فوق‌الذکر قلب علی مظهر حق و انقلاب را بدر آوردند. خوارج نماینده این گروه بودند و منبع سوم تکوین و رشد ضد انقلاب.

ما امروز با هر سه آفت بزرگ انقلاب یعنی فاسطین، ناکثین، و مارقین زمان مواجه هستیم و باید که صادقانه و با قاطعیت و احساس مسئولیت از راه تبلیغ و افشاکاری و معرفی موازین حق و شکل و اتحاد مردم و آموزش و در یک کلمه، یک انقلاب فرهنگی در پرتو تعالیم اخلاق توحیدی و حقایق مکتب و واقعیات تاریخ با آنها بجنگیم و در این راه هرگز حقیقت را فدای مصلحت‌اندیشی شخصی و گروهی نکرده و فراموش نکنیم که هدف اصلی انقلاب ما احیای حق و میراندن باطل است و همه چیز در این رابطه وسیله و راه است و نباید که ارزشها و هدف‌های اصلی یعنی حقیقت را حتی یک لحظه قربانی مصالح شخصی کنیم. چنانکه پیشوای بزرگان قهرمان حقیقت‌جویی علی "ع" نکرد.

۱۳۵۸/۱/۲۷

جنبش مسلمانان مبارز

بیانیه جنبش مسلمانان مبارز

درباره شوراهای ایالتی و ولایتی

بسم الله الرحمن الرحيم

تصمیم رهبر انقلاب امام خمینی دایر بر تشکیل شوراهای ایالتی و ولایتی و قبول مسئولیت اجرای این اقدام بزرگ و انقلابی را توسط مجاهد عالیقدر آیت‌الله طالقانی - به عنوان یک گام اساسی در راه استقرار حاکمیت مردم و زدودن آثار غوم مناسبات استبدادی می‌ستاییم. این تصمیم در جهت تحقق بخشیدن به یکی از مهمترین اصول بنیادی نظام اسلامی، اتخاذ شده است - اصلی که بر طبق آن آزادی مسئولیت انسان در تعیین سرنوشت و امالت وی در تحقق بخشیدن به حاکمیت الله مورد تأکید قرار می‌گیرد و شورا به عنوان پایه و اساس شیوه اعمال حق حاکمیت مردم تأیید می‌شود.

در رابطه با ویژگی انقلاب اسلامی ایران و نقش بسیار اساسی که قدرت خلق مسلمان در شکست نظام شاهنشاهی ایفا کرد و ضرورت بسج کامل نیروی مردم برای انجام تغییرات انقلابی و نفي حاکمیت و مالکیت ناروای طبقه حاکم پیشین و ضرورت شکوفا کردن استعدادها و بی پایان مردم برای غلبه بر موانع و دشواریهای اقتصادی - اجتماعی و استمرار انقلاب، بخصوص در بعد فرهنگی آن - از آغاز روی ضرورت تشکیل فوری شوراهای مردمی در تمامی سطوح تأکید داشته‌ایم.

سازمندیهای اساسی مردم باید اصل قرار گیرد و تولید برای مصرف و مبادله باهم به منظور تأمین نیازمندیهای اساسی دیگر باشد و سه برای کسب سود و توسعه نفوذ و استثمار و استثمار خلفها و سرزمینها اصول انسانی توحیدی اقتضا میکند که اضافه تولید در راه تأمین نیازمندیهای سایر ملت‌ها و کمک به جنبشهای آزادی‌بخش و پیشبرد هدفهای عالی انسانی و گسترش نظام توحیدی و کشف حقایق علمی بکار رود. نه آنکه بصورت سرمایه جهت کسب سود و ثروت بیشتر از راه استثمار صادر شود و یا حربهای گردد برای تسلط بر دیگران و استضعاف ملت‌ها.

همراه خلق پسند از سرمایه‌داری وابسته غارتگر و از بین بردن تدریجی مناسبات استبدادی در تمامی رشته‌های تولید صنعتی و سپردن امور کارخانه‌ها به شوراهای مهندسان و کارگران و زیر نظارت مراکز برنامه‌ریزی اقتصادی و صنعتی، لازم است حق دهقان بر زمینی که روی آن کار میکند مورد تأکید قرار گیرد. و مناسبات سرمایه‌داری ارضی که در رژیم پیشین رواج و توسعه یافت مطلق شود. دست سرمایه‌داری از اراضی کوتاه شود و شوراهای متشکل از دهقانان و مهندسان و کارگران کشاورز که مستقیماً در کار تولید شرکت دارند، اداره امور مربوط به آنرا بر عهده گیرند.

بر عهده دولت است که ابزار و لوازم و سرمایه اولیه کشاورزی در اختیار دهقانان نیازمند بگذارد. و با این کار آنها را از ترک کشت و رها کردن یا فروش زمین و یا اجاره دادن به غیر مانع شود.

زمین کشاورزی منحصر" در اختیار کسانی قرار داده شود که میخواهند شخصاً روی آن کار کنند. و برای بکار انداختن موسسات تولیدی توسط شوراهای کارگران و مهندسان و زیر نظارت دولت و ایجاد کار، باید اولاً "از سرمایه تراکم صاحبان صنایع و سرمایه‌داران وابسته و مزدوران رژیم و خاندان پهلوی و حتی از بخشی از درآمد نفت استفاده شود، ثانیاً "از همه مردم برای کمک به رشد صنعت و کشاورزی تقاضای همکاری و مشارکت بعمل آید. رشد اجتماعی و مذهبی مردم عامل موفقیت این طرح و جلب همه امکانات مادی و معنوی خلق مسلمان ما خواهد بود. بسیج نیروهای انسانی و ذخیره‌های مادی توده‌ها در اجرای طرحهای ضربتی اقتصادی در موفقیت‌های انقلابی ضرورتی تام دارد. اقدام انقلابی امام در دعوت از مردم به شرکت در نهضت خانه‌سازی برای مستضعفان نمونه برجسته‌ای از این نوع بسیج توده‌ای است.

از آنجا که با استقرار نظام سیاسی مبتنی بر شوراهای اسلامی و سیاست عدم تمرکز و دادن حق تصمیم‌گیری به مردم نیاز به دیوان - سالاری گسترده و زائد موجود نیست، لازم است همراه با رشد و توسعه موسسات تولیدی در آینده بطور تدریج کارکنان زائد اداری به بخشهای تولید منتقل شوند. حجم سازمانهای دولتی به حداقل لازم که مناسب با نقش نظارت و هدایت و برنامه‌ریزی است تقلیل پیدا میکند. با تأسیس یک شورای اسلامی تجارت، به عنوان یک هدف کوتاه مدت و فوری - مناسبات ربوی از معاملات حذف و قیمت‌ها بر اساس منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان و ارزشهای کار و عدالت تعیین گردد و منافع جامعه در امر مبادلات تجاری تأمین و راه برای برقراری مناسبات توحیدی در امر تجارت هموار شود.

وظایف مبرم مادر شرایط کنونی

حفظ دستاوردهای انقلاب را فوری‌ترین وظیفه هر انقلابی‌راستین میدانیم. ادامه مبارزه قاطع و همه‌جانبه با ضد انقلاب و دستگیری و مجازات مزدوران و عوامل رژیم پیشین و جاسوسان و کارگزاران استثمار بیگانه در درجه اول اهمیت قرار دارد. لازمه موفقیت در مبارزه با تثلیث استبداد و استثمار و استثمار پایان دادن به حاکمیت زر و زور و تزویر است.

از آنجا که غلبه ما بر استبداد سلطنتی با قدرت متحد مردم در زیر چتر رهبری واحد و با کفایت آن میسر شد در مبارزه با عوامل ضد انقلاب و ارتجاع و مزدوران استثمار و فرصت‌طلب هم جز به نیروی مردم نمیتوان تکیه کرد. لذا وظیفه همه انقلابیون مسلمان آگاه کردن و بسیج و متحد ساختن مردم برای تداوم بخشیدن به انقلاب و غلبه بر دشمنان تاریخی آن است. زودرسی انقلاب ادامه انقلاب فرهنگی را بشدت ضروری میکند. زیرا در شرایط موجود خطر نوعی رجعت به نظام پیشین در قالب و پوشش نوین قویاً وجود دارد. رشد ضد انقلاب در بطن انقلاب به صورت آفتی که همه انقلابات تاریخ را تهدید کرده‌است از سه منبع ممکن است: اول باقی‌مانده‌های عناصر و نهادها و مناسبات پیشین و یا روابط اجتماعی - اقتصادی و سیاسی و فرهنگی که با برجا می‌مانند و یا تجدید حیات پیدا می‌کنند. عناصر ارتجاعی و وابسته به رژیم سابق که در لباس تزویر از تیغ انقلاب جان بدر می‌برند. و مناسبات کهنه ضد توحیدی منشاء رشد ضد انقلاب می‌شوند.

۱۱ اردیبهشت (روز کارگر)

بقیه از صفحه اول

مناسبات سرمایه‌داری در کشاورزی قشر وسیعی از روستائیان را بی-خانمان و آواره مراکز صنعتی و شهرها ساخت و نیروی کار آنها را به ارزانه‌ترین قیمت در خدمت تکثیرطلبی سرمایه‌داران قرار داد. با دخالت دولت بعنوان دستگاه اعمال قهر حریان پر پیچ و خم و خون‌آلود تغییر مناسبات فتودالی به مناسبات سرمایه‌داری، حاکمیت مطلق یافت.

سرمایه‌داری با سلب مالکیت از توده‌های روستا و جدا کردن آنها از ابزار تولید و تصاحب آن ابزار و بکار مردوری و داشتن صاحبان دیروزی کارگاههای کوچک، تولید را اجتماعی نمود و سطح تولید را بالا برد. در صورتیکه مالکیت آن ابزار، اجتماعی نشده و تحت مالکیت خصوصی سرمایه‌داران قرار داشت.

تضاد حاصله از دوگانگی فوق، تجمع کارگران بشکل سیاسی در کارخانجات، انضباط آهنین محیط کار که لازمه بهره‌وری هر چه بیشتر صاحبان سرمایه بود، آشنایی با صنایع جدید که خود نیازمند آشنایی با پاره‌ای از علوم بود و استثمار شدید کارگران و ضرورت تجمع در سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری برای دفاع از ابتدائی‌ترین حقوق انسانی، طبقه کارگر را مالا-مجهز به بیش‌ترین سیاسی‌منمود و همچنین نقش عظیمش در تولید او را بیشتر تغییرات ژرف و بنیادین قرن ما ساخت.

تاریخچه طبقه کارگر از بدو تولدش تا امروز منحون از نبردهای حماسه‌آفرین جهت دفاع از حقوق صنفی و سیاسی خود که نهایتاً "در پرتو جهان‌بینی توحیدی به از خود بیگانگی زردانی انسانی می‌انجامد، می‌باشد.

* روز اول ماه مه ۱۸۸۶ پلیس شیکاگو بسوی کارگران اعتصابی شلیک کرد

از حمله پس از تشکیل کمون پاریس در ۱۸۷۱ از جنبش کارگران آمریکا جهت تحصیل ۸ ساعت کار در روز از اوایل ۱۸۸۶ میتوان نام برد. این جنبش در شهرهای بزرگ چون نیویورک، شیکاگو، سن لوئیز، بالتیمور، میلواکی و... جریان داشت. در روز اول ماه مه ۱۸۸۶ پلیس شیکاگو بسوی اعتصاب‌کنندگان شلیک کرد. در این میان چند کارگر جان سپردند و تعداد فراوانی نیز زخمی گردیدند. در سوم ماه مه همین سال که کارگران برای مراسم تدفین برادران مقتول خود به قبرستان رفته بودند بیکاره به معاصره پلیس صد خلقی درآمدند و طس زده‌خوردی عده‌ای مقتول و جمعی نیز مجروح گردیدند.

دزخیمان عده‌ای را نیز رهسپار زندانها نمود و شش تن از ایشان را در یک محکمه فرمایشی با عدام محکوم ساختند که چهار نفر از آنها بدار آویخته شدند. کارگران آمریکا یکسال بعد از اول ماه مه ۱۸۸۶ به خاطر بزرگداشت این حماسه بزرگ دست به اعتصاب زدند.

فدراسیون کار آمریکا (Americ. Feder. of Labor) در دسامبر ۱۸۸۸ بهنگام برگزاری کنگره خود در سن لوئیز تصمیم گرفت که تظاهرات مشابهی در روز اول ماه مه ۱۸۹۰ برگزار کند و طی پیشنهادی در ژوئیه ۱۸۸۹ به کنگره بین‌المللی کارگران (۱۲-۲۱ ژوئیه ۱۸۸۹) منعقد در پاریس که کنگره مؤسس انترناسیونال دوم بود پیشنهاد نمود که اول ماه مه روز کارگر اعلام شود. کنگره با این پیشنهاد موافقت و قطعنامه‌ای بتصویب رسانید دابر به تعیین روز اول ماه مه به عنوان روز همبستگی کارگران جهان. متن قطعنامه بشرح زیر است:

"هر ساله در روز صحنی تظاهرات عظیمی بر پا خواهد شد بترتیبی که در آن واحد در تمام کشورها و تمام شهرها در روز مورد توافق کارگران مقامات دولتی را به وضع قانون تقلیل ساعات کار در روز فرا خواهند خواند."

اول ماه مه بعدها ارجانب جامعه ملل نیز برسمیت شناخته شد. تولد و رشد این طبقه دوران ساز در ایران هم‌پا و هم‌زمان با تولد و رشد پرتلرایای غربی نیست. جنگهای مکرر، عدم ثبات و امنیت، صرف سرمایه‌ها در راههای غیر تولیدی، موقعیت استراتژیک ایران و قرار گرفتن بین روسیه تزاری و انگلیس و بالطبع وجه‌المصلحه قرار گرفتن ایران در دوران قاجاریه جهت حفظ منافع قدرتهای بزرگ، حاکمیت استبداد سلطنتی، عدم استقلال سیاسی، ورود کالاهای خارجی به مبین ما جلوی رشد صنایع داخلی را گرفته و آنان را بورطه ورشکستگی کشانید و حاکمیت مناسبات ارباب رعیتی (فتودالی) و ابلی-مشیرای (پدر سالاری)، نبودن سیاست‌گرگی پشتیبان صنایع داخلی، عدم طرق و شوارع و وسائل نقلیه مناسب و... مانع از بوجود آمدن صنایع ملی و رشد طبقه کارگر گردید.

کارگران در زمان رضاخان

در اوایل دوره رضاخان جز کارگران نفت جنوب که بتعداد آنها

تدریجاً "افزوده" میشد، کارگر صنعتی دیگری یعنی واقعی آن در ایران وجود نداشت. کارگران ایران در این زمان عبارت بودند از: کارگران مطابع (خصوصی تهران)، کارگران قالی‌باف (خصوصی کرمان) باوربان سادر و کارگران شيلات (ایرانی) کارگران انواع صنایع دستی (تهران، اصفهان، رشت، تبریز، مشهد، قزوین، زنجان و...).

پیشینه اولین اعتصاب کارگری در ایران به ۱۹۰۷ باز می‌گردد که کارگران مطابع دست با اعتصاب زدند پس از آن تاریخ‌جسته‌گرخته با فعالیتهای کارگری مواجه می‌شویم تا اینکه در زمان رضاخان به علت رصه-سیاسی، بین‌المللی ماسک و نسبیاتی که رضاخان برای اتحادیه‌های کارگری بوجود آورده بود و محارله‌ای که با روسیه شوروی می‌نمود تا پایه‌های حکومتش را محکمتر گرداند، فعالیتهای اتحادیه‌های کارگری اوج گرفت.

بطوریکه در سال ۱۲۹۹، سال کودتای رضاخان، در تهران پانزده اتحادیه و شورای اتحادیه‌های تهران تشکیل شده بود. به ابتکار این شورا برای نخستین بار در تهران و دیگر شهرهای ایران جشن اول ماه مه برگزار شد.

دوران سالهای ۱۳۰۰-۱۳۰۴ دوران تشدید مبارزه زحمتکشان علیه کارفرمایان بود. رضاخان پس از نشستن بر تخت سلطنت سیاسی واقعی و حقیقی خود را که مدرس شهید و مصدق بزرگ از قبل برای توده‌های مردم ترسیم کرده بودند، لیکن عوامل روسیه شوروی ورخته-کنندگان در جنبش کارگری می‌کوشیدند تا آنرا با وسعه و سرمه‌بزرگ کنند و از چشمها دور بدارند عریان ساختن جنبش اعتراضی و اعتصابی کارگران را در کارگاههای نفت جنوب در سال ۱۳۰۶ تا ۱۳۰۸ به کمک ارتش و نیروی دریائی انگلیس به خاک و خون کشید.

در دوره دوم حکومت رضاخان اگر چه تأسیس راههای شوش، راه‌آهن و کارخانجات مختلف جهت تولید فراآورده‌های مصرفی باعث افزایش تعداد کارگران گردید، لیکن تمامی این تأسیسات در خدمت سیاست اقتصادی و نظامی امپریالسم انگلیس قرار داشت و هرگونه فعالیت صنفی و سیاسی به شدیدترین وجهی درهم کوبیده می‌شد.

اولین باریکه کارگران ایرانی بعنوان یک نیروی توده‌ای وسیع با بحرصه سیاست ایران گذاشتند. پس از دوران ارتجاع سیاه رضا خانی بود. فقر و استثمار شدید کارگران، وجود شرایط کمابیش دموکراتیک برای فعالیت سیاسی، اهم عواملی بودند که دست در دست هم، در اندک مدتی کارگران ایران را در سندیکاها کارگری متشکل نمود و نه تنها در مبارزات اقتصادی بلکه در مبارزات سیاسی نیز آنها را وارد ساخت.

در این دوران عدم وجود یک تشکیلات اسلامی انقلابی معتقدو موس به جهان‌بینی توحیدی و ایدئولوژی مستضعفین - اسلام - که بتواند طبقه کارگر را تا برقراری یک جامعه توحیدی فارغ از استثمار، استثمار، استبداد، استثمار و استکبار رهبری کند، نه تنها مانع به ثمر رسیدن کوششها و فعالیتهای خستگی‌ناپذیر این طبقه گردید، بلکه به رهبری وابسته به بیکاره و فرصت طلب حزب توده این امکان را نیز داد تا با برافراشتن پرچم دیووفین دفاع از طبقه کارگر، بارها و بارها بخشی از کارگران مبین ما را علیه منافع حقیقی خود آنها و ملت تحت ستم ایران به تظاهرات و دفاع از امتیاز واگذاری نفت شمال و تظاهرات و اغلال علیه حکومت ملی دکتر مصدق و... بکشانند.

خوشبختانه حقانیت نهضت ملی و جنبشهای رهبری حزب توده شرایطی را بوجود آورد تا طبقه کارگر باران صدیق و پشتیبانان واقعی خود را بشناسد.

اعتصابات کارگری بعد از ۲۸ مرداد

با کودتای آمریکائی ۲۸ مرداد و حاکمیت غرب و وحشت واختناق بر مبین ما با حرکتهای پراکنده اعتراضی کارگری مواجه بودیم که علیرغم حرکتشان در چهارچوب قوانین دولتی توسط رژیم سرکوب می‌گردیدند، از جمله:

اعتصاب کارگران نفت جنوب در ۳۳
اعتصاب کارگران مسجد سلیمان و آغاجاری در تابستان و پاییز ۳۶
اعتصاب کارگران کارخانه نساجی اصفهان در ۳۷
اعتصاب کارگران ریسایف اصفهان در ۳۸
اعتصابات و تظاهرات قهرمانانه کارگران کوره‌پزخانه‌های جنوب تهران در سال ۱۳۳۸ که تحت فرماندهی رئیس وقت سازمان امنیت تیمور بهختیار جلاد، به‌خون کشیده شد و ضمن آن بیش از ۶۵ کارگر زحمتکش بقتل رسید.

و مبارزات و اعتصابات وسیع کارگران اصفهان و آبادان و کارخانجات چیت و تاکسیرانی تهران در سالهای ۳۹ تا ۴۲.
انقلاب سفید آمریکائی که رسالتش غارت هرچه بیشتر منابع مبین ما و ایجاد بازار فروش برای کالاهای ساخته شده سرمایه‌داری و ادغام اقتصاد ایران در سیستم اقتصادی جهان‌خواران بود، کشاورزی ما را

بیش از پیش نابود و خیل روستائیان آواره را بحالتی شهرهاروانه ساخت تا از نیروی کار اوزان آنها در صنایع مونتاز و شرکتهای مختلط استفاده کرده و سرمایه‌های آفریده شده توسط سازوان کارگران مبین ما را به مراکز تمرکز قدرت مالی جهان صادر کند.

در این دوران طبقه کارگر ایران بیش از پیش مورد استثمار شدید سرمایه‌های خارجی و داخلی قرار می‌گرفت، از حقوق انسانی و صنفی و سیاسی، حق استفاده از بیمه و... محروم بود. مسئله تورم مداوم که دستمزد کارگران و حقوق ماهیانه مستضعفین را مثل موریه می‌خورد و افزایش دائمی اجاره بها و کمبود مسکن، نبود امنیت و بهداشت در محلهای کار، استثمار مضاعف زنان و کودکان کارگر گوتهای لایبرجهای بشمار این طبقه بود.

حیاه‌های رژیم شاه سابق

رژیم شاه خائن برای جلوگیری از رشد فزاینده اعتراضات و اعتصابات کارگری دست به حیل‌های مختلفی زد از جمله:
پیش کشیدن طرح "سهیم کردن کارگران در سود کارخانه‌ها که درحقیقت چیزی جز افزایش میزان تولید و مرغوب شدن محصول و در نهایت افزایش سود سرمایه‌دار نبود.

و "فروش سهام کارخانجات" که آن نیز نیرنگی بیش نبود و همچنین تشکیل اتحادیه‌های رود از قبیل "اتحادیه شورای مرکزی کارگران و پیشه‌وران و کشاورزان ایران"، کنگره اتحادیه‌های کارگران ایران و "سازمان کارگران ایران" که حزب توده به کارگران پیشنهاد عضویت در این سازمانهای فرمایشی و آربامبری را می‌نمود، (۱)
و تبلیغات تخدیبرکننده و مسموم‌کننده و برنامه‌های "کارگری" رادیو و...

هنگامیکه رژیم شاه تمامی این حیل را نقش بر آب می‌دید و طبقه کارگر را که نبود و کمبود مسکن، بهداشت، خوراک و محرومیت از همه حقوق انسانی در مقابل خود برافروخت میافت، آنان را با اتهام "اقدام علیه امنیت کشور" بزندانبها گسیل می‌داشت و هرگاه که این توده مستضعف تحت فشار مضایب بخود جرأت می‌داد تا فریاد خود را به گوش هموطنانش برساند، همچون تظاهرات پنجشنبه ۹ اردیبهشت ۵۵ کارگران چیت جهان بدشهای ایشان را با گلوله‌های اربابان آمریکائی و اسرائیلیش متشک می‌ساخت.

و با تنظیم "آئین نامه‌های انضباطی" و گذاشتن افسران و درجه داران بازنشسته بنمایندهای از جانب ساواک در کارخانه‌ها، کوشش می‌نمود تا سکوت مرگباری را بر محیط کارخانه، این بنفرگرم شهرها حاکم سازد تا گمانیهای چند ملتیتی و سرمایه‌های مالی خارجی و سرمایه‌داران دلال صفتی چون رضاخانی، لاجوردیها، نیکپورها، کوریها، مهدویها، خیابانیها، ارجمندها، القانیانها، خسرو شاهیها، اخوانها، نایبها، تیمورتاشها، وهاب‌زاده‌ها، فرمانروایانها و درراس آنها خاندان کثیف پهلوی میلیونها دلار از دسترنج مستضعفین بغارت برند و به زندگی‌های افسانه‌ای بپردازند.

ترقی ناپسنگام و چندبرابر قیمت نفت در سال ۱۹۷۳ به درآمد سالیانه ۲۵ میلیارد دلار نه تنها دردی از دردهای کارگران ما را دوا ننمود بلکه مصرف این پولها در بخشهای غیر تولیدی و خدمات و خرید ابزار جنگی و معاشی و جشنواره و حفاظت از منافع سرمایه‌داری جهانی در خلیج و... تورم وحشتناکی را بوجود آورد که پیش از پیش زندگی را برای کارگران ما مشکل ساخت. رشد اعتصابات و تظاهرات کارگری در طی این سالها خود مؤید این بیان می‌باشد.

در چنین شرایطی که زمینه صحنی انفجار و انقلاب موجود بود جنبش اسلامی بعنوان یگانه‌یابور راستین مستضعفین بر رهبری امام خمینی پس از ۱۵ سال نبرد بی‌امان علیه امپریالسم، رژیم استبدادی شاه و سرمایه‌داران وابسته و ارتجاع، توده‌های خلق ما را وارد نبردی تاریخ ساز نمود. در این نبرد تاریخساز طبقه کارگر ایران همانطور که امام بارها اشاره فرموده‌اند نقش بسیار عظیمی ایفا نموده خصوصاً "برادران نفتگر که با قطع جریان نفت به بازارهای جهانی شاهرگ رژیم ددمنش پهلوی را قطع نمودند.

اهداف کوتاه مدت انقلاب اسلامی

در این زمان امام خمینی به مثابه ترجمان خواستها، نیازها و آمال و آرزوهای توده مستضعف، اهداف کوتاه مدت جنبش انقلابی خلق مسلمان ما را در نکات ذیل خلاصه فرمودند:

۱- قطع بد اجانب و امپریالیستها از هر رنگ و مکتب.
۲- سرنگونی رژیم شاه و عمالش بعنوان نوکران داخلی امپریالیستها و کارتلها و تراستهای نفتی و سازندگان ابزار جنگی و صادرکنندگان کالا بقیمتهای چند برابر و محاکمه و محاربات آنان.
۳- برقراری جمهوری اسلامی.
رژیم شاه و نوکرانش شریف امامی، ازهارای، بهختیار کوشیدند تا

پیش بسوی شوراهای ... بقیه از صفحه اول

افراد جامعه بطریقی در نظر خواهی و مشورت و تصمیم گیری شرکت داده شود. برای این منظور به نهادهای و شیوه‌هایی از عمل احتیاج داریم که مردم را در تمام سطوح گرد هم آورد و در جریان تصمیم گیری شرکت دهد.

شوراها باین هدف حایمه عمل می‌پوشانند. از آنجا که امکان تشکیل شوراها در همه‌جا وجود دارد هیچ قشری از مردم حایمه کنار گذاشته نمی‌شوند و رابطه آنها با مراکز تصمیم گیری قطع نمی‌شود. در ترتیب نمایندگی که تنها یک مجلس یا یک گروه در مرکز که گرچه به انتخاب مستقیم مردم باشد - می‌بینند و برای مدتی بوکالت از جانب مردم تصمیم گیری می‌کنند. هرگز نمی‌توانند اصل حق مردم در تعیین سرنوشت را رعایت کنند. آن گروه حتی اگر در ابتدای کار از اعتماد مردم برخوردار باشد از کجا معلوم که این صلاحیت را برای تمام دوران بوکالت حفظ کند.

تازه بسیاری از آنها هرگز از جانب مردم بدرستی شناخته نمی‌شوند و به ضرب و فشار تبلیغات، تلقینات و از مجرای روابط غیرمستقیم، رأی مردم را جمع آوری می‌کنند - بعد هم رابطه وکیل با مردم بکلی قطع می‌شود و او بدون اطلاع و حتی علاقه به مسائل مجلس و موکلین خود رأی می‌دهد و اظهار نظر می‌نماید. در این شکل از نمایندگی مردم معمولاً در کنار و بیگانه با امور باقی می‌مانند و از کم و کیف جزئیات سر در نمی‌آورند. تدریجاً این بیگانگی با اموری که بهر حال به سرنوشت آنها بستگی دارد، سبب حدادی و بیگانگی آنها از نمایندگان می‌شود و علاقه آنها را به سرنوشت کشور قطع می‌کند. بدین ترتیب نمایندگان و اداره کنندگان مملکت به قشری جدا از مردم تبدیل می‌شوند که قادر نخواهند بود، همکاری عمیق و گسترده مردم را در پیشبرد برنامه‌های مملکت جلب نمایند.

بگذریم از اینکه تمرکز تصمیم گیری خود سرمتشا چه انحرافات و ستیز و تضادی در جامعه و بین مردم می‌شود و یک مرکز قدرت بوجود می‌آورد که به مردم متکی نیست بلکه بر مردم تحمیل می‌شود و تدریجاً برای حفظ قدرت در مقابل آنها قرار می‌گیرد. از طریق شوراها مردم حضور خود را در صحنه امور سیاسی و اجتماعی کشور ثابت می‌کنند و رابطه‌ای دائمی و فعال و خلاق بین مردم و مجریان امور برقرار می‌شود. شوراها فرصت لازم را برای بروز استعدادها، ابتکارات و خلاقیت‌های توده فراهم می‌آورند. شوراها امکان می‌دهند که در تصمیم گیریها مقتضیات محلی و ویژگیهای قومی و ناحیه‌ای و جغرافیایی و جمعیتی مد نظر قرار گیرند و همه امکانات مادی و معنوی و انسانی در سراسر کشور بخوبی شناخته شده، فعال و مورد استفاده و بهره‌برداری قرار گیرند. شوراها مردم یاد می‌دهد که چگونه با هم تبادل نظر کنند و چگونه مسائل را بشناسند و با مشکلات آشنا شوند و راه غلبه بر آنها را یاد بگیرند. وقتی مردم از نزدیک شخصاً واقفیات امور و دشواری‌های مسائل را لمس کردند، در گشودن آنها و مبارزه با موانع مشارکت کامل می‌نمایند و بدینوسیله و سوطن حای خود را به اعتماد و همکاری متقابل می‌دهد.

شوراها باید همه‌جا تشکیل شوند! شوراهای کارگران و کارکنان کارخانه‌ها، اداره امور کارگاه را بر عهده گیرند. حدود و وظایف شوراها در هر جا باید بر طبق مقتضیات مؤسسه در آئین نامه‌هایی تنظیم و تدوین شود. مثلاً شوراهای اسلامی کارخانجات، امور کارگاه را در چارچوب سیاست عمومی اقتصادی و صنعتی که توسط مراکز برنامه‌ریزی کشوری تعیین می‌شود، اداره می‌کنند و حق ندارد بنابر با آن عمل نماید زیرا هر مؤسسه ضمن حفظ استقلال باید توجه داشته باشد که جزئی جدا نشدنی از کل جامعه است و آثار کار و تصمیمات آن در سرنوشت همه افراد جامعه دخالت دارد. از این رو شوراهای ایالات و مؤسسات اقتصادی - اجتماعی و محلی هم چارچوب قوانین اساسی (اسلامی) و هم مصالح و سیاست عمومی کشور را مدنظر می‌گیرند. به همین ترتیب شوراهای اسلامی روستاها تشکیل می‌شود تا بر طبق ضوابط امور کشاورزی مسائل رفاهی و اقتصادی - اجتماعی ده را اداره نماید.

شوراهای محله‌ها و شورای ادارت و مراکز آموزشی همه واحدهای زیرین بنحای تصمیم گیری و اجرایی کشورند - در رأس این شوراها در هر ایالت یک شورای اسلامی ایالتی با انتخاب مستقیم مردم تشکیل می‌شود. فرمانداران و استانداران هر شهر و ایالت از میان نامزدهای معرفی شده از طرف این شوراها یا از بین اعضای شورای ایالتی توسط دولت مرکزی انتخاب و تعیین می‌گردد.

شوراهای ایالتی باید در چارچوب ضوابط و سیاست عمومی و قوانین اساسی با اختیارات کافی عمل کنند - این شوراها را بآن دلیل اسلامی می‌نامیم که مشخص شود مابنی عمل و تصمیم گیری و اجرایی آنها اصول اسلام و قوانین اساسی قرآن و جمهوری اسلامی است. انتخابات شورای شهر سنجیدگی که بدینال سفر موفقیت آمیز حضرت

آیت الله طالقانی در باره آن توافق شده و اکنون علیرغم دشواریها و موانع و کارشکنی‌ها بخوبی انجام گرفته است. نمونه خوبی است که نشان می‌دهد کار گسترش شوراها در همه‌جا امکان پذیر است. وقتی در کردستان که در این ایام در شرایط بحرانی بسر می‌برد و عوامل نفاق - افکن و فرصت طلب و توطئه‌های امپریالیسم در صدد ایجاد یلواو آشوب و ستمی و اقدام علیه انقلاب بودند، کار انتخاب شورای شهر با آن درجه از موفقیت انجام می‌شود میتوان انتظار داشت که با استفاده از تجربیات سنجید در سایر نقاط ایران با نتایج و با شیوه بهتری انجام گیرد.

انتخابات سنجید اولین آزمایش شوراها

انتخابات شورای شهر سنجید نشان داد در یک شرایط آزاد و فارغ از سلطه دیکتاتوری و استبداد، حتی اگر گروهی با شیوه‌های غیردموکراتیک به تحمیل رأی و نظر خود بپردازند و بخواهند با تحمیل و تبلیغات دروغین و اغفال، رأی مردم را در یک حواله‌یاری بسوی خود جلب کنند - باز هم موفقیت ندارند و مردم ما که تجربه مبارزه با دشمن خونخوار استبداد و امپریالیسم را پشت سر دارند و با تمام وجود از انقلاب خود حمایت خواهند کرد و با هشیاری راه اصیل انقلاب را برای تغییر دادن جامعه و استقرار نظام قسط اسلامی و تحول بسوی جامعه توحیدی - پیش خواهند گرفت - ما به مردم قهرمان سنجید و به برادران دلیر و مسلمان کرد خود درود می‌فرستیم و پیروزی آنها را در اولین آزمایش تشکیل شوراها تبریک می‌گوئیم و مطمئن هستیم با رشد فکری و با ایمان پائی که به انقلاب اسلامی دارند قادر خواهند بود گامهای بلندی در جهت حل مسائل و مشکلات مردم کردستان بردارند و سرمشتی خوب برای هموطنان خود در سایر ایالات جمهوری اسلامی ایران باشند. اکنون وظیفه مقامات اجرایی است که هرچه سریعتر مقدمات انتخابات شوراهای اسلامی را در کلیه سطوح و در تمامی ایالات فراهم آورند و از این راه به مردم فرصت دهند تا با بسیج و مشارکت کامل بر بحران و دشواریهای اقتصادی - اجتماعی و سیاسی که از توطئه‌های دشمن و عوامل وابسته یعنی سرمایه‌داری وابسته، ارتجاع، فرصت‌طلبان ناشی می‌شود، غلبه کنند.

به مردم فرصت دهید و بآنها اعتماد کنید و مطمئن باشید با خلاقیت عظیم - کارهایی خواهند کرد که بی‌شبهت با معجزه نخواهد بود - چنانکه غلبه آنها بر استبداد محمد رضا شاهی و سلطه امپریالیستی به زعامت قائد کبیر امام خمینی اقدامی معجزه آسا بود.

* * *

۱۱ اردیبهشت (روز کارگر)

بقیه از صفحه ۵

با طرح خواسته‌های رفاهی و اقتصادی طبقه کارگر و توده‌های مستضعف ما را از جنبش انقلابی اسلامی و رهبری آن جدا سازند، گروه‌های چپ نما نیز بنابر ماهیتشان، ترسان از پیروزی جنبش خلق بهنگامیکه توده‌های مردم فریاد "مرگ بر امپریالیسم آمریکا"، "ناپود باد سلطنت"، "استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی" را در چهار سوی کشور صدامیدادند، علم "نان، مسکن، آزادی" را برافراشتند!!

لیکن طبقه کارگر مسلمان میهن ما تحت زعامت امام خمینی دست رد بر سینه این خائنین به منافع ملت زد و مبارزه را تا سرنگونی رژیم شاه و بهرون ریختن اجانب و برقراری جمهوری اسلامی ادامه داد. امسال برای اولین بار در تاریخ ایران طبقه کارگر میهنان همراه با توده‌های مستضعف ۱۱ اردیبهشت (اول ماه مه) را در محیطی آزاد از سلطه خارجی و استبداد داخلی جشن می‌گیرد.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که بدینال فرمان امام دایر بر تشکیل انجمنهای ایالتی و ولایتی و شوراها، می‌تواند آزادانه و بی‌هراس دست به تشکیل شوراهای اسلامی کارگران جهت حفظ حقوق خود و بالا بردن آهنگ تولید مجتمع اسلامی و ممانعت از حیف و میل اموال امت بزند و شرایط تحقق اصل قرآنی "مستوی علی سوه" برای خود ایستی جامعه اسلامی در تمامی زمینه‌ها را فراهم آورد.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که مسئولیت سنگین دفاع از دستاوردهای انقلاب اسلامی و خنثی ساختن توطئه‌های خائنین را بخوبی بر دوش خود احساس می‌کند.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که معتقد است تحت حکومت جمهوری اسلامی از امکانات سرشار ایران:

منابع زیر زمینی

جمعیت و نیروی انسانی

بازار وسیع برای جذب محصولات و همچنین تأمین نیروی کار امکانات مالی غنی و ارز خارجی لازم و مهتر از همه شور و شوق انقلابی و ایمان اسلامی خلق و بسیج توده‌ها بر اساس تشکیل شوراها می‌تواند حداکثر استفاده را در جهت برقراری مسایات توحیدی و حاکمیت اصول قرآنی: "لیس الانسان الا ماسی" و "لکل درجات مما عملوا" بعمل آورد.

وظیفه دولت موقت اسلامی است که در آئینه عید مستمعین بعنوان قدمی در راه تحقق اصول قرآنی و اوامر امام خمینی و عیدی به توده‌های مستضعف ما مؤسسات ربوی (بانکها)، شرکت‌های خارجی (۲) و همچنین سرمایه‌های غارت شده توسط سرمایه‌داران وابسته را ملی اعلام دارد.

تا طبقه کارگر میهن ما و توده‌های مستضعف با ایمان به انقلاب خلافت در راه ساختمان امتی نمونه بگوشش بپردازند و توطئه‌های ضد انقلاب، ارتجاع و عناصر فرصت طلب را در هم شکنند.

پیروز باد مبارزات طبقه کارگر ستون فقرات انقلاب اسلامی خلق مسلمان ایران.

۱ - مجله دنیا شماره ۵۳۵ آبان ۵۳

۲ - معمولاً شرکت‌های خارجی در سالهای اخیر سرمایه وارد ایران نمی‌ساختند و از بانکهای داخلی جهت فعالیت وام می‌گرفتند و تاکنون میلیاردها دلار از دسترنج این ملت مستضعف از میهن ما خارج ساخته‌اند.

ارتش اسلامی

بقیه از صفحه ۷

چند صد هزار نفر از افراد فعال جامعه در نیروهای مسلح و انتظامی و در مؤسسات وابسته بدان مشغول بودند؟

با توجه به اینکه این گروه عظیم وابسته به دولت‌ها هستند و از حقوق و مزد دولتی ارتزاق می‌کنند طبعاً در خدمت هدیه‌ها و خواسته‌های دولتها قرار می‌گیرند - پس آنها و مردم پیوندی که نیست هیچ - مردم آنها را سربار و باری بر دوش می‌داند.

پیوند ارتش و مردم

وقتی ارتش مدورر نباشد - از خلق جدا نمی‌شود. در جامعه اسلامی ارتش و مردم یکی هستند - معاهد درهما حال که سرباز است کارگری است که در کارخانه و کارگاه تولید می‌کند، دهقانی است که در مزرعه خود به کشت و زرع مشغول است، وکیل و طبیب و مهندس و معلم و قاضی است که در دفتر و مطب و کلاس و محکمه در حال خدمت به مردم است و یا محصل و دانشجویی است که پشت نیمکت‌های مدرسه و دانشکده درس می‌خواند - ارتشهای غیراسلامی که مدورر همیشگی دولتها و قدرتها می‌شوند. معمولاً از افرادی تشکیل می‌شوند جدا شده از مردم و بریده از متن زندگی توده و کار خلاق و مولد و خدمت واقعی اجتماعی.

حدادی از مردم و از کار تولیدی و خدمت اجتماعی تدریجاً به بیگانگی آنها از خلق و از کار می‌انجامد. پیوندهای مشترک که معمولاً مردم را بهم مربوط و همدل می‌سازد، سست و ضعیف می‌گردد، عاطفه و همدردی مشترک تدریجاً جای خود را به عدم تفاهم و احساس بیگانگی و سرانجام نفرت و خصومت می‌دهد همگرایی به تضاد دراندیشه و قضاوت و جنبش تبدیل می‌شود و وحدت فرهنگی بین آنها از بین می‌رود، این گسیختگی فرهنگی بویژه در ارتشهای تحت سلطه استعمار و فرهنگ استعماری قابل مشاهده است. آثار شوم این جدائیها و خصومت‌ها در سرنوشت یک ملت قابل تردید نیست - برخورد کینه - جویانه بسیاری از نظامیان با مردم از این نفرت گواهی می‌دهد.

در قسمتهایی از ارتش که رژیم فاسد پهلوی موفق شده بود، به کمک مشاوران امپریالیست خود، برنامه‌های خود را با موفقیت پیاده کند - در بین افراد آن کمترین پیوند مشترکی با مردم و آرمانها و خواسته‌های مردم مشاهده نمی‌شد - این گروه‌های ویژه در ارتشهای تحت سلطه استعمار رفتار می‌کردند که گویی با کینه‌توزترین و نفرت‌انگیزترین دشمن روبرو هستند.

مشابه آن یورشها و تهاجمهای وحشیانه و درنده‌خوئی و کینه - توزی را در کمتر موارد دیگر می‌توان شناخت - خصومت و سببیتی که این گروه از مأموران در برخورد با دانشجویان و یا با مردم عادی تظاهرکننده نشان می‌دادند به مراتب سخت‌تر و شدیدتر از رفتاری بود که سربازان اسرائیل در مقابل فدائیان فلسطین در یک ضدحمله انتقامجویانه ظاهر می‌ساختند.

بقیه در صفحه ۴

ارتش اسلامی بر چه موازینی استوار است؟

دکتر حبیب‌اله پیمان

(۲)

برخلاف آنچه که در مورد مشا و تشکیل ارتش ایران دیدم، اولین ارتش اسلامی سوسله پاران انقلابی بهیچ و در ضمن مبارزه با شرک و کفر و برای برقراری نظام توحیدی بناساده شد. هرکس به نهضت اسلام می‌پیوست بالقوه سربرار محاده می‌شد که در هر فرصت آماده بود برای مبارزه با دشمن و دفاع از قلمرو توحید سلاح برگردد و به میدان رزم بشتابد. در حقیقت اولین هسته‌های ارتش اسلامی در مدینه معقد گشت. وقتی شرایط حاکم در مکه برای رسیدگی و ادامه فعالیت بهیچ و بازان مسلمانان بهایت دشوار گردید و موجودیت انقلاب در خطر افتاد. پیامبر مقدّمات هجرت را فراهم کرد. جنگ علیه دشمن در داخل مکه با توجه به قلت و ضعف مسلمین و قدرت جنگی قریش بدون تردید با شکست مسلمین تمام می‌شد. از سوی دیگر رشد مبارزه بهیچ با دشمن به درجه‌ای رسید که برخورد مسلحانه احتیاج ناپذیر می‌بود در عمر اینصورت بهیچ می‌باید شاهد و ناظر نابودی مسلمانان و در نتیجه مرگ نهضت باشد. از این رو در یکی دو سال آخر عمده هم بهیچ متوجه جستجوی پایگاهی در خارج از مکه برای ادامه مبارزه و دعوت بود. سرانجام هسته‌هایی از مسلمانان در یثرب بوجود آمد و زمینه برای ورود بهیچ و مسلمین به آنجا مساعد گشت. بهیچ پس از استقرار در مدینه بلافاصله به تشکیل گروه‌های پارتیزان جهت حمله به مواضع دشمن همت گماشت. در آن روزگار همه افراد جامعه که ساختی مشاری داشت طرز استفاده از اسلحه را یاد می‌گرفتند و با فنون جنگ آشنا می‌شدند.

ضرورت تشکیل گروه‌های مسلح برای مقابله با توطئه‌های قریش و درهم شکستن محاصره اقتصادی و سیاسی و نظامی مدینه و برانداختن قدرت ستمگر و متجاوز و کفرپیشه قریش و آزاد کردن مردم از سطره آنها بود. بهیچ برای هدف گروه‌های مسلح از همان ابتدا به تعبیر امروز شرکت در جنگ‌های آزادپیش و مبارزه علیه شرک و استقرار نظام توحیدی در عقیده و جامعه بود.

گروه‌های مسلح را مجاهدینی تشکیل می‌دادند که قبلاً در مکتب اسلامی سیستم آموزش دیده و هرکدام چندین سال در کنار بهیچ با اسلام آشنا و برای پیشبرد آن مبارزه کرده بودند. بهیچ با تشکیل دسته‌های چریک آغاز کرد.

در وهله اول همه می‌دانستند برای چه هدفی مبارزه می‌کنند. آگاهانه و از روی اخلاص و در کمال آزادی به آرماسهایی دل بسته و بدان ایمان آورده بودند، که دنبال کردن آنها مستلزم تن دادن به رنج و سختی و استقبال از مرگ بود. پس معاهد برخلاف سربرار ارتش شاهنشاهی به روز و از راه جبر به سربراری فرا خوانده نمی‌شد. معاهد داوطلبانه و با شناخت اسلام. به نهضت پیوسته، آماده هرگونه فداکاری در راه آن بود. از این رو افراد مسلح اسلام را معاهدان داوطلب و مؤمن و آگاه تشکیل دادند. آنان برای مبارزه با دشمنی آماده و مسلح می‌شوند که بخوبی می‌شناختند و می‌دانستند برای چه مقصودی عازم جنگ می‌شوند. آنان ابتدا عقیده و ایمان و ارزشهای توحیدی را از روی آزادی و با بهیچ و شناخت انتخاب کرده، تدریجاً آگاهی و ایمان در وجود آنها ریشه عمیق پیدا کرده بود.

هر گروه چریک مسلح که بهیچ ترتیب می‌داد یک نفر را بر آنها به فرماندهی می‌گمارد و در همان ابتدا جانشینی هم برای تعیین می‌کرد تا در صورت کشته شدن هر گروه بدون فرمانده و سرپرست بماند.

ملاك تعيين فرمانده

ملاك تعيين فرمانده نرد بهیچ در وهله اول شایستگی و صلاحیت اخلاقی و نظامی بود.

فرمانده با راهمائیها و دستورات دقیق در باره هدف و ابعاد درگیری و وضعیت دشمن عازم ماموریت می‌شد. همه اصول انضباط و مخفی‌کاری که لازمه فعالیت‌های نظامی و چریکی است رعایت می‌شد. گاه بهیچ. هدف اصلی ماموریت را در نامه‌ای سر بسته بدست فرمانده می‌داد و از او می‌خواست تا پس از دور شدن از مدینه در فلان نقطه بگشاید و از مضمون آن مطلع شود و برطبق آن عمل کند.

فرمانده موظف بود در انتخاب تاکتیک‌های مناسب برای انجام ماموریت خود با افراد گروه مشورت کند و از رأی و نظر همه استفاده نماید. این شیوه. یعنی مشورت در امر انتخاب تاکتیک‌ها و روش‌های مبارزه و نبرد را بهیچ شخصاً "در کلیه موارد بکار می‌برد.

از این رو در عین حال که فرمانده صلاحیت بیشتری برای اجرای ماموریت دارد. بهیچ نیاز از اندیشه و نظر و ابتکار افراد خود نیست و حاکمیت مطلق پیدا نمی‌کند. اما تصمیم نهایی با او بود که می‌باید مسئولیت سرپوشش سپرد را قبول کند و به انجام رساند.

بهیچ روی انضباط و رعایت اصول آن در چارچوب مواردی فوق تأکید بسیار می‌فرمود.

در عین حال بهیچ در هر ماموریت سعی می‌کرد افراد نارهای را سمت فرماندهی دهد تا شایستگی افراد برای قبول مسئولیت‌های مختلف هماهنگ رشد یابد. فرماندهی هرگز در احصاء افراد بهیچ باقی نمی‌ماند و ارتباطی با نسب و سابقه و سن و سال و وضعیت اجتماعی یا قبیله‌ای نداشت. و صرفاً از روی ارزشهای فرد تعیین می‌شد. ارزشهایی که مبتنی بر تعوی، ایمان، و شایستگی و داشتن صفات لازم برای انجام ماموریت خاصی بودند.

سربازی و جنگ با دشمن به صورت تخصصی درسی آمد به عبارت دیگر افرادی صرفاً برای جنگ و افرادی برای اداره شهر تربیت می‌شدند. هرکس باید آماده باشد تا در صورت لزوم وداعش شایستگی ماموریت‌های مختلف جنگی و غیرجنگی قبول کند. بهیچ جهت بهیچ باران را در پشهای فرماندهی معاهدان و سرپرستی و اداره امر رشد با سرپرستی هیئت‌های حاکمیتی برای انجام تدارکات سیاسی، توانا می‌گماشت. و با این شیوه از یک بعدی شدن افراد جلوگیری می‌کرد. در ارزشهای امروزی و لاف‌ل‌چاکه در ارتش ایران دیدم در تربیت نظامیان تنها به پرورش استعداد و آگاهیهایی نظامی توجه می‌شود و از دادن آگاهیها و معلومات در زمینه‌های دیگر و تربیت سایر استعداد‌های افراد جلوگیری بعمل می‌آید. همین کمیت سرچشمه اصلی تبعیت کورانه و بی‌چون و چرای افراد نظامی از فرماندهان ارتش و اصول ماموریت‌هایی است که مستقیماً به ریان طلب و کثور و علیه همان مامون اساسی است که به حفظ آن سوگند خورده‌اند.

سعی مسئولان ارتش ایران این بود که نظامیان جز در زمینه تخصصی خویش کار و و اندیشه نکنند و سر درس‌آویند و مطالعه نکنند. این که نظامیان بهیچ و آگاهی در زمینه امور سیاسی و کنش‌ورلداری و اوضاع و احوال جهان نداشتند سبب می‌شد در تشخیص علت مخالفت مردم با دولت و شاه عاجز بمانند و ریشه ناراضی‌ها و مشکلات و ناسامانیهایی کشور و فقر و محرومیت مردم، اختلاف و ستیز و کشمکش را درسیانند. به آسانی تلقی‌های و آموزش‌های دروغین فرماندهان را بپذیرند که مخالفین شاه جز "محدودی بیگانه پرست و غربانگار هستند که هدفشان تحریک ایران است. یا بپذیرند که عربها چشم به خاک ما دوخته‌اند و بلندترین دشمنان ما محسوب می‌شوند و بپذیرند که "ملا" جمال عبدالناصر و قذافی دیکتاتورهای هستند دست‌نشانده شوروی که در اندیشه تجاوز به سرزمین ما و تصرف ثروت‌های ما هستند و اینکه شاه دلسوزترین فرد کشور است و حاضر شده است بخاطر مردم آزارهای و ثروت خود بگذرد و اینکه آمریکا فقط در مقابل ما کنوسیم در کنار ماست و بقاصد و منافع دیگری ندارد و اینکه برای مقابله با دشمنان خطرناکی که در کمین ما هستند به اینهمه لاجهای مدرن و کتر اقیامت احتیاج داریم. و ناچار از وابستگی به آمریکا و شرکت در بهیچ‌های نظامی هستیم. اگر فرماندهان بزرگ ارتش بدلیل ماهیت پلید و فساد شخصیت تن به سنگ و خیانت می‌دادند. تبعیت بسیاری از افراد پائین و افسران یک قسمت نتیجه جهل و بی‌خبری از حقایق بود. بهیچ دلیل سبب که آیدست از افسران که موفق می‌شدند حصار صمیم ارتش را بشکنند و برای تحصیل عازم ممالک خارجه شوند و یا در دانشگاهها به تحصیل اشتغال ورزند و لذا فرصتی برای مصاحبت با مردم و مشاهده و درک حقایق بدست آورند به نسبت از ذهن بازتری برخوردار بوده. قضاوت‌های درست‌تری نسبت به امور داشتند و بهتر از همقطاران خود قادر به درک حقایق بودند. این حقیقت که افراد سیروی هوایی رود تر از دیگر افراد و بخصوص نیروی زمینی بر ماهیت خیانثکارانه سلطنت پهلوی بی بردند و خود را در کنار مردم و آرمائیهایی برحق خلق مسلمان یافتند. تاحدی مربوط به آگاهیهایی است که ضمن تحصیل در خارج و تماس بیشتر با مردم بدست آوردند.

در نظام اسلامی سربازی نه از روی اجبار است که داوطلبانه و از روی عقیده و اخلاص و به عنوان یک وظیفه در قبال عقیده و ایمان انجام می‌گیرد. بهیچ ریزی ارتش ایران، اساس خدمت اجباری افراد در ارتش ما سبب شد از همان آغاز مردم که انگیزه‌ای و شوقی برای خدمت به دیکتاتور مزدور خارجی نداشتند با انگذاری نظام اجباری، اگرچه خود را از خدمت در آن شان دهند. ارتشی که بر پایه زور و اگرچه و نفرت بنا شود جز با زور و براساس اگرچه و نفرت اداره نمی‌شود بکار نمی‌رود. مجاهد مسلمان سربرار مؤمن و آگاه و پرشوری است که داوطلبانه به میدان رزم می‌شتابد و برای عقیده‌ای می‌جنگد که می‌شناسد و بدان ایمان دارد. با دشمنی می‌جنگد که می‌شناسد. هیچ عطلی جز عقیده و آگاهی او را به پیش نمی‌رانند. بهیچ جهت در

برابر سربرار مردور ارزشهای استعباری و صد مردمی شاهنشاهی ایران و امپراطوری روم برتری مطلق دارد و بهیچ می‌شود، سربرار ایرانی ارتش شاهنشاهی را باید با رنجور در میدان جنگ نگاهدارد. اما معاهدان مسلمان برای درآغوش کشیدن همای نهادب بر یکدیگر سبعت می‌جویند.

یک ارتش مردور و اجباری دیر با رود به ابرار بی‌اراده دست فرماندهان و حکام تبدیل می‌شود و در راه مطامع و دفاع از منافع و بهیچر مفاسد آنان بکار می‌رود. و این کاری است که از یک ارتش داوطلب و آگاه نمی‌توان انتظار داشت.

سربرار مسلمان برای هدفی صلاح برمی‌دارد که از آن آگاه است و به فرمان پیشوا و فرماندهی حرکت می‌کند که به وی اعتماد دارد و با او بیعت کرده است. اگر امیر و فرماندهی از اعتماد مردم برخوردار نباشد قادر به جمع‌آوری سرباز و تشکیل سپاه نیست.

این کمیت از اهمیت حیاتی برخوردار است. بخوبی که بصورت یک عامل باردارنده در مقابل انحراف حکومتها یا حکومت‌های منحرف قد علم می‌کند. حاکم و امیری که از راه "راسب" منحرف می‌شود اعتماد و تبعیت و وفاداری مردم را از دست می‌دهد زیرا وفاداری و تبعیت مسلمانان به حاکم مشروط است، مشروط به اینکه در راه اجرای اصول قرآن و سنت رسول خدا قدم بردارد و لذا هر مسلمان به خود حق می‌دهد اگر حاکم از اصول و موارس قرآن و شیوه بهیچر منحرف شد تبعیت خود را بشکند و از او اطاعت نکند و اگر اکثریت مسلمانان بهیچ نتیجه‌ای رسیدند به خود حق می‌دهند علیه چنان حاکم منحرف و ظالمی قیام کنند و بر او بشورند.

بر همین روال مردم برای حاکمی حاضرند سربازی کنند و در صف ارتش او متشکل شوند که به حقانیت وی معتقدند و او را در راه مستقیم می‌یابند. اما اگر اطمینان آنها از بهیچ رفت و حاکم را منحرف و ظالم یافتند. از دعوت او سر باز می‌زنند و تساهش می‌گذارند. تحت چنان ظنی دولت قادر نیست در صورت اسراف از مسیر درست و مصالح امت و موارس قرآن و سنت همچنان بر اریکه قدرت باقی بماند و اعتراض مردم را بهیچ بشمارد و پاسخ غیرمطقی دهد و در صورت اصرار با اسلحه جواب گوید و ارتش مردور را علیه مردم بکار گیرد تا قدرت او محفوظ و عمر حکمرانشی دراز بماند.

امام برحق علی بن ابیطالب کسی را مجبور نمی‌کرد به ارتش وی به پیوند و حتی از پیوستن آنها به صف دشمن جلوگیری نمی‌کرد. وقتی تعدادی از افسران و افرادی تحت تأثیر خدمه معرومان از ادامه جنگ با معاویه سر باز زدند، علی با همه اطمینانی که نسبت به بهیچ قطعی خود در صورت ادامه جنگ با ایمانی که به حقانیت خود و سرگ دشمن نگارداشت بر او متقاعد کردن باران خود فقط از قدرت استدلال کتک گرفت و زور بکار نبرد، بعدها خوارج را که غالباً سربازان سپاه او بودند اجازه داد موضع خویش را تغییر دهند و تا وقتی فتنه و آشوب آغاز نگردند و بروی مسلمین آتش نگشودند بمقابله با ایشان نپرداخت.

ارتش مردور-سربازان و نروهای مولد جامعه است

بنا به اصل وجوب جهاد برای عقیده و دفاع از حریم عقیده و مصالح امت اسلامی. همه شهروندان سرزمین اسلامی بالقوه یک سرباز یا افسر و فرمانده‌اند. که در حال عادی مشغول به انجام یک خدمت اجتماعی یا کار تولیدی اقتصادی هستند. و تنها در مواقعی که ضرورت مبارزه، دفاع یا جهاد مطرح می‌شود اسلحه برداشته آماده جنگ می‌شوند.

در ارتشهای مردور. همیشه قسمت قابل توجهی از نیروهای مولد جامعه بصورت عاطل درآمده و سربازان سیرگروه‌های مولد می‌شود. جامعه مجبور است سالهای سال بار سنگین تأمین هزینه‌های صدها هزار سپاهی را تأمین کند و آنها بدون اینکه کاری انجام دهند درون سربازخانه‌ها وقت به بطلات می‌گذرانند تا احیاناً زوری ضرورت نبرد پیش آید. تحت این قاعده به فقط فعالیت‌های قشرهای جامعه از کار خلاق و مولد بار می‌ماند بلکه چنانکه رفت تأمین رسیدگی و نگاهداری آنان که معمولاً رقم بررگی در بودجه مملکت است. بر تولیدکنندگان تحمیل می‌شود اگر به ارقام نجومی که صرف هزینه نگاهداری ارتشهای مزدور در کشورهای مختلف می‌شود توجه کنیم و در هماسحال وضع فلاکت‌بار رحمتگان و تولیدکنندگان و فقر و محرومیت میلیونها مردم مافت سکس و خوراک و بهداشت و پوشاک را در نظر آوریم به عمق فاجعه‌ای که نتیجه یکجسی سیستمی است بی می‌بریم. چند درصد درآمد ملی ما صرف تأمین هزینه‌های جاری نیروهای مسلح می‌شد؟ و چه مقدار پول در هر سال بابت خرید اسلحه به کشورهای خارجی پرداخت می‌گردید. ۲

بقیه در صفحه ۶

درو دبر مجاهد نستوه آیت الله طالقانی

بزرگداشت روز کارگر

همیش مسلمانان مبارز طی بیاسیه‌ای ضمن بیان موضع اسلام در مسئله کار و کارگری آمادگی خود را برای شرکت در مراسم بزرگداشت روز کارگر اعلام کرده است.

بر طبق اعلامیه‌ای که از طرف ستاد هم‌آهنگی برگزاری روز کارگر منتشر شده است به‌مناسبت این روز تاریخی مراسم ویژه‌ای در بعد از ظهر روز ۵۸/۲/۱۱ در تهران در محلی که بعداً اعلام خواهد شد برگزار خواهد شد.

صما "از شهرستانها، اعیان حاکی از آن است که اربط انجمن‌های اسلامی مراسم ویژه روز کارگر با شکوه هرچه بیشتر برگزار خواهد شد.

برگزاری مراسم روز کارگر

ما کارگران که سهم مهمی از این بار بدوش داشتیم داشتیم و از این پس بعنوان گردانندگان چرخهای اقتصادی ایک رسالت خویش می‌دانیم تا نابودی کامل امپریالسم و بقایای اقتصادی - سیاسی و نظامی رژیم منحل و فاسد گذشته از پای ننشینیم و رهروان خستگی‌ناپذیر راه‌خون و پیام‌یاری راه حسین و زینب باشیم و ما کارگران با پیروی از رهبر انقلابیان امام خمینی که با مبنای اسلامی و انقلابی خویش نشان داده است که بحق وارث راستین علی و حامی سرسخت مستضعفین است می‌کوشیم تا این فرمان امام را محقق بر نابودی مستکبرین بنفع مستضعفین تا با آخر جامعه عمل ببوشانیم و آن چنان کنیم که مملکت از آن راحه‌نشینان باشد.

... ما امروز در کنار خونهایی که دیگران پوزه‌فارتگران را به خاک مالیده است گرد می‌آیم تا بهایی از آن سوی اقیانوسها را بر بیکر تمامی استثمارگران فریاد کشیم و اتحاد رنجبران را تجسم بخشیم تا روز کارگر را گرامی بداریم، بدین منظور برای هماهنگی و تدارک امکانات و اقدامات ستادی تشکیل و از کلیه غوراها و سندیکاها کارگری و سایر زحمتکشان و گروههای علاقمند به همکاری دعوت میکنم تا برای برگزاری هر چه باشکوه‌تر این مراسم ما را یاری نمایند.

آدرس - خیابان آریزنه‌پور - روبروی دبیرستان عامی - ستاد هماهنگ‌کننده برگزاری مراسم روز کارگر.
تلفن ۹۱۸۲۰۲ ساعت مراجعه ۷-۵ بعد از ظهر

دعوت جنبش مجاهدین

بخش کارگری جنبش ملی مجاهدین در اطلاعیه‌ای به‌مناسبت فرارسیدن روز جهانی کارگر (یازدهم اردیبهشت) از نمایندگان کارگران کلیه کارخانه‌ها دعوت کرده است تا تاریخ هفتم اردیبهشت پیشنهادات خود را در زمینه برگزاری مراسم و نمایشگاه عکس شهدای کارگر به جنبش ملی مجاهدین ارائه دهند.

اطلامیه پس از توضیح در باره فلسفه روز جهانی کارگر و نقش آن در رنده نگاهداشتن آرمان حکومت جهانی مستضعفین اشاره می‌کند "بدون شک کارگران ایرانی که در سایه انقلاب اسلامی خلق ایران به رهبری امام خمینی از قید دیکتاتوری سنگین پهلوی رهایی یافته‌اند اسام تلاش خواهند کرد با شکوه هرچه بیشتر این روز را گرامی بدارند".

دعوت به راهپیمایی

برای تجلیل از نقش زحمتکشان در پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی ایران روز سه شنبه یازدهم اردیبهشت ۱۳۵۸ یک راهپیمایی همگانی بطرف میدان امام حسین (ع) (فوریه سابق) انجام خواهد شد. حزب جمهوری اسلامی از عموم برادران و خواهران خواستار است که جهت برگزاری هر چه باشکوه‌تر مراسم روز کارگر و تجلیل از زحمتکشان میهنمان در این راهپیمایی شرکت فرمایند. شروع راهپیمایی از ساعت صبح و مبدأ حرکت از سه نقطه (میدان شوش، میدان ۲۲ اسفند و میدان منطقه نارمک - فرج سابق) خواهد بود.

"ناس"

ماهنامه کارگزاران منتشر شد

اولین شماره ماهنامه "ناس" که یک نشریه سیاسی - ایدئولوژیک اسلامی است از طرف انجمن کارگران و دانشجویان در ۳۲ صفحه منتشر شد.
انتشار "ناس" گاهی موثر در راه پیوند مستحکم کارگران با روشفکران متعهد و مسئول ایران است.

بزرگداشت خاطره شهدا

سیام و سیو یکم فروردین مصادف با سالگرد شهادت مجاهدین شهید، علی‌باکری - علی‌میهندوست - ناصر صادق - محمدبارزگانی - علی‌اصغر منتظر حقیقی - کاظم ذوالاسوار و مصطفی جوان خوشدل بود. جوانی که درسخت‌ترین شرایط زمانی که دشمن تا دندان مسلح خلق همه راههای مسالمت‌آمیز و قابوسی مبارزه را مسدود کرده بود، زمانی که شب بستم تا درون قلبها نفوذ کرده بود و "تمکین" برومیدانه - ترس شیهه "مادس" بود و زمانی که رهبران قدیمی هر یک به نحوی سیاست "صبر و انتظار" پیش گرفته بودند، در دستی قرآن و در دیگر دست سلاح، نبردی را آغاز کردند که جرقه‌اش به خرمن خاموشی و رخوت خلق افتاد و شعله‌هایش تا چهارسوی این دشت گسترده گشت. نبردی عادلانه و منبعت از جهان‌بینی توحیدی، علی‌میهندوست درباره این نبرد و ضرورتش چنین گفت: "ما جنگ عادلانه آزادی‌بخش را تا زمانی که دشمن وجود دارد و تجاوزش از بین‌نرسته بیکاری عادلانه می‌دانیم: تا استثمار بطور کلی از بین برود".

آنها چه در میدان نبرد و چه به‌هنگام اسارت و در بیدادگاههای رژیم مزدور تجسم عینی سازش‌ناپذیری و اراده انقلابی خلق ایران بودند چنان که علی‌اصغر منتظر حقیقی پس از دریافت اسلحه‌ها و سارما می‌گفت: اکنون با آرامش خاطر بیشتری کار می‌کنم و شک ندارم که دشمن بدون برداشتن زخمهای متعدد بمن دست نخواهد یافت.

بی‌شک در آرزوهای عده‌ای معدود به حقانیت راهشان و آینده‌ای که ما امروز شاهد آن هستیم ایمان داشتند اما در چشم آنان پیروزی نزدیک بود، در چشم آنان شفق سرخ‌فام بود و آینده آن مستمعین آنچنانکه ناصر صادق در آخرین دفاع خود گفت "ای توده‌های خلق! اگر امروز فرزندان شما بدست دست‌نشانندگان امپریالسم و زیر رگبار گلوله‌ها جان می‌سپارند و با در زیر شلاقهای رژیم به فریاد درآمده‌اند، اگر شرایط موجود بسیار سخت و غم‌افزاست اما ما به شما نوید میدهم، ما به شما طلوع فجر را در شب تاریک‌بوده می‌دهیم، ما طلوع صبح را می‌بینیم، ما دماغه کشتی پیروزی را در افق اقیانوس توده‌ها می‌بینیم، ما پیروزی خلق را می‌بینیم، ما پیروزی توحید را می‌بینیم."

درد برون پاکشان

تعیین تکلیف مالکیت ملی بزرگ

با رعایت کامل معیارهای اسلامی

دولت اعلام کرد (اول اردیبهشت‌ماه) تکلیف مالکیت‌های بزرگ صنعتی و کشاورزی را، با رعایت کامل "معیارهای انقلاب اسلامی"، ظرف سه ماه تعیین خواهد کرد.

ضمن ابراز خرسندی از این تصمیم دولت، لازم دیدیم دو اصل خدشه‌ناپذیر اقتصاد اسلامی را که ناظر بر این نوع مسائل است، مطرح نماییم:

۱ - حاکمیت و مالکیت الله - آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن خداست (الحمد لله الذي له مافی السموات و مافی الارض) (ماخذ سوره سبا آیه ۱)

یعنی نفی هر نوع حاکمیت و مالکیت سازمانی، گروهی، فردی و یا دولتی بر انسان و بر طبیعت، بدین ترتیب در نظام توحیدی - تحقق و رشد نظام سرمایه‌داری بهیچ وجه مقدور نیست.

۲ - لیس انسان الا ما سعی - برای آسان جز حاصل تلاش و کوشش (کار) وی چیزی نیست. این اصل بیانگر حدود مالکیت آسان به مفهوم "امانت" و برای رفع نیاز می‌باشد که تنها از طریق کار و کوشش بدست می‌آید. به عبارت دیگر، مالکیت‌های صنعتی و کشاورزی در نظام توحیدی، از آن کسانی است که در امر تولید آن واحد صنعتی یا کشاورزی دخالت و شرکت دارند.

ما اعتقاد راسخ داریم "رعایت کامل معیارهای انقلاب اسلامی" در تعیین تکلیف مالکیت‌های بزرگ، تنها با اجرای دقیق و آگاهانه دو اصل فوق تحقق پذیر است. امیدواریم دولت بتواند با برخوردی قاطع و انقلابی، از سرمایه‌داران خلق بد کرده، به کمک توده‌های آگاه و با ایمان، و در سایه شور انقلابی کارگران و زحمتکشان، همه ذخیره‌های مادی و انسانی خلق را به کار اندازد و بحران اقتصادی را به‌طور صحیح مهار کند.

باپور ار خوانندگان عزیز دنباله مصاحبه با استاد محمد تقی شریعتی در شماره آینده منتشر خواهد شد.

همه باید نیروی خود را در اختیار انقلاب و رهبری متحد آن قرار دهند

بعلت اهمیت اعلامیه جنبش مسلمانان مبارز در رابطه با عیبت اعتراض آمیز حضرت آیت‌الله طالقانی که در تاریخ ۵۸/۱/۲۸ منتشر شده است، ما قسمتی از آنرا برای اطلاع خواهران و برادران در ذیل درج می‌نمایم.

برادران و خواهران

حوادث چند روز اخیر که به دنبال بازداشت چند ساعتی فرزندان مجاهد کبیر حضرت آیت‌الله طالقانی، و غیبت اعتراض آمیز ایشان، رخ داده است، اکنون ابعاد تازه‌ای می‌گیرد که برای انقلابیون آگاه و همه مبارزان صادق و راستین، نگران کننده است.

... بخوبی پیداست که عناصر وابسته بدشمن و فرصت‌طلبان از اوضاع بسرعت مشغول بهره‌برداری بنفع اهداف ضد مردمی خویش‌اند آنها با تکیه بر اعتراض بحای مجاهد کبیر آیت‌الله طالقانی، کل جنبش و رهبری آنرا مورد سؤال و استناد قرار داده سعی می‌کنند آنرا به تجربه و شکاف دچار کنند - دقت در موضع‌گیری گروهها و عناصر دست‌اندرکار حقیقت فوق را بخوبی اثبات می‌کند. چه کسانی از بی‌اعتبار شدن رهبری انقلاب سود می‌برند؟ چه کسانی از تشدید اختلالات و ایجاد درگیری و نزاع بین انقلابیون و بین رهبران انقلاب زمینه را برای رشد کدام جریان‌ها آماده می‌سازد؟ مگر نه این است که شکاف در رهبری انقلاب قدرت مقابله وصف یکپارچه ما را در برابر دشمن تضعیف می‌کند و این امر در شرایط حساس و آسیب پذیر کنونی، فاجعه‌است. فاجعه‌ای که سرآغاز آن بروز جنگهای داخلی و آغاز اغتشاشات و پایان آن تسلط امپریالسم و استبداد خویشوار بر ملت است. کودتای ۲۸ مرداد را بیاد آوریم که چگونه در حالیکه نیروهای ملی در غفلت و بی‌خبری بودند و تناقضات و اختلالات آنها را ضعیف و بهم مشغول داشته بود و دشمن را ضعیف و خرد پنداشتند و خطرا کوچک شمردند و آمد بسر ما آنچه نمی‌بایست می‌آمد. اگر جبران آن صربه ۲۵ سال طول کشید و هزاران قربانی و آسمه ضایعات و مصائب که هرگز قابل اداره‌گیری نیستند، مطلقاً "ابعاد ضایعاتی که در نتیجه تسلط احتمالی مجدد دشمن زخم‌خورده بر ما وارد خواهد شد، وحشتناک است. ما به همه مبارزان و انقلابیون صادق هشدار می‌دهیم و به کسانی که بداسته دامن به آتش می‌زنند که اگر گسترش یافت بیشتر از هر چیز آنرا و دستاوردهای انقلاب و خوشبختی‌های شهدای را به خاکستر تبدیل می‌کند.

عناصر فرصت‌طلب که سودشان در تجربه صفوف انقلابیون و رشد تناقضات و آغاز جنگهای داخلی است تا انقلاب اسلامی شکست بخورد، از روی خام‌خیالی تصور می‌کنند شکست انقلاب آغاز پیروزی آنهاست. این نیز از شک‌ظری و اندیشه‌های کودکانه و جریمیت اندیشه و نظریه آنها ناشی می‌شود. آنطور که شکست مصدق نه فقط پیروزی آنها نبود که بکلی نابودشان ساخت. باید بدانند که شکست انقلاب اسلامی حتی شانس فعالیت در یک شرایط آزاد را هم از آنها خواهد گرفت و آنها را با انقلاب بزر تر تیغ انتقام خونین خصم خواهد برد.

برادران و خواهران

روی سخن با شاست، انقلابی که با خون دهها هزار شهید و صدها هزار زخمی و با فداکاری و ایثار خلقی مبارز و از جان گذشته و محروم و مستضعف بارور شده است باید با جنگ و دندان و با تمام وجود حراست کنیم. ما برخورد‌های نسجیده با این حادثه را که سبب تشدید تناقضات و رشد آشوب و اغتشاش می‌شود محکوم می‌کنیم. هر موضع‌گیری که وحدت رهبری اصل انقلاب را خدشه‌دار کند خطرناک می‌شماریم.

مجاهد کبیر طالقانی در کنار قائد کبیر امام خمینی است. کوششهایی که از جانب فرصت‌طلبان و فرضین و عناصر ضد انقلاب برای جدا کردن آنها بعمل می‌آید و بعضی از روی احساس و ندانسته آنها را تأیید میکنند مستقیماً به زبان انقلاب است. همه باید نیروی خود را در اختیار انقلاب و رهبری متحد آن قرار دهند. جدا کردن رهبران از یکدیگر کار انقلابیون مشغول و آگاه نیست...

هفته‌نامه امت

شماره: ۲

چهارشنبه ۵ اردیبهشت ۵۸

زیر نظر: شورای نویسندگان امت

تلفن ۸۳۹۶۶۷ - شماره ۳۳۲ - تلفن ۸۳۹۶۶۷

چاپ شرکت انتشارت و مطبعی عام

درو در امام خمینی رهبر انقلابی توده‌های مستضعف ما

مواضع فکری سیاسی جنبش مسلمانان مبارز

بسم الله

مقدمه

ریشه های انقلاب اسلامی ایران

انقلاب اجتماعی به معنای دگرگون شدن همه نهادها و تغییر بنیادین یک جامعه و برقراری اساس و مناسبات تازه در تمامی زمینه های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است. انقلاب هرگز نمی تواند به تغییر روشها که هدف اصلاحات اجتماعی است اکتفا کند. به عنوان نمونه در جامعه انقلابی توحیدی بجای پول و قدرت که زیرینا و معیار ارزشهای اجتماعی در جوامع طاغوتی است، کار و تقوی مسافر قرار میگیرد. انقلاب به عنوان یک پدیده دائمی، تحول تکاملی انسان و جامعه انسانی بسوی الله را میسر میسازد و هیچ نظام پویای اجتماعی از دستخوش تأثیر آن مصون و در امان نیست.

مصدق کامل چنین اندیشه های سخنان پیروان امام علی (ع) است که هنگام بدست گرفتن رهام امر امت در مدینه فرمود: "هو الذی یحتمل الحق لتبلیل لبیل" و لغز بلن غریله و لتساطن سوط القدر حتی یعود اسفلکم اعلکم و اعلکم اسفلکم.

"بغضائی که محمد را بحق مبعوث کرد درهم آمیخته شود و غریب گردید و زیر و رو شود همانند برهم زدن گفتار در دیگ طعام، تا آنکه پست ترین شما جای بلندترین شما و بلندترین شما جای پست ترین را بگیرند."

جنبش های رهایی بخش مردم ایران بعد از طی شیب و فرازهای بسیار سرانجام در پانزده سال اخیر به یک مرحله انقلابی وارد شد. ظلم و ستم استبداد و سلطه استعماری بیگانه و غارت کشور و استثمار زحمتکش همراه با اختناق برحمانه مردم، تضاد بین خلق و رژیم طاغوتی حاکم را به اوج رسانید. چنانکه مشیت الهی ایجاب می کند اولین شرط اساسی برای بروز دگرگونی و انقلاب در جامعه ما فراهم گردید. بمصدق آیه "و ما کما مهلکی القرای الا اولها هلکها ظالمون" قصص ۵۹.

"ما جوامع را بی آنکه اهل آن ستمگر باشند نابود نمی سازیم." ظلم آنچنان همگرا را فرا گرفت که چاره آن جز بوسيله نابودی کامل رژیم و سران جبار و جنایتکار آن میسر نبود. اما باز هم به اقتضای سنت الهی در تاریخ رواج ظلم به تنهایی نمی توانست عامل بروز یک انقلاب گردد. زیرا با توجه به این حقیقت که تازیانه عذاب الهی و شلاق مرگ بر نظامات ستمگر و حامیان آنها در این دنیا به دست مردم فرود می آید "فالتوهم بعد بهم الله بآیدیکم و یخزم و ینصرکم علیهم و یسف صدور قوم مؤمنین." توبه ۱۴.

"با آنها بجنگید خدا آنها را بدستهای شما مجازات می کند و عوارشان می کند و شما را علیه آنها باری می دهد. و قلوب مؤمنان را آرامش می بخشد."

لازم بود ابتدا موجبات قیام مردم فراهم آید. برای آنکه مردم علیه نظامات ستمگر قیام کنند و به مصداق آیه "بل نقذف بالحق علی الباطل فیدغمه" فاذا هو ذاق.

حق را بر باطل می گویم تا نابود شود پس آنگاه باطل نابود شدنی است. دشمن خود را بشنلند و ملل ظلم و فساد و انحراف و مرگ را دریابند و هم به مسئولیت و توانائی خود برای مبارزه با باطل مؤمن گردند. لازم است صفوف حق از باطل جدا شود و مردم ایمان آورند بد این که بنا بر اراده خدا باطل هر قدر نیرومند باشد سرانجام محکوم و مغلوب حق است. باید پرده ریا و تزویر از چهره عوامل ظلم و فساد دشمنان حق برداشته شود و تار و پود او هام و غرافه ها و باورهای غلط و اندیشه های شرک که ذهن و اندیشه مردم را اسیر و در زنجیر کرده است از هم بهاشد و مردم با حقایق آشنا شوند. آنگاه که به نیروی خود واقف شدند و برسالت خویش ایمان آوردند و راه خود را بسوی حق و آزادی و عدالت شناختند با غیبتی عظیم و بورشی ناگهانی دشمن را از پای درآوردند و نظام شرک را در یک برهه کوتاه از زمان فرو ریختند و نابود سازند.

مسئولیت آگاهی دادن و انداز و هدایت و رهبری مردم (باس) را در طول تاریخ بذیران بر عهده دارید و تا آنها بوظیفه خود عمل نکنند و نبوده را روشنائی و بیداری ببخشند و متحد و بسیج نکنند. انقلاب رخ نمی دهد.

"ما اهلکنا من فربه الا لهما مذرون" شعرا / ۲۸، "جامعای را نابود ساختیم مگر آنکه در میان آنها بذیران قیام کردند." ضرورت قیام و تلاش بذیران که پیشروان فکری مبارزه هستند از آنجاست که برطبق سنت دیگر خداوند در تاریخ "انقلاب بدشال آگاه شدن توده وقوع پیدا می کند"

"دلک ان لم یکن یک مهلک الفری بظلم و اهلها غافلون" "به این دلیل که پروردگارت جامعه را که مردمش در غفلت و ناآگاهی بسر میبرند نابود نمی سازد."

انقلاب ایران همانند دیگر انقلابات تاریخ برطبق سنتهای خداوند تکوین یافت. رشد کرد و به پیروزی رسید. همراه با تشدید ظلم و فساد و رواج فرهنگ شرک، کار بذیران آغاز گردید. در دهه های چهل و پنجاه هجری شمسی سه جریان در بیداری و بسیج و سرانجام قیام مردم نقش اساسی داشتند.

اول

جریان فکری - سیاسی که در نتیجه ایستادگی و مبارزه مرجعیت تازه مذهبی و روحانیون مبارز و مترقی برهبری امام خمینی ظهور کرد و گسترش یافت. قیام و مبارزه امام وقتی آغاز شد که مبارزه سیاسی آزادخواهان به بن بست رسیده بود و پیشروان مبارزه و احزاب صحنه را یکی پس از دیگری ترک کرده بودند. مجاهدتها و روشنگریهای امام و مقاومتهای متقابل رژیم منجر به قیام پانزده خرداد و سرکوبی برحمانه و کشتار وسیع هزاران نفر از مردم مبارز و از جان گذشته ما در تهران و شهرستانها گردید. امام خمینی از ایران تبعید شد. اما برچم مقاومت و بیگاری را زمین نهداد و در نقش مرجع مذهبی بعنوان تجسم مقاومت و قهر انقلابی خلق با ایستادگی بی نظیری همچنان برهبری سیاسی مردم پرداخت و باروشنگریها و افشاگریها و هدایت های آتشی بپذیر خود کوره مبارزه را روشن نگاه داشت و یک لحظه از دمیدن در آن باز نایستاد تا سرانجام آنرا به پیروزی رهنمون شد.

دوم

وقتی بعد از سرکوبی قیام تاریخی ۱۵ خرداد مبارزه سیاسی به بن بست رسید و رژیم آخرین آثار آزادی و حاکمیت قانون را از بین برد و کمترین محالی برای مبارزه سیاسی و مسالمت آمیز و قانونی باقی نگذاشت. هنگامی که جریان های فکری و سیاسی موجود در صحنه منجر خود را از رهبری مبارزه و گشودن راه حل مسائل سیاسی و انقلابی ایران ثابت کردند. گروهی از جوانان مبارز و پیششار و مجاهد با طرح و اقدام به مبارزه مسلحانه سد سکوت و بن بست سیاسی حاکم را شکستند و با فداکاری و تحمل شکنجه و استقبال از مرگ و شهادت، افسانه ضربه پذیری رژیم را باطل کردند و روح امید و شهادت و مبارزه جوشی و مقاومت در برابر دشمن را در دل های مردم دمیدند. جهاد مسلحانه بعنوان راه اصلی مبارزه با رژیمی که کمترین حتی برای مردم قائل نیست و به عنوان شیوه برخورد نهائی حق و باطل و به ویژه تکیه های که مجاهدین بر جهان بینی توحیدی و اصول فکری و اجتماعی اسلام داشتند. جوانان مسلمان و متعهد را بسوی خود جلب کرد و عامل مؤثری شد در رشد زمینه های انقلاب. هیچکس نمی تواند و نباید که ارزش آن فداکاریها و آن جهاد مسلحانه را در تکوین زمینه های ذهنی انقلاب اسلامی ایران نادیده بگیرد.

سوم

انقلاب فرهنگی که از سالها قبل توسط متفکران مسلمان آغاز شده بود و در این مرحله در نتیجه موضع گیری انقلابی، مرجعیت مذهبی امام خمینی و تلاشهای روشنفکرانه روحانیون مترقی وارد مرحله تازه ای میشد با کار روشنفکران مسلمان و مجاهد ما در زمینه شناساندن جهان بینی توحیدی و مکتب اصیل اسلام به نسل جوان، عمق و ابعاد تازه ای یافت. جدا کردن بیش و رفتار اسلامی درست از بیش و رفتار

اسلامی مسح شده همانگونه که در رفتار و عمل رهبر و مرجع مجاهد و مقاومت و بیگاری مسلمین مذهبی مترقی و مبارز و مجاهدین مسلمان ما انعکاس یافت در نوشته ها و گفتار علما و متفکران پیشرو در معرض دید و فضاوت توده، بخصوص نسل جوان قرار گرفت و یک غلبان و تحول فکری و احساسی پدید آورد. احساس و بیش توده بسبب به مسئولیتهای اساسی و اسلامی دگرگون گشت و جوانان روشنفکر ما به بیش تازه ای از اسلام و مکتب توحید دست یافتند و در پرتو این بیش تازه شخصیت و تولد جدیدی پیدا کردند. پیشگام این تحول و انقلاب فکری در سالهای آخر دهه چهل و آغاز دهه پنجاه علم و متفکر مجاهد برادر دکتر قلی شریعتی بود. وی با شمشیر قلم و زبان نیز و اندیشه برنده و نافذ خویش پرده تزویر از چهره فرهنگ ترک پس زد و پوستین وارونه شده اسلام را بصورت اصیل خود بازگردانید. چهره های تابناک و انسانی فهروانان و پیشوایان مذهبی را از گرد و غبار مسخ و دگرگونی زدود و به نسل ما فرصت داد تا بی مانع و ردای به گوهر پاک توحید و خویش اصیل خویش باز گردند. تلاش شریعتی و انقلاب فرهنگی را به اوج رسانید. در نتیجه این روشنگریها زمینه ذهنی انقلاب اجتماعی ما بر پایه جهان بینی توحیدی و مکتب اسلام فراهم گردید. مجموعه این عوامل تضادهای عینی، سیاسی و اقتصادی را در قالب تعالیم اسلامی ذهنیت بخشید و راه حل آنها را بر پایه مسئولیتهای اسلامی هر مسلمان، بصورت نفی کامل رژیم سلطنتی و نظام طاغوتی و استقرار کامل نظام اسلامی فرا راه مبارزان خلق ما قرار داد.

ویژگیهای انقلاب ایران

هر انقلابی در عین حال که تابع سنتها و قوانین عام است که نمونه آن در مقدمه آمد دارای ویژگیهایی است که از شرایط خاص اجتماعی و فرهنگی آن جامعه ناشی میشود چند ویژگی عمده انقلاب ایران که اهمیت اساسی دارند عبارتند از:

اول - مبانی فکری انقلاب

پایه فکری انقلاب، جهان بینی توحیدی و نظام اسلامی است که به خلق مستعصف ایران در مبارزه علیه رژیم وحدت بخشید که به آنها نیروی ایمان و انگیزه مقاومت و ثوق جهاد و شهادت داد که با نفی کامل همه مظاهر رژیم (سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی) ماهیتی انقلابی به جنبش بخشید که نسل جوان و پیشرو ما را با یک ایدئولوژی انقلابی در برابر رژیم مسلح کرد. سرانجام طرحی برای استقرار یک نظام نوین در اختیار گذاشت.

دوم - کیفیت و مشخصات رهبری

اقدام رهبری مذهبی و سیاسی (که ناشی از جدا نبودن دین از زندگی در بیش اسلامی است) در یک مرکزیت و اینکه امام خمینی با تقوی، ایمان، صداقت و زهد انقلابی خویش و همچنین مقاومت، ستیزه جویی، سازش ناپذیری و درایت و خردمندی بصورت مظهر قهر انقلابی خلق علیه رژیم و پیشوا و مرجع واقعی امت در رأس جنبش قرار گرفت، عامل بزرگی شد در بسیج مردم و اتحاد و همبستگی آنها علیه دشمن. این کیفیت رهبری به تنهایی جبران ضعف سازمانی و تشکیلاتی جنبش را در حرکت آوردن توده نمود. بلکه مبارزه را انگیزه های قوی بخشید. بطوریکه مبارزه و جانبازی و فداکاری برای مردم یک ضرورت نبود که یک وظیفه مذهبی و رسالت انسانی و راهی برای رسیدن به رستگاری و وصول به مقام والای شهادت به شمار می رفت.

سوم - وضعیت نیروی پیششار جنبش

استقرار رژیم پلیسی و سالها اختناق و سرکوبی فرصت سدادا تشکیلات و سازدانه های حزبی اصیل و مردمی بشکل مؤثر و با دوامی در ایران پا گیرند. این شرایط بویژه بعد از ۱۵ خرداد ۴۲ بطور جدی تری مانع از رشد و توسعه تشکیلات پیششار و مردمی گردید. مبارزان دلیر از جان گذشته جنبش در سخت ترین شرایط پلیسی دور از چشمهای مأموران دستگاههای جاسوسی دشمن کار میکردند در حالیکه خطر بازداشت و شکنجه و قتل و اعدام سایه به سایه آنها حرکت میکرد.

هر چه مستحکم تر باد وحدت خلقهای امت اسلامی ایران

به طرف جامعه توحیدی بدون تردید خطراتی جدی دربردارد. صورت تداوم خلافت انقلابی در فرد فرد مردم ایجاد می‌کند. کار تصحیه دستگاههای احرائی از عناصر ناپاک و تغییر مناسبات استبدادی و غیر اسلامی بی‌وقفه ادامه یابد و مردم بطور وسیعی در جریان پیشرفت کارها و بحث در باره مسائل جاری انقلاب و طرحهای قانون اساسی و احزاب آرمایش بعضی پهنیهای آن، شرکت داده شوند، تا رفته رفته پایه‌های بنای فرهنگ انقلاب اسلامی بی‌ریزی شود و هرگز فراموش نکنیم که هدف عمده ما استقرار نظام و ارزشهای توحیدی اسلام در شخصیت افراد و در نظام اجتماعی است. لذا هیچ فرصتی را برای ایجاد این معیشت از طریق مشارکت دادن مردم در تصمیم‌گیریها و اقدامات اساسی نباید از دست داد.

بکمک این اقدامات است که شور و هیاهوی انقلابی بوده کماکان در سطح بسیار بالایی نگاهداشته میشود. فروکش کردن آگاهی و شور انقلابی خلق - حیثیت را از بزرگترین عامل پیش‌برنده‌اش محروم میسازد.

موضع مادر برابری انقلاب

جنبه، ضدانقلاب مشکل است از، مردوران و عوامل رژیم سابق، امپریالیسم آمریکا و وابستگان به آن، ارتجاع و فرصت‌طلبان که در مجموع در هدایت با انقلاب مانع مشترک دارند و در این راه تلاش می‌کنند.

در سرکوبی مردوران و عوامل رژیم، یاسداران و دادگاههای انقلابی تلاش گران‌فدري انجام داده‌اند، بازداشت و محاربات حبائیکاران و خائنین و مردوران رژیم سابق با موفقیت پیش می‌رود. لازم به یادآوری است که هنوز هم بزرگترین و فوری‌ترین خطری که انقلاب ما را تهدید می‌کند از جانب آمریکا و مردوران استعمار است که با انواع توطئه‌چینها و دامن زدن به آشوبها و اختلافات و جنگهای داخلی سعی دارد انقلاب ما را از درون متلاشی سازد. و ضربه سختی را که انقلاب ایران بر موانع حیاتی آن وارد ساخته است، بحوی حیران سازد. توطئه‌های جدید کارتر در خاورمیانه و سازش حبائیکاران ساده‌ات با اسرائیل جزئی از یک توطئه آمریکائی علیه خلق فلسطین و انقلاب ایران است. با نفی را که استعمار، یگانه در معروف ساختن بهشت مشروطه‌خواهی و شکست بهشت ملی ایران باری کرد فراموش نمی‌کنیم. استعمار توسط عوامل خود و بکمک طرحهای پیچیده‌ای میکوشد زمام انقلاب را از دست مردم و رهبری اصیل آن خارج سازد و نیروهای ارتجاعی و عوامل دست‌نشانده خود را بر آن تسلط سازد. دشمن میکوشد با ضربه زدن بر وحدت رهبری، انقلاب را از مهمترین پایه حیاتی آن محروم سازد.

آنها می‌دانند که در شرایط حاضر اگر امام خمینی نباشد یا رهبری بی‌اعتبار گردد تشتت و نفاق و چنددستگی به آسانی زمینه را برای تسلط ارتجاع و با عناصر فرصت‌طلب مساعد می‌نماید.

آمریکا وقتی نتوانست ارتش را بیکارچه در مقابل انقلاب وادارد، سعی کرد نفوذ و تسلط خود را در آن حفظ کند و آنرا حتی‌المقدور دست‌نخورده نگاه دارد تا در آینده به عنوان پایگاهی برای تسلط بر انقلاب از آن سود جوید. تصفیه ارتش از عناصر مزدور و نامطمئن و تغییر مناسبات و روابط درونی و بیرونی آن چنانکه بسیار کم پیشرفت کرده است. توطئه امپریالیسم را خفتی و نقش بر آب خواهد ساخت. ما در بنیانه اخیر، موضع خود را نسبت به ارتش صریحاً اعلام کرده‌ایم. تبدیل ارتش بیک تیروی در خدمت انقلاب با تغییر سریع مناسبات استبدادی و استعماری حاکم بر آن و هم‌چنین ادامه تصفیه از عناصر نامطمئن و سیاسی کردن هرچه وسیعتر و عمیق‌تر آن امکان‌پذیر است. در آنصورت این نیرو قادر خواهد بود از انقلاب در برابر توطئه‌های ضدانقلاب حمایت نماید.

امپریالیسم به سرکردگی آمریکا با دامن زدن به تناقضات و اختلافات قومی و مذهبی و مسلکی سعی در تضعیف انقلاب و تجربه کشور دارد. آنها نه‌فقط به مزدوران ساواک و جاسوسان سیا و عوامل فرصت‌طلب چشم امید دوخته‌اند بلکه روی قدرتهای ارتجاعی در داخل کشور و در منطقه هم حساب می‌کنند. برخورد قاطع و انقلابی با خواستههای برحق همه اقوام مختلف و شرکت دادن دادن همه قشرهای خلقی‌های ایران در تصمیم‌گیری و تعیین سرنوشت کشور در چارچوب نظام اسلامی و با حفظ وحدت رهبری و همراه با آن افشاکری وسیع در باره توطئه‌های بیگانه و سوءاستفاده عناصر فرصت‌طلب به مصداق آیه "ان کید الشیطان کان ضعیفاً" جلوی اجرای نقشه‌های ضدانقلابی امپریالیسم را خواهد گرفت. آمریکا و متحدین استعمارگرش تسلط کامل بر اقتصاد و فرهنگ و سیاست ما بدست آورده بودند.

صحنه ظهور کند و در نتیجه انقلاب از باری مؤثر بسیاری از فرزندان بی‌نام و نشان خود محروم است.

فرصت نداد تا تشکیلات اصیل بوجود آید و رشد کند و همه مبارزان اصیل و مسلمانی را در صفوف خود جای دهد در نتیجه مبارزهای شناخته شده و مورد قبول عام برای ارزیابی صلاحیت افراد و میزان صداقت و امالشان در اختیار مردم نیست و از این روزمیه برای رشد و نمو شخصیت‌های فرصت‌طلب، ریاکار و متظاهر، منافق و انقلابی مساعد است.

موضع جنبش در برابر دولت موقت، انقلاب

با توجه به ویژگی انقلاب و چگونگی پیروزی آن لازم بود بلافاصله بعد از پیروزی یک شورای رهبری انقلاب به انتخاب امام از عناصری که دارای پیش‌انقلابی و ایمان و آگاهی اسلامی و تجربه مبارزه و کار با مردم دارند، مسئولیت تصمیم‌گیری را زیر نظارت مستقیم ایشان بدست گیرد و با قاطعیت با مسائل گوناگون انقلاب برخورد کند و دولت موقت مجری فرامین و تصمیمات شورای رهبری انقلاب باشد.

یک شورای واقعی انقلابی می‌توانست نه‌فقط کار انتقال قدرت از رژیم سابق بلکه انجام تغییرات اساسی و اولیه در نهادها و مناسبات نظام پیشین را هم بر عهده گیرد و علاوه بر مبارزه با ضدانقلاب و سرکوبی کامل آن و تصفیه ارتش و سازمانهای اداری پایه‌های اساسی نظام اسلامی را بنیان نهد. شورای رهبری انقلاب برپاست امام می‌توانست در نقش مجلس نمایندگان خلق تصمیمات قانونی به منظور تغییر زیربنای سیاسی - اقتصادی و فرهنگی جامعه اتخاذ کند و چهارچوب‌های پیشین را درهم بشکند و دشمن را از پایگاههای خود در ساخت سیاسی - اداری - اقتصادی و فرهنگی جامعه محروم نماید و با ابتکار از تشکیل شتاب‌برده مجلس نمایندگان بی‌نیاز گردد.

در شرایطی که هنوز مناسبات رژیم طاغوتی پا برجا است در شرایطی که هنوز بسیاری از مردم فرصت آگاه شدن بر عیارهای تشخیص و انتخاب نمایندگان واقعی خود را بدست نیاورده‌اند و اکثریت خلق از یک شکل اصیل حزبی محرومند و هنوز سربازان و افراد ارتش و بسیاری کارمندان دولتی و قشرهای وسیعی از دهقانان به اندازه کافی با ارزشهای انقلاب آشنا نشده‌اند، و در حالیکه هنوز عناصر ضدانقلاب و مزدوران رژیم سابق، امپریالیسم، ارتجاع و فرصت‌طلبان بهشت فعالند انتخاب نمایندگان واقعی مردم که مظهر و نماینده راستین انقلاب اسلامی باشند، دشوار و تقریباً غیرممکن است. تحقق این منظور احتیاج به فرصت دارد که ضمن آن انقلاب فرهنگی ادامه و گسترش باید توده‌ها در تشکیلات اصیل و انقلابی سازمان یابند و با موازین فکری نظام اسلامی آشنا گردند و در شوراهای اسلامی که در تمامی سطوح تشکیل میشود به شور و تصمیم‌گیری بپردازند و از این راه تدریجاً قدرت و حاکمیت خود را بر سرنوشت کشور اعمال نمایند. تنها پس از این نجر به ضروری و سازنده است که تشکیل مجلسی از نمایندگان واقعی ملت ممکن میگردد و در این فاصله مراجعه به آراء عمومی برای تصویب نظام جمهوری اسلامی چنانکه انجام شد - مطلوب می‌باشد.

هم‌چنین قانون اساسی باید با فرصت کافی در معرض قضاوت عموم و بحث و شور در شوراهای اسلامی خلق گذاشته شود و حتی بعضی بخشهای آن در عمل تجربه و آزمایش شده و سپس برای تصویب از جانب مردم یا مجلس مؤسسان آماده گردد.

اکنون چنانکه از آثار و ظواهر امر پیداست ما از یک شورای انقلابی و فعال و پیشرو که نقش رهبری و تصمیم‌گیری خود را با قدرت و قاطعیت اجرا کند، محروم هستیم. در حال حاضر وظایف دولت موقت به انتقال قدرت از رژیم سابق و استقرار قدرت انقلاب و سرکوبی ضد انقلاب محدود شده است. گرچه بدلائلی که گذشت این دولت دارای خصلت‌های انقلابی نبوده، از انسجام لازم برخوردار نیست. اما در برابر وظایف حساسی که بر عهده دارد باید در برابر ضد انقلاب مورد حمایت قرار گیرد. ما ضمن حفظ آزادی عمل خود در بیان ضعفها و نارسائی‌ها و ارائه طریق هر اقدامی که دولت را در انجام وظائفش در برابر ضد انقلاب ضعیف کند محکوم می‌کنیم. در عین حال معتقد نیستیم که تا انتقال قدرت بیک دولت دائمی، باید از انجام هرگونه اقدام و تغییر انقلابی برهنیز کرد برعکس فکر می‌کنیم انجام بعضی تغییرات بنیادی که در این مرحله هم مقدور است و هم دشمن را از مواضع و پایگاههای خود محروم میکند و مردم را در پیوند عمیق‌تری با رهبری انقلاب قرار میدهد ضروری می‌باشد. بعلاوه تأخیر در انجام تغییرات انقلابی نه تنها روحیه گذشت و ایثار بلکه هیجان خدمت و سازندگی را که در جریان انقلاب رشد کرده از قشرهای مستمیده مردم بازمی‌ستاند. یکی از اهداف اصلی انقلاب تغییر مبانی ارزشی خلق مسلمان و حرکت مداوم و خلاق جامعه فعلی بطرف جامعه توحیدی است. از این‌رو توقف یا کندی در این حرکت زبان‌بخش بوده و کاهش شتاب یا سرعت حرکت

دهها سازمان و گروه مبارز کشف و باهود شدند و صدها مبارز رزمده در شکنجه‌گاهها و پای چوبه‌دار یا در معابر و حبائیاها به سیادت رسیدند. تحت این شرایط رشد کمی و حتی کیفی سازمانهای پیشتاز با محدودیت همراه بود. روشنفکران مسلمان و توده آگاه نتوانستند درون سازمانهای خود متشکل شوند. در نتیجه حیثیت در داخل از یک رهبری تشکیلاتی گسترده و سازمان یافته محروم ماند از این رو در شرایط سخت اجتماعی با وجود آنکه توده مردم قهرانقلابی خود را حفظ و با رژیم از در آشتی دریافته و حمایت خود را از مبارزان پیشتاز خود اعلام نمودند، اما نتوانستند عملاً نقش مؤثری در مبارزه بر عهده گیرند. لذا مبارزان پیشرو در آن سالهای سخت در میدان جنگ با دشمن مردم را نه در کنار که در پشت سر داشتند. در این حال عاملی که مردم را بهم پیوند میداد ایمان مشترک مذهبی و رهبری واحدشان بود. با تشدید فشار اقتصادی - سیاسی بر مردم و ادامه کشتار فرزندان خلق حالت انجماری جامعه افزایش یافت.

حفظ و گسترش رابطه ذهنی بین مردم و رهبری در خارج از کشور مردم را در حالت هشجاری و آمادگی نگاه میداشت و انتظار آناترا برای آثار مبارزه تیزتر میکرد. حرانجام وقتی زیر فشار سنگین و توانفرسای قهر توده آثار اولین شکاف و تزلزل در رژیم مشهود گردید دریای عظیم خشم و مبارزه‌جویی که در پشت آن سد عظیم انتظار رهایی می‌کشید از شکافها برآه افتاد.

هدف مشترک مذهبی مردم از یکسو و اعتماد مشترک و عریق آنها به رهبری واحد و بلامناراع امام خمینی از سوی دیگر سبب وحدت و حرکت دسته‌جمعی مردم و آغاز مرحله جدید از جنبش گردید در حالیکه سازمانهای پیشتاز، زیر ضربات سخت رژیم و نفاق افکنهای فرصت - طلبان جان سختی میکردند خلق مسلمان بر رهبری امام مجاهد خود با کوله‌باری از تجربیات ۱۵ سال مقاومت و مبارزه و شهادت فرزندان قهرمان خویش و آگاهی و هشجاری، تهاجم خود را علیه رژیم آغاز کرد. از این پس خلق با همان نور نامرئی اتحاد در حالیکه امام بکقدم پیشاپیش آن حرکت میکرد پیشگام مبارزه شد و این موقعیت را تا پیروزی انقلاب همچنان حفظ کرد. اکنون توده محروم و خلق مستضعف است که صف مبارزه با دشمن را تشکیل میدهد و مقاومت و فداکاری و جانبازی آنهاست که توطئه‌ها، طرحهای فریبکارانه آشتی را یکی پس از دیگری خنثی میکند و راه هرگونه سازش با دشمن را مسدود مینماید. مردمند که از مبارزه دست نمیکشد با اعتصاب با تظاهرات و با شهادت قدرت خصم را متزلزل و در صفوف آن شکاف میاندازند. مردم گوش بفرمان رهبر مذهبی - سیاسی خویش همه، مبادلات و محاسبات دشمن را در - هم میریزند، توده‌های چندمیایونی خیابانها را اشغال میکنند و رژیم از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و سیاسی فلج میشود و اکنون نوبت آخرین پایگاه او یعنی ارتش است که بفرمان امام و تحت تأثیر مقاومت خلق شکاف بر میدارد و دست به‌شورش میزند و ظرف مدت کوتاهی او را وادار به تسلیم و قبول شکست میکند.

نقاط ضعف و قوت انقلاب

جنبش با این ویژگیها، سریع و پیش از موقع به پیروزی میرسد در حالیکه از یک قدرت تشکیلاتی پیشتاز در داخل کشور محروم است. از همین رو قادر نیست به آسانی خلاف قدرت را با عناصر انقلابی و ورزیده برکنند ناچار عناصر آزادیخواه که فاقد تجربه و پیش‌انقلابی هستند بیشتر مراکز قدرت و تصمیم‌گیری را اشغال میکنند. همین ضعف پیشتاز سازمان یافته مانع از آن میشود که کار تصفیه عناصر رژیم پیشین و درهم کوبیدن ضدانقلاب به آسانی و سرعت لازم پیشرفت کند. مسئولین امور از انسجام لازم برخوردار نیستند و تناقضات موجود تأثیری منفی بر پیشرفت انقلاب باقی میگذارد. در عوض انقلاب از دو عامل بر قدرت و اساسی یعنی رهبری امام و نیروی مردم بهره‌مند است بطوریکه فقط با تکیه به این دو عامل میتوان بر ضعفها و دشواریهای موجود غلبه کرد. تقوی و صداقت و پیش‌انقلابی امام و اعتماد عمیق و علاقه شدیدی وی به توده و عشق پرشورش به اسلام همراه با خصلت‌های مردمی و دفاع هیشگی از مستضعفان یک عامل نیرومند در جهت ادامه حرکت انقلابی و بازدارنده در برابر حرکت‌های ارتجاعی است. پیروزی زور در سبب شد بسیاری عناصر ضدانقلاب در صحنه باقی بمانند و یا در صفوف مبارزان نفوذ کنند سبب شد بسیاری نهادها دست نخورده بمانند و در راه پیشرفت انقلاب مانع و دشواری بوجود آورند. سبب شد نیروهای ارتجاعی و فرصت‌طلبان میدان فعالیت مساعدی بدست آورند، سبب شد تغییرات اساسی و انقلابی در خصلت‌ها و شخصیت همه مبارزان رخ ندهد و بسیاری از قشرهای مردم با همان انگیزه‌ها و علائق سابق در برابر انقلاب قرار گیرند. پیروزی سریع فرصت نداد تا نیروهای اصیل و انقلابی که در داخل کشور و در زیر ضربات پلیس در حال اختناق بسر میبردند در

در جمهوری اسلامی ظلم نیست، فقیر و غنی وجود ندارد،

با توجه به اصل فوق یعنی قبول و احترام به ویژگیهای اقوام و ملیتهای امت اسلام و اصل اعطای حق تصمیم گیری در چارچوب اصول اساسی و مصالح مشترک امت، هر قوم و ملت و هر ایالتی بطور کلی میتواند با حفظ ویژگیهای ملی و قومی و فرهنگی و مقتضیات محلی تصمیماتی که معایر یا قوانین اساسی و اصول مشترک نبوده و با مصالح امت واحد اسلامی ایران در تضاد نباشد اتخاذ نماید و حق حاکمیت خود را اعمال کند.

اصول مبنا در برخورد با مسئله خودمختاری و حق حاکمیت اقوام و ملیتها بقرار میبرند.

اول، تصمیم گیری در چارچوب قوانین اساسی مشترک که اراده و حاکمیت الله ناشی میشود.

دوم، رعایت و احترام به ویژگیهای قومی و فرهنگی و حق تصمیم گیری برای هر قوم و ملت و ایالتی بر مبنای مقتضیات محلی و شرایطی که با اصول اساسی مشترک و با وحدت امت واحد اسلامی ایران مطابقت نداشته باشد.

سوم، قبول حق تصمیم گیری از جانب مردم بر اساس اصل امامت و وراثت مستمعان.

چهارم، رعایت مصالح و منافع مشترک امت واحد اسلامی ایران و وابستگی متقابل سرشت همه اقوام و ملیتهای ایرانی از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی و سیاسی و دفاعی، بر این اساس ایالات و اقوام و ملیتها در عین حال که حق تصمیم گیری در امور داخلی دارند لازم است از یک سیاست خارجی و دفاعی واحد و خط مشی اقتصادی - اجتماعی مشترک پیروی کنند و تابع ضوابط و معیارهای مشترک فرهنگی اسلامی باشند.

استثمار و سرمایه داری وابسته

اصول اقتصاد توحیدی اسلام بطور قاطع و صریحی با هر نوع مالکیت انحصاری بر منابع تولید و ثروتهای طبیعی مخالفت دارد و کار خلاق و شت را مبنای استفاده از حقی میداند که عموم مردم در نعمتهای خدادادی زمین دارند. سهم هرکس در نعمتهای جهان محدود به مقدار است که با کار خویش بدست میآورد و بدان نیازمند است. احتکار و تکثیر و اسراف و تبذیر و کثرت مردود است و ربا که بر پایه استثمار و بهره کشی از کار دیگران قرار دارد و برای پول و سرمایه و ابزار کار سهمی اضافه بر ارزش واقعی و ثابت آن در محصول قابل است قویاً تحریم شده است. اسلام در عین حال مانع خلافت فردی نشده است و آنرا در چارچوب ضوابط تعیین شده تشویق میکند بنا به آیه "یسئلونک ماذا یفلحون، قل الفلح" اصل بر این است که هر کس به میزان احتیاج از نتیجه کار خود بهره مند شود و مازاد بر آن را در راه مصالح و نیازمندیهای جامعه صرف کند. اسلام در این زمینه از کاربرد زور خودداری میکند. زیرا تکامل شخصیت فرد و رسیدن به تقوی و نزدیک شدن به خدا منوط به انتخاب آزاد فرد در موقعیتهایست که پیش میآید. در همان حال حفظ مصالح جامعه و ضرورت رفع نیازمندیهای اساسی همه افراد تا آنجا اهمیت دارد که حکومت اسلامی میتواند در مواقع ضروری مازاد بر احتیاج را در اختیار گیرد.

استقلال و رشد اقتصادی

آزاد شدن از وابستگی اقتصادی به امپریالیسم و سرمایه داری جهانی، مستلزم خلع ید از سرمایه داری وابسته داخلی و احیای اقتصاد اصول ملی در زمینه کشاورزی و صنعت است. احیای کشاورزی و دامپروری برای رسیدن به خودکفایی از اولویت خاصی بهره مند است. در این رابطه انحلال و مصادره شرکت های استعماری در صنعت و تجارت و کشاورزی و همچنین بانکهای خصوصی و لئو مناسبات ربوی در بانکداری و مالیات باید در دستور کار دولت قرار گیرد. در زمینه صنایع، پی ریزی بنیادی یک صنعت و تکنولوژی اصولی که بر پایه منابع و قدرت فنی و انسانی داخلی استوار باشد و ما را از وابستگی به اقتصاد مسلط بیگانه آزاد کند اهمیت اساسی دارد.

در پیشبرد این هدف باید این اصل راهنمای برنامه ریزی صنعتی و تجاری ما باشد که جز در موارد ضروری تنها کالا و محصولی را مصرف کنیم که خود میسازیم. در برنامه ریزی رشد و توسعه اقتصادی بجای وارد شدن در میدان رقابت آزاد سرمایه داری که ما را به جرگه ممالک سرمایه دار جهان غوار یا سوسیالیستهای توسعه طلب میاندازد، نتیجه جدی آن با وابستگی و تحت سلطه بودن است یا سلطه جویی. تأمین

درآمدها علیه انقلاب دست به نوطه چینی بزنند، همانند ضد انقلاب با آنها مقابله خواهد شد. از طرف دیگر ارتجاع و مردوران استثمار مایلند که انقلاب را وارد میدان مبارزه با فرصت طلبان کرده، در آن جبهه مشغول دارند. زیرا در این صورت میتواند مواضع پنهین خود را حفظ کرده، منافع و موقعیت ناروای گذشته را از خطر نابودی نجات دهد. و حتی با پیشقدمی در این جبهه که خود به گشودن آن کمک کرده اند رهبری انقلاب را بدست گیرند و انقلابیون اصل را طرد کنند و به آرزوی خود که دفن کردن انقلاب در مرداب ارتجاع و استثمار است دست یابند.

در همین جا یادآور می شویم که اولاً، هر موضع انتقادی نسبت به دولت را نباید به حساب فرصت طلبی گذاشت، ثانیاً مبارزه با ضد انقلاب هرگز نباید بهانه سلب آزادی عقاید و تشکل و بیان قرار گیرد. زیرا اختیاری فکری و سیاسی با اصول آزادی بخش توحیدی مخالف است و جنوی شکوفائی استعدادها و ظهور نظریات و راه حل های کامل و موثرتر را میگیرد و در هر حال به زبان رشد حق است.

وظایف مبهم انقلاب

به اعتقاد ما هدف اصلی انقلاب اسلامی آنست که جامعه را بسوی استقرار کامل نظام توحیدی پیش براند. اصل تاریخی امامت و وراثت مستمعان و متعین ایجاب میکند که حاکمیت و مالکیت از قدرت های غیر مردمی سلب گردد، و بنا به اصل حاکمیت و مالکیت الله بدست مردم سپرده شود. حاکمیت الله ایجاب میکند که در همه حال اصول ناشی از اراده و سنن الهی مبنای عمل و تصمیم گیری قرار گیرد. قانون اساسی انقلاب باید بر مبنای این اصول اساسی تدوین گردد. یعنی اعتراف کند به اینکه تنها قوانین الهی و سنتهای لایستخوری مطلقند و مبنا و معیار قانونگذاری و قصاص و ایزشایی و اینکه مردمند که به وکالت از جانب خدا باید حق حاکمیت الله را اعمال کرده و در چارچوب اصول الهی تصمیم بگیرند. هیچ عاملی نباید این حق را خدشه دار کند و اینکه امت در راه حرکت بسوی هدیه های خود به پیشوا و امامی احتیاج دارد که راهنما و مظهر و مصداق عملی تمام ارزشهای عالی توحیدی می باشد.

امالت دادن به مردم در تصمیم گیری بر مبنای اصول ثابت الهی و رعایت اصل امامت و وراثت مستمعان ایجاب میکند که قدرت از طریق شوراهای اسلامی خلقی در تمام سطوح به مردم واگذار گردد. در نظام سیاسی آینده باید تشبیهاتی پیشینی شود که به کمک آنها تمامی مردم از اصول و قوانین اساسی اسلامی آگاه و با ضوابط و معیارهای انتخاب و تصمیم گیری آشنا باشند و مراجع قدرت و تصمیم گیری در وسیعترین حد ممکن بین مردم توزیع شود و از تمرکز آن در یک یا چند مرکز جلوگیری شود.

تمرکز ثروت و قدرت در دستهای یک فرد یا گروه و یا طبقه به هر نحو که باشد با اصول فوق مغایر بوده و سرانجام به استبداد و استثمار میکشد.

در نظام آینده دولت باید نقش راهنما، نظارت و هم آهنگ کننده داشته باشد. مجلس نمایندگان مردم که مبعوث شوراها و اسلامی خلق در شهر و روستا در محله ها و کارخانه ها و ادارات و ارتش و مدارس و دانشگاهها و مزارع و دهکده ها هستند، عالیترین مقام قانونگذاری و تصمیم گیری محسوب میشود. قوه اجرایی همانند کوه تصمیم گیری در تمام سطوح و بین شوراهای اسلامی خلقی توزیع میگردد و چنانکه گذشت دولت مرکزی در بیشتر موارد به برنامه ریزیهای اساسی و نظارت و راهنمایی و ایجاد هم آهنگی خواهد پرداخت. قوه قضایی باید کاملاً مستقل از قوه مجریه باقی بماند.

موضع جنبش در برابر مسئله خودمختاری اقوام.

مسئله خودمختاری اقوام و ملیتها بر مبنای اصول فوق قابل حل است. قرآن ویژگیهای خاص هر قوم و ملتی را در داخل امت واحد اسلامی برسیست می شناسد و آنرا وسیله شناسایی و روابط متقابل بین اقوام قرار میدهد و در همان حال هیچ نوع رابطه ای که بر اساس برتری و سلطه یک قوم یا ملت بر اقوام و ملل دیگر باشد تأیید نمیکند. "انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوباً" و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندنا لتکم" شما را از یک مرد و زن آفریدیم و بصورت ملل و اقوام قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید. گرمای ترین شما نزد پروردگار با تقوی ترین شماست."

صربانی که انقلاب بر پایگاههای سیاسی و نظامی آنها وارد میآورد باید با صریح بر پایگاههای اقتصادی و فرهنگی شان دنبال و تکمیل شود. خلع ید از سرمایه داران وابسته به امپریالیسم و قطع وابستگی ارتش، اقتصاد و سایر نهادهای ما از بیگانه و اشاعه هر چه وسعتر فرهنگ انقلابی توحیدی میتواند به عنوان اولین گام مؤثر در این جهت تلق شود. سیاست اقتصادی کشور باید بحیثی تنظیم و اجرا شود که قدم به قدم ما را از وابستگی به قدرتهای سرمایه داری بیگانه آزاد سازد. حفظ یا تثبیت این وابستگیها در آینده به بازگشت مجدد سلطه سیاسی و فرهنگی امپریالیسم به مبین ما سحر خواهد شد.

ارتجاع داخلی متحد طبیعی استثمار و برترگرایی مانع رشد و تکامل سهضت های آزادی بخش در مبین ما بوده است. هدف اصلی نیروهای ارتجاعی آنست که مناسبات پیشین و منافع و امتیازات مادی و غیر مادی خود را در پوشش نظم انقلابی جدید حفظ کنند. کاری که اشرافیت بنی امیه در صدر اسلام کردند. در مشروطه یار هم بدست اشراف و علیه استبداد و مالکین و خانها و مردوران استثمار تکرار گردید و اکنون هم نیروهای ارتجاعی همان راه اسلاف خویش را می پیمایند. آنان رودر روی انقلاب نمی ایستند، بلکه در کنار و پیشاپیش آن قرار گرفته آنرا از مسیر تکاملی اش منحرف می کنند، قدرت را تدریجاً از دستهای انقلابیون راستین خارج میسازند و با دم زدن از انقلاب و جانبداری ظاهری از آن، شعارها و اصول انحرافی طرح می کنند. سعی می کنند از تغییرات بنیادی و انقلابی جلوگیری کرده به انجام بعضی تغییرات سطحی و روبنایی اکتفا نمایند.

نیروهای ارتجاعی که وابستگی به عوامل زر و زور هستند در پی اندیشه حفظ منافع مادی و سیاسی خویش می باشند. غالب اوقات از پوشش مذهب استفاده می کنند و میخواهند همان منافع مادی و روابط استثمار و مالکیت های انحصاری را در لوای انقلاب اسلامی حفظ کنند مایلند مناسبات استبدادی و موقعیتهای برتر و سلطی را که پیش از این داشته اند در نظام جدید نگاهدارند. ارتجاع اگر هم نخواهد و تکیه بر استثمار نداشته باشد در مبارزه با انقلاب جیرا" به دامن استثمار میافتد و در خدمت منافع آن قرار می گیرد.

فرصت طلبان کسانی هستند که یا در انقلاب نقشی نداشته و با نظریاتشان غلط از آب درآمده و در حالیکه پایگاهی در بین مردم نداشته و ندارند به جای برخورد صادقانه با سایل میخوانند قدرت را از انقلابیون راستین بگیرند. بخشی از فرصت طلبان کسانی هستند که در رژیم پیشین از راه خدمت مستقیم و غیر مستقیم به قدرتهای طاغوتی به قدرت و ثروت رسیده اند و بحیثی در غارت کشور و استثمار مردم سهیم بوده اند و لذا پیوندی با مبارزه مردم و انقلاب نداشته اند. اما با مشاهده و ظهور آثار پیروزی وارد میدان شده و خواهان سهم در میراث انقلاب خلقتند. با طرح شعارهای فریبنده و انتقادهای بیچگانه جنبش را تضعیف و برای خود کسب موقعیت می کنند. بخشی دیگر از فرصت طلبان کسانی هستند که از روی تنگ نظری تنها عقاید و مکتب فکری خود را پیشتر و پیشگام می دانند و ایدئولوژی اسلامی را، به نحوی ارتجاعی معرفی می نمایند. آنان کمتر برخورد صادقانه و آزاد با اسلام داشته اند و غالباً از پشت عینک نظریات کلیشه ای و تقلیدی به آن نگریسته اند و چون نظریات و خط مشی های عملی آنان بیگانه با واقعیات تنظیم و تدوین شده است، قادر نبوده اند تأثیر سازنده ای در پیشبرد جنبشهای اصل و آزادی بخش مردم برجای بگذارند، که به عکس بیشتر نقش بازدارنده و انحرافی داشته با تلاش برای بدست گرفتن رهبری از راههای غیر اصولی در راه پیروزی نهضت و انقلابات، مانع ایجاد کرده اند. جدا از تنگ نظری فکری و برداشتهای کلیشه ای، ریشه دیگر فرصت طلبی را عامل وابستگی و تابعیت کورکورانه از سیاستهای غیر ملی تشکیل میدهد که به سهم خود بخصوص در گذشته در انحراف از مسیر توده و سرانجام کشتنیدن آنها به موضع فرصت طلبی تأثیر فراوان کرده است. تاریخ معاصر از صدر مشروطه تاکنون مشحون از تجربیات تلخ از این نوع سیاستهای انحرافی و فرصت طلبانه می باشد. دنبال کردن این روشها به جدا شدن این گروهها از توده و از دست دادن پایگاههای مردمی می انجامد و چون از قافله انقلاب عقب می مانند و به انزوا کشیده میشوند، آنان اگر بجای تصحیح نظریات و خط مشی ها، صرفاً برای کسب وجهه و قدرت، دست به دامن فرصت طلبی بزنند، چه بسا که در کار نیروهای ارتجاعی و وابسته به استثمار و ضد انقلاب قرار گیرند. برخورد با پدیده فرصت طلبی باید بر پایه افطری استوار باشد. چنانکه تجربیات گذشته ثابت کرده است این روش در صورتیکه همراه با ادامه پیشگامی در حل مسائل انقلاب و مبارزه با دشمن باشد، سرعت فرصت طلبان را به انزوا می کشاند.

اگر انقلابیون مسلمان همانند گذشته نقش پیشتر خود را حفظ کنند، سمپاتی های عناصر فرصت طلب تأثیری در اذهان توده نخواهد گذاشت بدیهی است اگر اینگونه عناصر رسماً در خدمت ضد انقلاب

همه باید برادر و ارباب هم باشند.

نیازمندیهای اساسی مردم باید اصل قرار گیرد و تولید برای مصرف و یا مبادله بازم به منظور تأمین نیازمندیهای اساسی دیگر باشد و نه برای کسب سود و توسعه نمود و استثمار و استثمار خلقها و سرزمینها اصول اساسی توحیدی اقتصاد میکند که اضافه تولید در راه تأمین نیازمندیهای سایر طبقات و کمک به جنبشهای آزادیبخش و پیشبرد هدفهای عالی انسانی و گسترش نظام توحیدی و کشف حقایق علمی نگار رود. نه آنکه بصورت سرمایه جهت کسب سود و ثروت بیشتر از راه استثمار صادر شود و یا حربه‌ای گردد برای تسلط بر دیگران و استضعاف ملتها.

همراه خلق باید از سرمایه‌داری وابسته غارتگر و از بین بردن بد رجی مناسبات استثمار در تمامی رشته‌های تولید صنعتی و سیردن امور کارخانه‌ها به شوراهای مهندسان و کارگران و زیر نظارت مراکز برنامه‌ریزی اقتصادی و صنعتی، لازم است حق دهقان بر زمینی که روی آن کار میکند مورد تأکید قرار گیرد. و مناسبات سرمایه‌داری راضی که در رژیم پیشین رواج و توسعه یافت ملغی شود. دست سرمایه‌داری از اراضی کوتاه شود و شوراهای متشکل از دهقانان و مهندسان و کارگران کشاورز که مستقیماً در کار تولید شرکت دارند، اداره امور مربوط به آنرا بر عهده گیرند.

بر عهده دولت است که ابرار و لوازم و سرمایه اولیه کشاورزی در اختیار دهقانان بیاورد و بگذارد. و با این کار آنها را از ترک کشت و رها کردن یا فروش زمین و یا اجاره دادن به غیر مانع شود.

زمین کشاورزی منحصر در اختیار کسانی قرار داده شود که میخواهند شخصاً روی آن کار کنند. و برای بکار انداختن موسسات تولیدی توسط شوراهای کارگران و مهندسان و زیر نظارت دولت و ایجاد کار، باید اولاً "از سرمایه تراکم صاحبان صنایع و سرمایه‌داران وابسته و مزدوران رژیم و خاندان پهلوی و حتی از بخشی از درآمد نفت استفاده شود، ثانیاً "از همه مردم برای کمک به رشد صنعت و کشاورزی تقاضای همکاری و مشارکت بعمل آید. رشد اجتماعی و مذهبی مردم عامل موفقیت این طرح و جلب همه امکانات مادی و معنوی خلق مسلمان ما خواهد بود. بسیج نیروهای انسانی و ذخیره‌های مادی توده‌ها در اجرای طرحهای ضروری اقتصادی در موفقیت‌های انقلابی ضرورتی تام دارد. اقدام انقلابی امام در دعوت از مردم به شرکت در نهضت خانه‌سازی برای مستضعفان نمونه برجسته‌ای از این نوع بسیج توده‌ای است.

از آنجا که با استقرار نظام سیاسی مبتنی بر شوراهای اسلامی و سیاست عدم تمرکز و دادن حق تصمیم‌گیری به مردم نیازی به دیوان‌سالاری گسترده و زائد موجود نیست، لازم است همراه با رشد و توسعه موسسات تولیدی در آینده بطور تدریج کارکنان را با افزایش به بخشهای تولید منتقل شود. حجم سازمانهای دولتی به حداقل لازم که مناسب با نقش نظارت و هدایت و برنامه‌ریزی است تقلیل پیدا میکند. با تأسیس یک شورای اسلامی تجارت، به عنوان یک هدف کوتاه‌مدت و فوری - مناسبات ربوی از معاملات حذف و قیمت‌ها بر اساس منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان و ارزشهای کار و عدالت تعیین گردد و منافع جامعه در امر مبادلات تجاری تأمین و راه برای برقراری مناسبات توحیدی در امر تجارت هموار شود.

وظایف مبرم مادر شرایط کنونی

حفظ دستاوردهای انقلاب را فوری‌ترین وظیفه هر انقلابی دانستیم. می‌دانیم، ادامه مبارزه قاطع و همه‌جانبه با ضد انقلاب و دستگیری و مجازات مزدوران و عوامل رژیم پیشین و جاسوسان و کارگزاران استثمار بیگانه در درجه اول اهمیت قرار دارد. لازمه موفقیت در مبارزه با تثبیت استبداد و استثمار و استعمار پایان دادن به حاکمیت زور و زور و تزویر است.

از آنجا که غلبه ما بر استبداد سلطنتی با قدرت متحد مردم زیر چتر رهبری واحد و با کفایت آن میر عد در مبارزه با عوامل ضد انقلاب و ارتجاع و مزدوران استثمار و فرصت طلب هم جز به نیروی مردم نمیتوان تکیه کرد. لذا وظیفه همه انقلابیون مسلمان آگاه کردن و بسیج و متحد ساختن مردم برای تداوم بخشیدن به انقلاب و غلبه بر دشمنان تاریخی آن است. زودرسی انقلاب ادامه انقلاب فرهنگی را بشدت ضروری میکند. زیرا در شرایط موجود خطر نوعی رجعت به نظام پیشین در قالب و پوشش نویی "فوق" وجود دارد. رشد ضد انقلاب در بطن انقلاب به صورت آفتی که همه انقلابات تاریخ را تهدید کرده‌است از سه منبع ممکن است: اول باقی مانده‌های عناصر و نهادها و مناسبات پیشین و یا روابط اجتماعی - اقتصادی و سیاسی و فرهنگی که با برجا می‌مانند و یا تجدید حیات پیدا می‌کنند. عناصر ارتجاعی و وابسته به رژیم سابق که در لباس تزویر از تیغ انقلاب جان بدر می‌برند. و مناسبات کهنه ضد توحیدی منشاء رشد ضد انقلاب می‌شوند.

دوم - از ناحیه مبارزاتی که اسیر ضعفها و حملات‌های معی شخصیت خود هستند: کسانی که بطور حدی در متن مبارزه شرکت نکردند و یا فرصت لازم برای خودسازی و رسیدن به مرحله نقیض بدست نیاورده‌اند. اصل وراثت متغیض همین این حقیقت است که تنها نیروی ثابته رهبری انقلاب و مبارزی جامعه توحیدی متغیض هستند که از ضعفها و علایق ضد توحیدی و انگیزه‌های ضد اجتماعی شخصی پاک شده‌اند. فعال ماندن محرک‌های شخصی قدرت طلبی، جاه طلبی، مال دوسی، برتری جویی در کسانی که داعیه رهبری و به عهده گرفتن مسئولیت‌های حساس دارند باید بعنوان یکی از خطرناکترین سرچشمه‌های انحراف تلقی شود. وجود این محرک‌ها در اشخاصی که نقش حساس در رهبری انقلاب دارند و مسئولیتهایی بر عهده‌شان گذاشته میشود متبع دوم تکوین و رشد ضد انقلاب است. منبع سوم افراد سطحی و نا آگاه از اصول و معیارهای حق است. جهل و قشری‌نگری سبب انحراف این افراد و ضدیتشان با انقلاب می‌شود. لذا ثابته‌است انقلابیون اصیل و مسلمان با شدت تمام با هر نوع قدرت طلبی فردی و تسلط و برتری جویی شخصی یا گروهی و جری مبارزه کنند و در اشاعه آگاهیهها و معرفی معیارها و اصول به مردم از هر کوششی مروگردارند. انقلاب اسلامی را هر به منبع فوق از راه محرف کردند و به شکست کشاندند.

هم اشراقیت اموی که بازمانده رژیم پیشین بودند و از تیغ انتقام و قصاص انقلاب اسلامی جان بدر بردند و در لباس تزویر (اسلامیت) به قدرت رسیدند و هم عناصر جاه طلب مال دوست و خودخواهی نظیر طلحه و زبیر که از یاران انقلاب بودند اما به نقوی نرسیده و بعداً به انگیزه کسب قدرت و مال و رسیدن به جاه و رهبری به رقابت با حق برخاسته و سرانجام به دامن ضد انقلاب غلطیدند و علیه حق موضع گرفتند و سومین منبع خطر کسانی بودند که بدلیل جهل و عدم آگاهی از معیارهای حق و هدفهای اصیل انقلاب بیراهه را از راه تشخیص دادند. با وجود داشتن ایمان به اسلام و صمیمت در گفتار و صداقت در عمل چون شناخت عمیق نسبت به اصول و معیارهای حق بدست نیاوردند و در نگرش با امور سطحی و قشری بودند سرعت فریب خوردند و بی آنکه بخواهند و ندانند داشته باشند و جاه و مقام را طالب باشند، علیه حق موضع گرفتند و چون انگیزه شخصی داشتند و صدافه در راه غلط شمشیر می‌زدند، با جان زدند و از هیچ عاملی ترسیدند و لذا بیش از دو گروه فوق الذکر قلب علی مظهر حق و انقلاب را بدر آوردند. خواجه نماینده این گروه بودند و منبع سوم تکوین و رشد ضد انقلاب.

ما امروز با هر سه آفت بزرگ انقلاب یعنی فاسطین، ناکثین، و مارقین زمان مواجه هستیم و باید که صدافه و با قاطعیت و احساس مسئولیت از راه تبلیغ و افشاکاری و معرفی موازین حق و شکل و اتحاد مردم و آموزش و در یک کلمه، یک انقلاب فرهنگی در پرتو تعالیم اخلاق توحیدی و حقایق مکتب و واقعیات تاریخ با آنها بجنگیم و در این راه هرگز حقیقت را فدای مصلحت اندیشی شخصی و گروهی نکرده و فراموش نکنیم که هدف اصلی انقلاب ما احیای حق و میراندن باطل است و همه چیز در این رابطه وسیله و راه است و نباید که ارزشها و هدفهای اصلی یعنی حقیقت را حتی یک لحظه قربانی مصالح شخصی کنیم. چنانکه پیشوای بزرگمان قهرمان حقیقت جویی علی "ع" نکرد.

جنبش مسلمانان مبارز

۱۳۵۸/۱/۲۷

بیانیه جنبش مسلمانان مبارز درباره شوراهای ایالتی و ولایتی

بسم الله الرحمن الرحيم

تصمیم رهبر انقلاب امام خمینی دایر بر تشکیل شوراهای ایالتی و ولایتی و قبول مسئولیت اجرای این اقدام بزرگ و انقلابی را توسط مجاهد عالیقدر آیت الله طالقانی - به عنوان یک گام اساسی در راه استقرار حاکمیت مردم و زود کردن آثار شوم مناسبات استبدادی می‌ستاییم. این تصمیم در جهت تحقق بخشیدن به یکی از مهمترین اصول بنیادی نظام اسلامی، اتخاذ شده است - اصلی که بر طبق آن آزادی مسئولیت انسان در تعیین سرنوشت و اصالت وی در تحقق بخشیدن به حاکمیت الله مورد تأکید قرار می‌گیرد و شورا به عنوان پایه و اساس شیوه اعمال حق حاکمیت مردم تأیید می‌شود.

در رابطه با ویژگی انقلاب اسلامی ایران و نقش بسیار اساسی که قدرت خلق مسلمان در شکست نظام شاهنشاهی ایفا کرد و ضرورت بسیج کامل نیروی مردم برای انجام تغییرات انقلابی و نفی حاکمیت و مالکیت ناروای طبقه حاکم پیشین و ضرورت شکوفا کردن استعدادها و بی پایان مردم برای غلبه بر موانع و دشواریهای اقتصادی - اجتماعی و استمرار انقلاب، بخصوص در بعد فرهنگی آن - از آغاز روی ضرورت تشکیل فوری شوراهای مردمی در تمامی سطوح تأکید داشته‌ایم.

تشکیل شوراهای به مردم فرصت می‌دهد تا بعد از هزاران سال که از جانب رژیم‌های استبدادی مورد بی اعتنائی قرار گرفته‌اند، به نیادل نظر آزاد بنشینند و امور خویش را خود سامان دهند. قدرت مردم در درون شوراهای متبلور می‌شود و مسئولیت ساختن جامعه اسلامی آینده و مبارزه با دشمنان رنگارنگ انقلاب و دفاع از دستاوردهای آن مستقیماً به آنها واگذار می‌شود. کار دستجمعی در شوراهای سبب رشد روحیه اشتراک و همدردی و تعاون و همکاری در بین مردم می‌گردد. بیگانگی و جدائی بین مردم و مسئولین امور از بین می‌رود و از مسیر آن مردم در جریان کلیه امور سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور خویش قرار می‌گیرند، مستقیماً با مسائل مملکتی آشنا شده به امکانات و همچنین دشواریهای می‌برند و با همه توان و ایمان انقلابی خویش در رفع آنها می‌کوشند - و در همانحال بر جریان امور مبین خویش و نحوه کار مسئولین، نظارت دقیق و مستمر خواهند داشت. فرصتی که برای تبادل نظر و مشورت در یک محیط برادرانه و در پرتو اخلاق اسلامی در داخل شوراهای فراهم می‌شود، به از بین رفتن حملات‌های غیر توحیدی (نظیر خودخواهی، جاه طلبی و روحیه سلطه جویی...) کمک کرده - امر خودسازی انقلابی و رسیدن به نقوی و رشد اسلامی را امکان پذیر می‌سازد. تشکیل شوراهای نباید در سطح ایالتی محدود بماند بلکه موفقیت آن موکول به گسترش آن در تمامی سطوح است. به آن معنا که لازم است بلافاصله امر تشکیل شوراهای محلی، شوراهای کارخانه و کارگاه، اداره و روستا و نظایر آن در دستور کار قرار گیرد - روشن است که شوراهای ایالتی و ولایتی در پیشبرد اهداف خود در صورتی موفق خواهند شد که در چهارچوب ضوابط و قوانین اساسی اسلامی که توسط رهبری انقلاب تعیین می‌شود و همچنین در محدوده مصالح مشترک امت اسلامی ایران، با اختیارات کافی عمل کنند. همکاری همه مردم و در پایش آنها نیروهای مبارز و مسلمان در پیشبرد این طرح انقلابی ضرورت تام دارد - جنبش مسلمانان مبارز همه امکانات فکری و انسانی خود را برای تحقق بخشیدن به این تصمیم بزرگ رهبری انقلاب امام خمینی، در اختیار آیت الله طالقانی می‌گذارد و از همه سازمانهای مبارز اسلامی دعوت می‌کند به ندای رهبر انقلاب پاسخ مثبت دهند و این فرصت گرانبها را برای انجام یک تجربه از همکاری و تعاون در پیشبرد یکی از مهمترین هدفهای انقلاب اسلامی غنیمت شمارند. بدون تردید تشکیل موفقیت آمیز شوراهای بسیاری از مشکلات و نابسامانیهای کنونی در گوشه و کنار مملکت پایان می‌دهد و زمینه را برای حرکت سریعتر بسوی استقرار نظام توحیدی هموار می‌کند.

جنبش مسلمانان مبارز - ۱۳۵۸/۲/۳

برای

آزادی

شیخ ابو طیر

بکوشیم

شیخ ابوالطیر، عالم مجاهد فلسطینی در سال ۱۹۷۴ بهریم عضویت در الفتح و شرکت در نهضت مقاومت علیه اشغالگران اسرائیلی دستگیر و روانه شکنجه خانه‌های صهیونیستی و سپس در مقابل بیدادگاههای فرمایشی محکوم به ۳۷ سال زندان گردید.

ما از همه خواهران و برادران و نیروهای متوقی و انقلابی و هواداران صلح و آزادی و عدالت خواستاریم که از هیچ کوششی در جهت آزادی عالم مجاهد شیخ ابوالطیر فرزند خلف شیخ عزالدین قسام بنیانگذار جنبش مسلحانه در فلسطین و سایر زندانیان فلسطینی دریغ ننمایند.

لطفاً وجوه نشریات امت را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس روزولت واریز نمایند.